ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

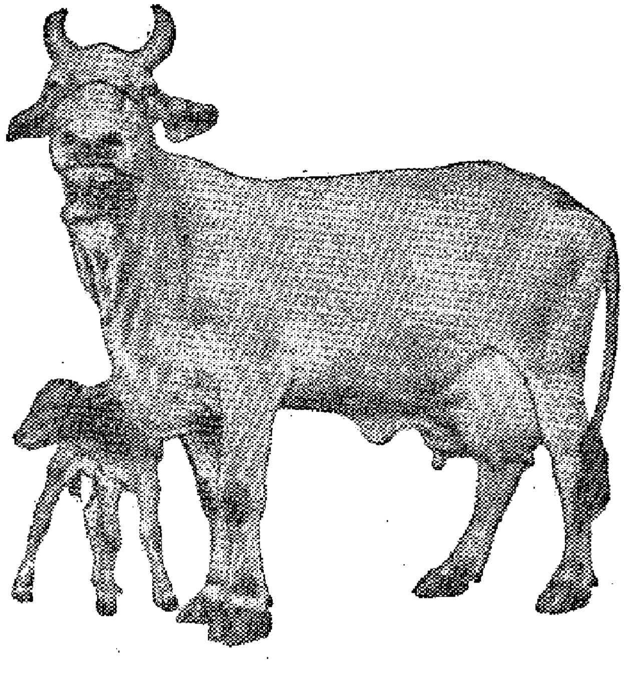
27-2-70

40 పై

మీ పాడిసంపద ద్వారా అధిక ఆదాయానికి

NSF మేతలు

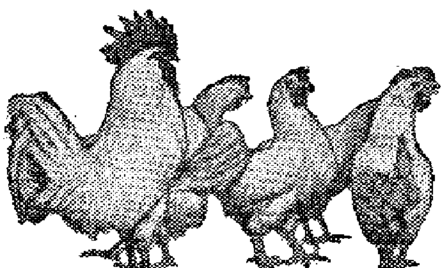
NSF పశువుల మేతను మీ అవులకు మరియు బఱ్ఱెలకూ NSF కోళ్ళమేతను మీ కోడిపిల్లలకూ పెట్టలకూ మరియు పుంజులకు ఇవ్వండి

అధ్బుత పరిణామము!

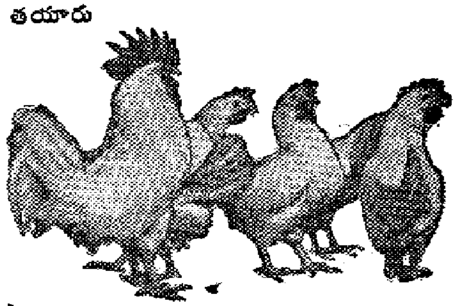
ఎందుకనగా NSF మేతలు అధ్బుతమైన శక్తిగలవి. మాచే ప్రత్యేకంగా సాగుబడి చెయ్యబడిన దాన్యరాసులతో తయారైనవి శ్రేష్ఠమైనవి. చౌకైనవి. ముందుగానే పరీక్షింపబడిన తరనిర్ణయము. మన్నిక. రుచిగలవి. సాదారణ పశువుల మేతలు మరియు కోళ్ళ మేతలలో కానరాని పుష్టిదాయకమైన పదార్థముల కలయిక.

అధునిక విజ్ఞాన సమయజ్ఞానముతో తయారు చేయబడినది.

50 కిలో గ్రాముల సంచులలో గుండరూపమున లేక చిన్న అణువులుగాను పశువులమేత మరియు కోళ్ళమేత లభించును.

NSF

తయారుచేయువారు:

ది నిజామ్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీ లిమిటెడ్.,

(ఇది ఒక రాష్ట్రప్రభుత్వ కంపెని)

షక్కర్‌నగర్, నిజామాబాద్ జిల్లా (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

వివరాలకు సంప్రతించండి:

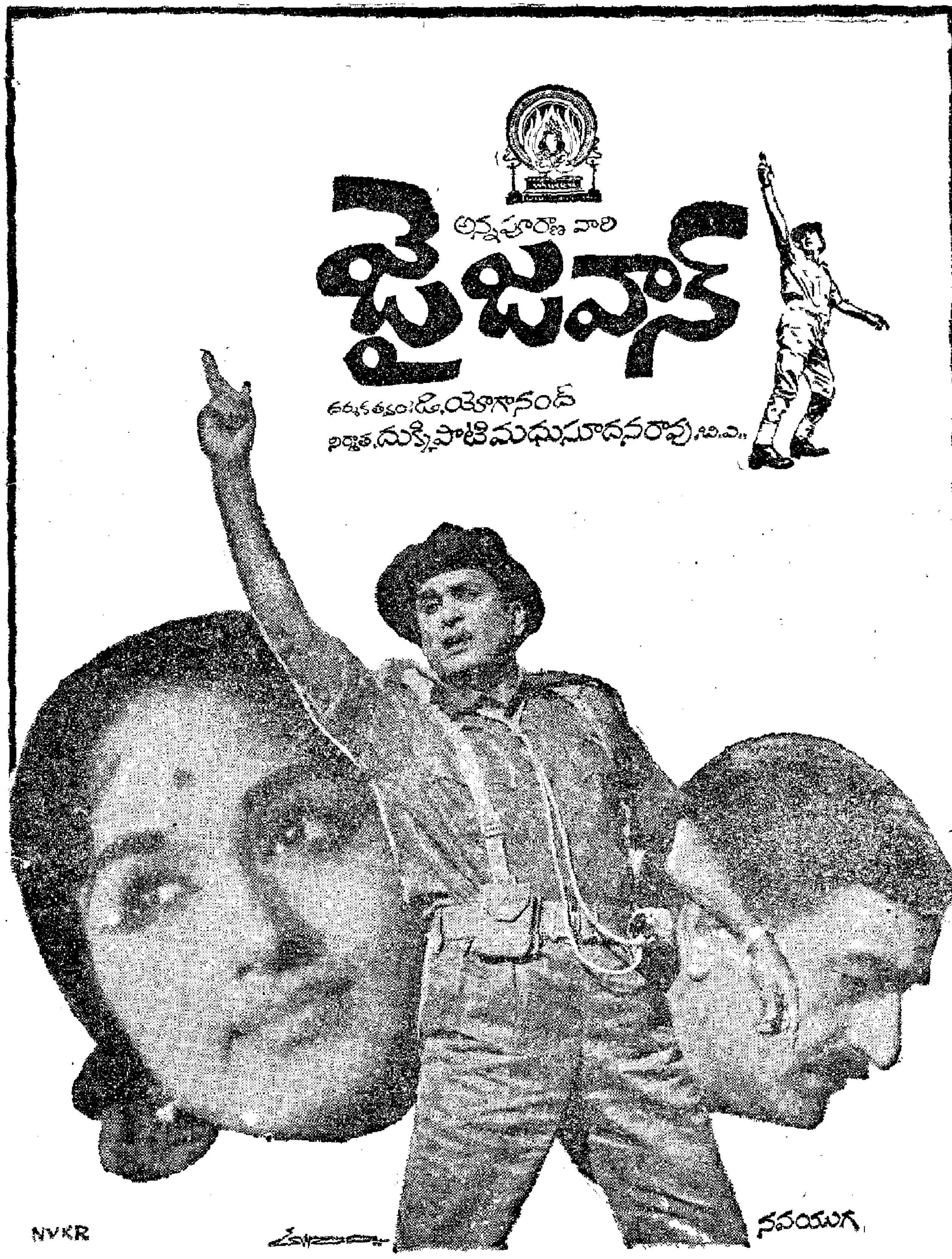
కేంద్ర కార్యాలయము.

ఫతేమైదాన్‌రోడ్డు, హైదరాబాద్-4 (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

బ్రాంచీ ఆఫీసు

ఏలూరురోడ్డు, విజయవాడ-2 (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

FDSNSF1284TE

అన్నపూర్ణా వారి
జై జవాన్
దర్శకత్వం: డి. యోగానంద్
నిర్మాత. దుక్కిపాటి మధుసూదనరావు, బి.ఎ.
NVKR
నవయుగ

కథలు

'తుఫాను' రచయిత పెద్దిభొట్ల సుబ్బరామయ్య తన కథలో తెలంగాణా భీభత్సాన్ని కళ్ళకుకట్టేటట్టు వర్ణించేరు. కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతం అయింది. 'పాపం సుబ్బులు' నిజముగా పాపం అనిపించింది. ఆషాడం వచ్చేముందు వివాహము చేసుకోపోయే వాళ్ళకు జాగర్త చెప్పినట్టుగా వుంది. బి. వి. రమణమూర్తి గారిని అభినందించక తప్పదు.

ఈ.యస్.వి. ప్రసాదరావు, వి. అరుణ, (ఒంగోలు)

* * *

'తీరనిబాధ' కథ చదివి రచయిత్రిని అభినందించకుండా ఉండలేక ఈ ఉత్తరం వ్రాస్తున్నాము. ఆ కథ చదువుతున్నంత సేపూ మాకు కన్నీరు ఆగలేదు.

ఆకొండ సత్యగౌరి, వసంత, రంజన్, ఆనంద్, భవానీదేవి, (మద్రాసు)

ఉత్తరాలు

* * *

'సమ్మె' కథ చాలా బాగుంది. తమ స్నేహితుడైన గోపీ బడికి రావడంలేదని ఆ చిన్నారి హృదయాలు పడే బాధ చాలా బాగా వర్ణించారు. వారికి నిజము తెలిసిన మీదట బస్సుడ్రైవరు సీతయ్య గోపీ తండ్రి ఏ పనివాళ్ళ లెక్క చేయకుండా అతనితో మాట్లాడక పోవడము, అందరూ కలసి సత్యాగ్రహము చెయడము అదంతా చిన్నపిల్లలహృదయాలలో తమ స్నేహితునియందువుండే నిజమైన ప్రేమ, వాత్సల్యము బాగుగా నిరూపించారు.

రేహానాజీలాని (కందుకూరు).

* * *

యీ వారం అనగా 6—2—70 పత్రికలో క్షేమేంద్రుని బృహత్కథామంజరిలో పక్షులు చెప్పిన కథలో చిన్న పొరపాటు దొర్లినది. అర్థదత్తుడు అతని భార్య పరలోకం చేరుకున్నారని వ్రాసి మరల అర్థదత్తుడు ఒంటరివాడయ్యాడని తక్కినచోట్ల కూడ అర్థదత్తుడని ప్రచురించారు యిది రచయిత తప్పా? లేక ప్రింటింగు తప్పా? యిటువంటి పొరపాటు యికముందు దొర్లకూడదని ఆశిస్తున్నాము.

పనిలో విశ్రాంతిలో
ఆనందం పొర్లనీయండి
గొప్ప రుచికి A-1 డస్ట్
సువాసన మారితం—
డబ్బు ఆదాచేస్తుంది !
Brooke Bond Tea
Brooke Bond
A-1 Dust Tea
బ్రూక్ బాండ్ A-1 డస్ట్
ప్యాకెట్టుకు
హెచ్చు కప్పుల మంచి టీ
BB 5380

బి. యస్. భవానీమాల, వి. పార్వతి (గుడివాడ)

* ఆర్ధదత్తుడు, పొరపాటు. ధనదత్తుడు అని వుండాలి. పొరపాటుకు చింతిస్తున్నాము.—సం॥

బ్రెయిన్ — డ్రెయిన్

6—2—70 వ తేది వారపత్రికలో ప్రచురించిన కె. వి. యస్. శర్మగారి "బ్రెయిన్ డ్రెయిన్" మీ పత్రికకు హైలైట్ అని చెప్పుటలో అతిశయోక్తి లేదు. శర్మగారు అభినందనీయులు. ఇక పోతే యలమంచిలి ఝాన్సీలక్ష్మిగారి "మనుషులు—మమతలు (సీరియల్) చంద్రమురళిగారి 'ప్రయాణం (కథ), మీ పత్రికకు మణిపూసలు.

యస్. జి. కే. మూర్తి, (మచిలీపట్నం)

వ్యాసాలు

ఈవారం (16—1—1970) 'ఆంధ్రపత్రిక' వారపత్రికలో ప్రచురించిన రాధగారి ఉత్తరం చదివిన తర్వాత ఈ ఉత్తరం రాస్తున్నాను.

తెలంగాణా ప్రాంతం నుంచి వచ్చే ఉత్తరాల్నే ఏ కొద్ది శాతమో ప్రచురిస్తున్నారని రాధగారు అనుమానపడుతున్నట్లుంది. ఆ భయం ఏం అక్కర్లేదు. ఆంధ్రపత్రికవారు అన్ని ప్రాంతాల వారి ఉత్తరాల్నీ నిష్పక్షపాతంగా ప్రచురిస్తున్నారు.

చూస్తుంటే సర్కారు ప్రాంతపు ప్రజలందరూ చాలా భాగ్యవంతులు. వారికి లేని సదుపాయాలంటూ లేవని మిగతా ప్రాంతం వారంతా ఒక అభిప్రాయము ఉన్నట్లు తోస్తుంది. ఆ అభిప్రాయము సరికాదని మనవి చేస్తున్నాను. చెప్పుకుంటే మాకూ ఉన్నాయి ఎన్నో ఇబ్బందులు, కష్టాలు. అసలు ఇక్కడి ప్రజలు అంత భాగ్యవంతులైతే పొట్టచేత బట్టుకొని మిగతా ప్రాంతాలకి పోవలసిన అవసరం ఏముంది?

శాస్త్ర కోపము రావచ్చుగాని సర్కారువారు తమకు చేతనైన నూతన వ్యవసాయ పద్ధతుల్ని రాకపోతే ఇతర రకాలైన అభివృద్ధి పథకాల్ని మిగతా ప్రాంతమువారికి నేర్పడం తప్పా? మంచికి పోతే చెడ్డైందనే సామెత మా వాళ్ళ విషయంలో ఎంతైనా నిజమైంది. అయినా ఈ విధంగా మిగతా ప్రాంతాలకి వెళ్ళిన వాళ్ళలో మంచివాళ్ళూ ఉన్నారు. చెడ్డవాళ్ళూ ఉన్నారు. కొద్దిమంది గర్వంవల్లగాని, లేక పరిస్థితులను బట్టిగాని అన్నమాట పట్టుకొని అందర్నీ దూషించటం మటుకు నాగరికతా? ఐనా ఈ మంచి, చెడ్డ భేదం ఒక్క సర్కారు ప్రాంతపు ప్రజల్లోనే గాక అన్నిప్రాంతపు ప్రజల్లోనూ ఉంటారు.

ఉద్యోగాల కోసం సర్కారు ప్రాంతపు వాళ్ళు రాయలసీమ ప్రాంతము వెళ్ళటమే గాదు, ఈ ప్రాంతములో ఉద్యోగాలకి వచ్చిన రాయలసీమ ప్రజలు చాలా మంది ఉన్నారు. నాకు తెల్సినంత వరకు ఈ ఊర్లో చాలామంది ఉన్నారు. కాబట్టి రాయలసీమలోని ఉద్యోగాలన్నీ సర్కారు ప్రాంతం ప్రజలు తీసేసుకుంటున్నారనటం సమంజసం కాదు. మా ప్రాంతములో కూడా నిరుద్యోగులున్నారు. పెద్దచదువులు చదివి కూడా పనులని

ఉత్తరాలు

చెప్పుకోడానికి కూడా వీల్లేనంత చిన్న (గౌరవనీయమైనవా కాదా? అన్న ప్రశ్న లేదు) వాట్లలో చేరి, ఆఖరికి అటువంటివి కూడా దొరకకే అలమటించేవాళ్ళు అనేకమంది ఉన్నారు.

వేటగాళ్ళ లాగా పై ప్రాంతాలను దోచుకొనేంత తెలివీ, భాగ్యమూ, మా ప్రాంతపు ప్రజలకే ఉంటే, అగ్ని, వరద, బాధితుల సహాయం కోసం భిక్షాయాత్ర సంఘాలంటూ ఇతర ప్రాంతపు ప్రజల చేత పిలువబడుతూ ఆ ప్రాంతాలకి వచ్చి ఉండరు. ఏమైనా ఉన్నంతలో, ఆ సమయాల్లో, సహాయము చేసినందుకు రాయలసీమ ప్రజలకు మా కృతజ్ఞతలు.

అసలు భారతదేశమే వెనుకబడిన దేశము. అందులో మనరాష్ట్రం మరీ వెనుకబడిన ప్రాంతము. మళ్ళీ ఈరాష్ట్రములోనే ఒక ప్రాంతాల వారిపై, ఇంకో ప్రాంతాల ప్రజల ఆరోపణలు. ఏ రంగములోనైనా మన రాష్ట్రాన్ని మిగతా రాష్ట్రాలు, కేంద్రప్రభుత్వము ఎంతవరకు గుర్తిస్తున్నాయో మనకందరికీ తెలిసినదే. ఈ విధమైన పరిస్థితికి నివారణోపాయము అన్నిప్రాంతాల ప్రజలు ఒకరొకరు సహృదయముతో అర్థం చేసుకోవటం, అందరి సమైక్య కృషి, ఒక్కటే అని నా అభిప్రాయము. ఇక మీదనైనా ఈ విధమైన భావాన్ని మన ప్రజలు పెంపొందించుకుంటారని ఆశిస్తున్నాను.

పాఠకులు ఈ లేఖని సహృదయముతో స్వీకరిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

రామకృష్ణ, (గుంటూరు)

* * *

"మగువగా మారిన మగవాని అనుభవాలు" – 12, 'ఒకవారంవిపరీతం'–14, 'ప్రశ్నావళి'–16 చదువుతున్నంత సేపూ మా హృదయాలు చక్కిలిగింతలు పెడుతున్నాయి.

— — పి. వెంకటసుబ్బన్న. (అనంతపురం)

* * *

మగువగా మారిపోయిన మగవాని అనుభవాలు చదువుతుంటే, మాకు చాల విచిత్రమనిపించింది. మావంటి ప్రవాసాంధ్రులకు క్రొంగ్రొత్త విషయాలను ఎల్లప్పుడు తెలియ జేయుచున్న మీ పత్రిక సంపాదక వర్గమునకు మా సంఘ సభ్యులందరము ధన్య వాదములు తెలియ చేస్తున్నాము.

—యంగుమన్స్ అసోసియేషన్ సభ్యులు, కాన్సబహాలు (ఒరిస్సా).

* * *

మైసూరునుంచి శ్రీ బి. దేవదత్‌గారి సందేహానికి జవాబు– చిలుక గోరు వంకలలో చిలుక లేదు. గోరువంక ఆడది. ఇది శాస్త్రీయమైన విషయం కాని వాడుక చిలుకను అందాన్ని బట్టి పొరపాటున ఆడదానిని చేసింది. —శి. రా.

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 27—2—'70
శ్రీ సౌమ్యనామసం॥ మాఘ శు॥ షష్ఠి శుక్రవారం
సంపుటము : 63 సంచిక : 24

స్థాపితము :
1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :
శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టి వీథి, మద్రాసు-1

పోస్టుద్వారా

సంవత్సర చందా	26.00
6 మాసముల చందా	13.00
3 మాసముల చందా	6.50

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : 'పకీర్లు'
చిత్రకారుడు: శ్రీ గనిశెట్టి

ఉ. ప్రదేశ్‌లో ముఖ్యవ్యక్తి
ఇందిర తలనొప్పి
దేశాయ్
తగ్గడానికి టానిక్
కలకత్తాలో...
మరణం
OOMMEN

కాంగ్రెసుకోసం చంద్రభానుగుప్త త్యాగం

మేడమ్ ఇందిరాగాంధిని ప్రధానమంత్రి చేసిన పాత కాంగ్రెసువారికి ఫిబ్రవరి 11 విజయ దినం జనవరి అంతా 'ప్రజాస్వామ్య, ప్రగతిగామి శక్తులకు కమ్యూనిస్టుల పరిభాషలో ఎత్తులు అంతగా నెగ్గలేదు. కమ్యూనిస్టుల ప్రచారం వారికి కనులారా పతి త్రిపాఠీ గొప్ప ప్రయోగమువాడి శ్రీ చంద్రభాను గుప్త పెద్ద తిరోగమనవాది.

ఉత్తరప్రదేశ్‌లో ఉన్న ప్రభుత్వం పక్షంగా, కొన్ని ఎన్నికల ప్రకారం ఏర్పడిన ప్రభుత్వం దీనిని పడగొట్టటమే పార్లమెంటరీ సాంప్రదాయం అనబడే పాఠం సాధించిన కొత్త అభివృద్ధిగాగ కనిపిస్తుంది. ఐరోపా క్షౌర యుద్ధం కారుకే అంటే కాదు, పార్లమెంటు కాదు ఎన్నో పరిపాలన మార్గాలు ఎటుకో ఆలోచనా ఫలంతిరా.

పోరాటు

శ్రీమతి గుప్త ప్రభుత్వాని నాయకత్వం మేడమ్ గాంధి ప్రధానమంత్రిగా ఎటువంటి [illegible] ఉండకపోయినా ఉన్నది కేవలం వారు అంటే ఉత్తరప్రదేశ్ ఏర్పాటు చేశారు, అందులో కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం ఉన్నాయం చేశారు. ఈ ఉద్దేశంలోనే శ్రీ గుప్తని వద్ద [illegible] అభ్యర్థి చేశారు కూడా. వీరు నిరాధారమయ్యాయి. కొంత అంటే పెద్ద ఉండి ఉంటారు. భారతీయ క్రాంతిదళ్ నాయకుడు శ్రీ చరణ్‌సింగ్ తను ఎంత చెప్పారు అది ముఖ్యమంత్రి పదవి.

వీరు ముఖ్యమంత్రి అయితే శ్రీయుతులు త్రిపాఠీ బహుమానాల వంటివి? అసలు శ్రీ త్రిపాఠీ ముఖ్యమంత్రి అయితేనే కేంద్రమంత్రివర్గం పునర్నిర్మాణం పెట్టబడుతుంది అప్పుడే, మేడమ్ గాంధి తమ అనుచరులకి కొందరికి కేంద్రంలో స్థానం కల్పించ గలరు.

ఆలా గుల్జారీలాల్‌నందా మంత్రి అయి ఉండేవారని పండిత నెహ్రూ ఆయనలో గిట్టగా చెప్పారుట 'తప్పకుండా మంత్రి' అయ్యేవారిలో శ్రీయుతులు ఏ. కె. సేన్, హనుమంతయ్య, సంజీవయ్యలు కూడా ఉన్నారు. ఉత్తరప్రదేశ్ నుంచి మేడమ్ గాంధి, వారి 'ఫోటో రాజా' దినేష్‌సింగ్ ఉండనే ఉన్నారు. బీహార్ నుంచి కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు బాబూ జగజీవన్‌రామ్, బాబూ సత్యనారాయణ సింహాలు ఉండనే ఉన్నారు. శ్రీ బహుగుణని కేంద్ర మంత్రివర్గంలో తీసుకుంటే, ఉత్తరప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి పదవి శ్రీ చరణ్‌సింగ్ వదులుకుంటే శ్రీ త్రిపాఠీని ఏమి చెయ్యాలి? అసలు ఉత్తరప్రదేశ్‌లో శ్రీయుతులు త్రిపాఠీ, సింగ్, కమ్యూనిస్టుల [illegible] తో ఏర్పడిన ప్రభుత్వం కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం ఎలాగ అవుతుంది? అది ఒక అంతర్యుద్ధం అవుతుంది. బహుగుణ, త్రిపాఠీలు ఇద్దరూ పండితులే. ఇద్దరికీ ఉద్యోగాలు ఇప్పించటం కష్టం.

బాబూజీ సూచన

మేడమ్ గాంధిగారి కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు బాబూ జగజీవన్‌రామ్ భారతీయ క్రాంతిదళ్ వారిని ఒప్పించలేక, 'మేము ప్రభుత్వం పడిన తర్వాత చూద్దాము,' అన్నారు. ఇది శ్రీ సింగ్‌కి నచ్చలేదు. ఇంతలో శ్రీ చంద్రభాను గుప్త చక్కటి ఎత్తు వేశారు. శ్రీ సింగ్‌కోసం తను పదవిని వదులుకున్నారు. ఇది గొప్ప త్యాగం. ఉత్తరప్రదేశ్‌లో కాంగ్రెసు శ్రేయస్సుని కోరి తను పదవిని వదులుకున్నారు. మేడమ్ గాంధి వంటి త్రిపాఠీ మొదలయినవారికి ఇది గుణపాఠం కావాలి. మేడమ్ గాంధిగారు తమ పదవికి ప్రమాదం వస్తుందన్నారు. అందుకోసం కాంగ్రెసుని నాశనం చేశారు. అంటే తను ప్రధానమంత్రి పదవికోసం కాంగ్రెసు పార్టీని, భారతదేశం నిలకడని నాశనం చేశారు. పండిత త్రిపాఠీ ఉత్తరప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి పదవికోసం ఆ రాష్ట్రంలో అదే పనికి ఉత్సుకులు అయినారు. ముఖ్యమంత్రి [illegible] శ్రీ చంద్రభానుగుప్తని వదిలి భారతీయ క్రాంతిదళ్‌తో సంబంధాలు పెట్టుకున్నారు.

ఫ్రెంచి వనిత హత్య

మధ్యప్రదేశ్‌లో శ్రీ శుక్లా పరిస్థితి కూడా బాగాలేదు. బీహారులో ఏమి జరుగుతున్నదో ఎవరికీ తెలియదు. కలకత్తాలో శాంతిభద్రతలు ఎంత కొరవడ్డాయంటే ఫ్రెంచి దౌత్య వర్గంలో పెద్ద ఉద్యోగి కాన్సల్ భార్యని పట్టపగలు చంపేశారు. ఇదంతా అరాజకం ఏర్పడిన అధ్వానపు పరిస్థితి తెలిపే ధోరణి కాని, మేడమ్ గాంధి గారికి ఇది అనవసరం.

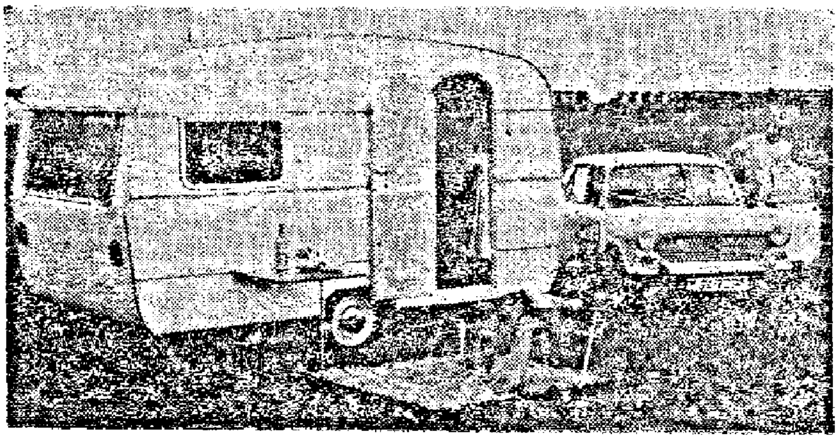
ఆమె ఆదుర్దా అంతా ఉత్తరప్రదేశ్‌లో, గుజరాత్‌లో నిలకడగా ఉన్న ప్రభుత్వాలని గురించే. ఆమెకి కాంగ్రెసువారి కన్నా కమ్యూనిస్టులే ఎక్కువ. ఉత్తరప్రదేశ్‌లో జరిగేది కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని కదిలిస్తుంది.

పోయిన పార్లమెంటు సమావేశంలో మేడమ్ గాంధిగారి ప్రభుత్వాన్ని బలపరిచిన వారు కమ్యూనిస్టులు, ద్రా. ము. క., బా. క్రాం. ద. వంటి ప్రాంతీయవాదులయిన సభ్యులు. తమ కోరికలు నెరవేర్చుకోవటం కోసం సంస్థానాధీశ్వరులు కొత్త పీఠాల కోసం ప్రయత్నించవచ్చు. భా. క్రాం. ద. కూడా ఇదే ధోరణి అవలంబించవచ్చు. ఇక మేడమ్ గాంధి గారు లోక్‌సభలో తన బలం ఎంత ఉందో చూసుకోవడం ప్రారంభించాలి.

ప్రజల సౌమ్యం

ఒక కేంద్రమంత్రి ప్రజల సౌమ్యాన్ని పార్టీ రాజకీయాలకోసం ఉపయోగించవచ్చునా? సరిగ్గా అదే మేడమ్ గాంధి గారి కాంగ్రెసు అధ్యక్షులు బాబూ జగజీవన్‌రామ్ అదేపని చేస్తున్నారు.

కేంద్ర మంత్రివర్గం వదలనని కచ్చితంగా చెప్పేశారు. కావలిస్తే అధ్యక్షపదవినే వదులుకుంటానని అన్నారుట. మంత్రి పదవి కోసమే బాబూజీ మూడు సంవత్సరాలక్రితం శ్రీ మొరార్జీ

ఇంగ్లండ్‌లోని ఆటోకారవాన్ కంపెనీవారిచే కొత్తగా రూపొందింపబడిన 12సి కారవాన్

దేశాయిని వదిలి మేడమ్ గాంధి పక్షం చేరారు. ప్రస్తుతం ఆమె బాబూజీని దూరం చేసుకునే పరిస్థితిలో లేరు.

తాము గుప్త—మంత్రివర్గాన్ని పడగొట్టటానికి లక్నో వెళ్లినట్లు బాబూ జగజీవనరామ్‌గారు ఒప్పుకున్నారు. కేంద్రమంత్రి వర్గంలో సభ్యులుగా వారు ఉ. ప్ర. గవర్నరుగారితో రాజభవనంలో బస చేశారు. మంత్రి అనగానే అధికారం, హోదా, పదవి, పోషించేశక్తి అన్నీ ఉంటాయి.

పండిత జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ కాంగ్రెసు అధ్యక్షులు అయినప్పుడు తమ ప్రధానమంత్రి పదవిని వదులుకోలేదు. ఇది సరి కాదు. కాని, రెండు తప్పులు ఒక సరికావు కదా!

పోలిక!

అసలు పండిత నెహ్రూకీ బాబూ జగజీవనరామ్‌కీ పోలిక ఏమిటి? శ్రీ నెహ్రూకి కాంగ్రెసు అధ్యక్ష పదవివల్ల వచ్చిన కొత్త కీర్తి ఏమీ లేదు. అదీకాక, అవి భారతదేశం స్వతంత్రం అయిన కొత్తరోజులు. కాంగ్రెసు పార్టీ అధిపతికీ, ప్రధానమంత్రికీ మధ్య ఉన్న సంబంధ బాంధవ్యాలను ఎవరూ అనుశీలించ లేదు. ఈ అనుశీలన సరిగా జరగక పోవడం వల్లనే నేటి అరాజకం వచ్చింది.

రెండు తప్పులు ఒక సరి కావు శ్రీ నెహ్రూ చేసిన పని సరికాదు. బాబూ జగజీవనరామ్‌గారు రెండు పదవులు అలంకరించడం సరికాదు. అసలు ఆయన పార్టీ అధ్యక్షుడు అయిన తర్వాత కేంద్రమంత్రివర్గంలో ఉండనివ్వ ఉండరాదు.

శ్రీ చంద్రశేఖర్ ఒకరే బాబూజీ కేంద్ర మంత్రివర్గాన్ని వదలాలని కోరారు. ఇది మెచ్చుకో తగ్గ విషయం.

బాబూజీ శ్రీ చంద్రభాను గుప్తని పడగొట్టటానికి లక్నో వెళ్లారు.

ప్రజల సొమ్ముని మంత్రులు ఈ విధంగా వినియోగం చేసినప్పుడు ప్రతిపక్ష నాయకులకీ అదే అవకాశం కల్పించాలి.

ప్రధానమంత్రి తమ మంత్రివర్గాన్ని మార్చినప్పుడు మంచీ చెడ్డలు ఆలోచించి బాబూజీని మంత్రివర్గంలోనుంచి తీసివేస్తారని ఆశించటం వ్యర్థం. బాబూజీ రాజీనామా చేసేట్లు చూడటం కమ్యూనిస్టేతరుల బాధ్యత.

సుప్రీమ్‌కోర్టు వారు బాంకుల జాతీయాన్ని కొట్టివేశారు.

కలిసి రావటం

ఇది మేడమ్ గాంధి గారికి కలిసివచ్చింది. తన కీర్తి పెంపొందించుకొనటం కోసం ఆమె రష్యా పద్ధతులో జరిగిన కొన్ని ప్రదర్శనలని నమ్మిన ఎందరో తమ శ్రమతో బాంకులలో దాచుకున్న డబ్బుని బీదలకి—రిక్షాలాగేవారు, రాళ్లు పగల కొట్టేవారు మొదలయిన వారు— పంచిపెట్టగల మస్త ధోరణిని ప్రదర్శించారు.

శ్రీ వి. వి. గిరి గారి ఎన్నికకి రష్యా వారు కొన్ని కోట్ల రూపాయలని కర్చు చేశారనే ఆరోపణ వినిపిస్తూ ఉంటుంది. ఈ 'కోట్లు కర్చు అయిపోయాయి. నెలలు గడిచాయి. రిక్షాలు లాగే వారికి ఎంతమందికి అప్పులు ఇచ్చాయి బాంకులు?

సుప్రీంకోర్టు తీర్పు వినగానే మేడమ్ గాంధి గారు, 'మార్పుకోసం ప్రయత్నించేవారికి ఎన్నో అడ్డంకులు' అన్నారు.

ఈ అడ్డంకిని బహు సులభంగా తొలగించవచ్చు. సుప్రీమ్ కోర్టు నేరద్దుచేసే ఆర్డినెన్సుని జారీ చేయించవచ్చు. సుప్రీమ్ కోర్టులు స్థిరమవుతున్న పాశ్చాత్య దేశాలలోనే ఉన్నాయి. రష్యావంటి పురోగమన వాదుల దేశంలో ఇటువంటి సంస్థలు అనవసరం.

ఇంత సుళువు కాని మార్గం వేరొకటి ఉంది. అదేమిటంటే, రాజ్యాంగాన్ని సవరించటం. కమ్యూనిస్టులు కోరేదే. కాని, ఈ సవరింపుని ఆమె పార్టీలో వారే ఎందరు బలపరుస్తారు? మేడమ్ గాంధి గారి తర్వాతి విధానం అరాజకాన్ని అధికం చేస్తుందో, తగ్గిస్తుందో చూడాలి.

బాంకు ఉద్యోగుల యూనియన్లు క. పా చేతుల్లో ఉన్నాయి. వారు సుప్రీమ్ కోర్ట్ నిర్ణయాన్ని నిరసిస్తూ ప్రదర్శనలు చేస్తారు. బాంకుల జాతీయం వల్ల ఉద్యోగుల పరిస్థితి ఏవిధంగా మారుతుందో అర్థంకాదు.

వాజ్పాయి కోసం?

ఈరకం ఉద్యోగుల ప్రదర్శన ప్రమాదకరమయినది. రేపు జనసంఘం చేతుల్లో ఉన్న కేంద్ర ఉద్యోగుల యూనియన్‌వారు పండిత వాజ్పాయి ప్రధానమంత్రి అయ్యేదాకా సమ్మె చేస్తామంటే? ●

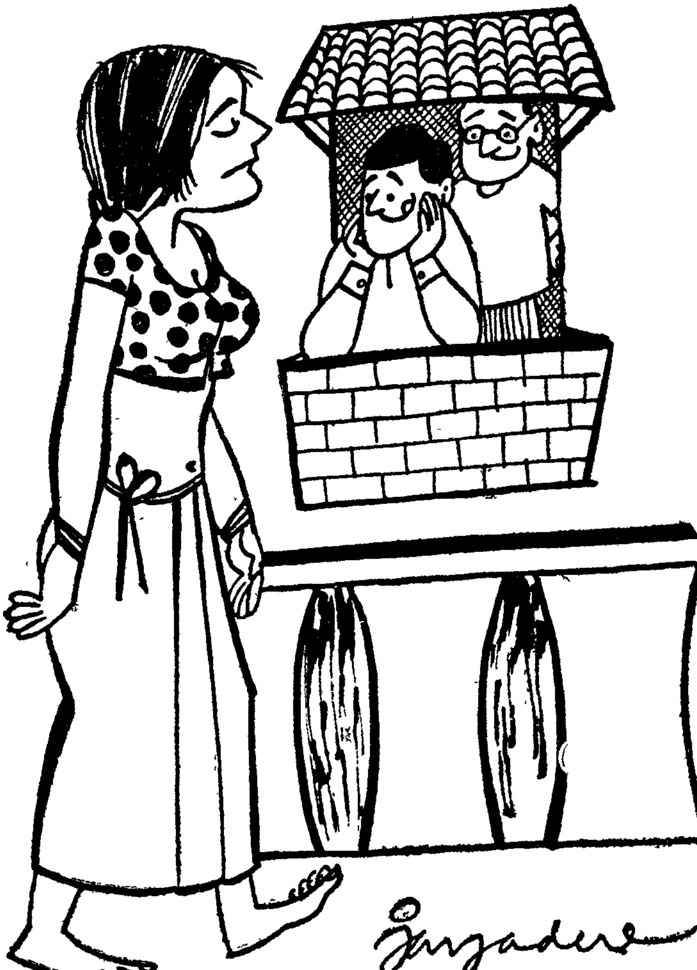
విశాలాంధ్ర అంటే ఏమిటి?

* 'ఆంధ్రప్రదేశ్' అనబడే రాష్ట్రంలో మూడు ప్రాంతాలు.
* వాటిలో రాయలసీమ, సర్కారు, కలిసి 'ఆంధ్ర' ప్రాంతం అవుతాయి.
* 'తెలంగాణా' ప్రాంతం మాత్రం వేరు.
* సంవత్సరం పయిగా నడుస్తున్న తెలంగాణా ఉద్యమం; ప్రభుత్వ - విధానాలవల్ల తేలినది ఏమిటంటే—
* 'తెలంగాణా' ఆదాయ, వ్యయాలకి 'ఆంధ్ర' ఆదాయ వ్యయాలకీ సంబంధం ఉండరాదు.
* 'తెలంగాణా'లో 'ఆంధ్రు'లు నివసించరాదు.
* 'తెలంగాణా'లో 'ఆంధ్రు'లకి ఉద్యోగాలు ఇవ్వరాదు—
* 'తెలంగాణా'లో 'ఆంధ్రు'లకి విద్యాసౌకర్యాలు ఉండరాదు—
* 'తెలంగాణా' అభివృద్ధిని కనిపెట్టే ప్రాంతీయ సంఘానికి ప్రత్యేకమయిన అధికారాలు ఉన్నాయి—
* 'తెలంగాణా'కి ప్రత్యేక ప్రదేశ కాంగ్రెసు ఉండాలి—
* 'ఆంధ్రప్రదేశ్' రాజధాని 'తెలంగాణా'కి చెందినదే—
* 101 మంది 'తెలంగాణా శాసనసభ్యు'లలో 28 మంది 'తెలంగాణా యునయిటెడ్' ఫ్రంటువారు 51 మంది మంది 'ప్రభుత్వ పక్షం'వారు. 51 మందిలో 12 మంది మంత్రులు.
* అంటే, 'తెలంగాణా'లో ప్రభుత్వంవారికి ఒకే ఒక వోటు మెజారిటీ ఉందన్నమాట!
* ఇక 'సమైక్య' ఆంధ్రప్రదేశ్ ఎక్కడ? 'విశాలాంధ్ర' అనే మాటకి అర్థం ఏమిటి?

—రాశి

బ్రెయిన్ డ్రెయిన్ అనబడు అమెరికా మజిలీ కథలు

కె.వి.యస్. శర్మ

[గతసంచిక తరువాయి]

7. పనికిరాని ఇండియన్ పి. హెచ్. డి కథ

'మర్నాడు ఎదురు బాల్కనీలో చీర కట్టుకోకుండా ఉత్త జాకెట్టు పరికిణీలతో పచార్లు చేస్తున్న ప్రౌఢ సర్దారిణిని గోపాల్రావ్ తదేకంగా చూస్తుంటే చుట్టం అక్కడికి వచ్చి 'మొన్న నువ్వు చూసిన అబ్బాయికి మెడమీద పుట్టుమచ్చ ఉంది కదూ?' అని అడిగాడు.

'అవును. అతడి కథ తెలుసుకున్నారా?' అంటూ ఆత్రంగా అడిగాడు గోపాల్రావ్. ఇతగాడికి రిసెర్చిమీద ఎంత ఆసక్తి అని ఆశ్చర్యపోయాడు చుట్టం. ఎందుకంటె ఇంతకు పూర్వం వాళ్ళింటికి వచ్చిన బ్రహ్మచారి కుర్రాళ్ళు ఇదేపని చేస్తుండగా వాళ్ళని చుట్టం తమాషాకి పలకరించి చూసాడు. వాళ్ళ చెక్కుచెదర లేదు. వాళ్ళ యోగసమాధి చెడలేదు. అందుకని చుట్టానికి గోపాల్రావ్ ని చూస్తే మచ్చటేసి కథ చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

'ఆ పుట్టుమచ్చున్న అబ్బాయిపేరు రామనాథం. వాళ్ళది తంజావూరు. అందుకని చాలా తెలివైనవాడు. అతను తను ఫలానా విషయంలో రిసెర్చి చెయ్యాలని నిర్ణయించుకున్నాక ఆ ఫీల్డులో అమెరికాలో, ఇంగ్లండులో రిసెర్చిచేస్తున్న పెద్ద తలకాయలన్నింటికి 'మీ పేపర్ల కాపీలు (రిప్రింట్సు) పంపండి' అని వ్రాసి సంపాదించి, అవి చదివి—

'నేను మీ పేపర్లు చదివాను. మీరు ఆ విషయంలో రిసెర్చి చెయ్యటానికి ఏం మిగిల్చినట్టు లేరు' అని ఉబ్బేసూ ఉత్తరాలు వ్రాసాడు. 'లేకేం ఉన్నాయి.' అని వాళ్ళు కొన్ని సూచించారు. అవన్నీ చేసేసాడు. అవి చేసి 'నాకు రిజల్ట్సు ఇల్లా వస్తున్నాయి అల్లా వస్తున్నాయి మీ అభిప్రాయం ఏమిటం'టూ ఉత్తరాలు వ్రాసాడు.

అయ్యబాబోయి మనం గొప్పవాళ్ళమన్నమాట. మనం అంటే ఆ అబ్బాయికెంతగురి అన్న అభిప్రాయం వాళ్ళకి కలిగించి ఆపైన వాళ్ళు రెవ్యూయర్సుగా ఉన్న ఫారిన్ జర్నల్సుకి పేపర్లు పంపించాడు. అవన్నీ అచ్చయ్యాయి. ఇల్లా ఓ పది పేపర్లు అచ్చేసి థీసిస్ వ్రాసి వాళ్ళనే ఎగ్జామినర్సుగా చెయ్యమని తన గైడుతో చెప్పాడు. గైడుకి రామనాథంతో మొహమాటం ఉంది. ఎందుకంటె తన పేపర్లన్నింటిమీద గైడు పేరు పెట్టాడు రామనాథం. అందుకని గైడ్సు ప్రొఫెసరికి సిఫార్సు చేసాడు. ఆయనకి గైడుకి లావాదేవీలు ఉన్నాయి. రామనాథంచేత అన్ని పేపర్లమీద ప్రొఫెసరు పేరు పెట్టించాడు అతని గైడు. అందుకని ప్రొఫెసరు ఆ ఎగ్జామినర్సును ఒప్పుకుని ఆపేర్లు డైరెక్టరుకు సూచించాడు...డైరెక్టరుకి ప్రొఫెసరంటే చాలా అభిమానం. ఎందుకంటే ఆయన వాళ్ళ డిపార్టుమెంటునుంచి ఏ పేపరచ్చయినా

దానిమీద డైరెక్టరుపేరు పెట్టిస్తాడు. అందుకని డైరెక్టరుగూడా ఒప్పుకున్నాడు. అంటే రామనాథం పేరుతోపాటు మరో మూడుపేర్లు కూడ అతని పేపర్లమీద ఉండటానికి ఒప్పుకున్నందుకు రామనాథం థీసిస్ సబ్మిట్‌చేసిన మూడునెళ్లలో తన కనుకూలురైన ఎగ్జామినర్సువారిని, ద్వారా డిగ్రీనీ సంపాదించాడు. ఇండియాలో పి. హెచ్ డి. చెయ్యాలంటే ఇటువంటి తెలివి తేటలుండాలి. మరి నీకున్నాయా?'

'లేవండి' అన్నాడు గోపాల్రావ్.

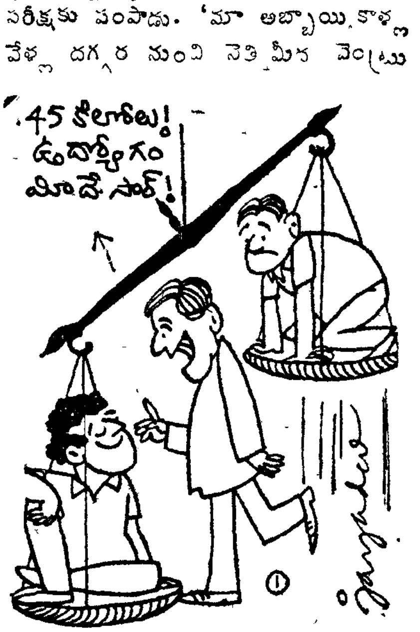
'అయితే ఫారిన్ పోరాదూ' అన్నాడు సిద్దయ్య వరండాలో కదుగు పెడుతు.

'నేను కథ పూర్తిచేసేసరికి అతనే ఆ నిర్ణయం తీసుకుంటాడు గ్యారంటీ' అంటూ చుట్టం కథ కొనసాగించాడు.

'రామనాథం ఎంత తెలివైనవాడైనా విధికి తలవంచక తప్పలేదు డిగ్రీ తెచ్చుకోడానికి పనికొచ్చిన తెలివితేటలు ఉద్యోగం రావటానికి ఉపకరించలేదు. వాళ్ళు మొత్తం బరువుని తూచి దాన్ని మారకంరేటు సహాయంతో ఈక్వివలెంటు ఇండియన్ బరువుగా మార్చి పేపర్లమీద నాలుగుపేర్లుండబట్టి మొత్తం బరువుని నాలుగుపెట్టి భాగించారు. అందువల్ల రామనాథం తాలూకు పరిశోధనా భారం పేపర్ల రూపంలో 1 5 కిలోగ్రాములని తేల్చారు. అతని థీసిస్ బరువు 3 ఇండియన్ కిలో గ్రాములు. అందువల్ల గురుప్రభుత్వోద్యోగుల ఎన్నికశాఖ (గుప్రఎశా) లెక్కల్లో రామనాథం రిసెర్చి బరువు 4.5 కిలోలు. రామనాథం వెళ్లిన ప్రతి ఇంటర్వ్యూకి కనీసం వో అమెరికన్ డాక్టరేటు వచ్చేవాడు. అతగాడి థీసిస్ కనీసం వో అర్ధకిలో ఉండేది. అది అమెరికన్ థీసిస్ కదా. అందుకని ఇండియాలో దానిబరువు కనీసం 7 5 లోలు. అందుకని ఆ ఉద్యోగాన్ని అతగాడు గద్దలా తన్నుకు పోయేవాడు. మిఠాయిపొట్లం గద్ద తన్నుకుపోతే బిక్కమొహం వేసిన కుర్రాడిలా రామనాథం వెర్రిమొహం వేసేవాడు. కాని ఇంత చిన్న కారణానికి రామనాథం డిగ్రీ కాయితంతో సిగరెట్టంటించుకోలేదు. ఆ ఉద్యోగం వచ్చిన వాళ్లందరూ ఇంతో అంతో నిజంగా శక్తిమంతులు. కాని తనకంటె జూనియర్ మూఢేశ్వర్ పదిరెట్లు గొప్పవాడని నిరూపింపబడి అతగాడు గద్దలా ఉద్యోగం తన్నుకుపోయినప్పుడు మాత్రమే అతనికా డిగ్రీమీద అంత అసహ్యం వేసింది.

జూ. మూఢేశ్వర్ గురించి మూడు ముక్కల్లో చెప్పటం కష్టం. అయినా ప్రయత్నిస్తాను అతడిండియాలో నేర్చుకున్నది మూడుముక్కలాట. అమెరికాలో నేర్చుకున్నది పోకర్. వాళ్ళ నాన్న మూఢేశ్వర్ - సీనియర్ ఒక మినిష్టరు అందుకని ఆ మినిస్ట్రీకి జూ. మూఢేశ్వర్ వారసుడు. ఇండియాలో వారసత్వపు హక్కులింకా పోలేదు. అతగాడు చదువుకున్నట్టూ, పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగాలు చేసినట్లూ చూపించి ఆపైన ఎలక్షన్లో నిలబెట్టి గెలిపించాలి అని వాళ్ల నాన్న ప్లాన్. అందుకని వాళ్లబ్బాయికి తను ప్రో ఛాన్సులర్‌గా ఉన్న యూనివర్శిటీలో గబగబా ఎమ్మెస్సి డిగ్రీ ఇప్పించాడు. వడ్డించేవాడు మనవాడు కదా అని ఫస్టుక్లాసు కూడా ఇప్పించాడు. దానికి నిజం చెప్పాలంటే జూ. మూఢేశ్వరే విధంగాను బాధ్యుడు కాదు

ఎమ్మెస్సి అవగానే అతడిని గురు ప్రభుత్వోద్యోగుల ఎన్నికశాఖ వారి వ్యక్తి పరీక్షకు పంపాడు. 'మా అబ్బాయి కాళ్ల వేళ్ల దగ్గర నుంచి నెత్తిమీద వెంట్రు

కల దాకా శక్తి సామర్థ్యాలుతోనే నిండి ఉన్నాడు. కనుక అతన్ని తూచండి' అని చెప్పి చూసాడు సీ. మూఢేశ్వర్. ఈరకం పోటిలో జూ. మూఢేశ్వర్ చాలామందిని వోడించగలడని వాళ్ల నాన్న నమ్మకం. అయితే అదే ఉద్యోగం ఇంకో పెద్ద మంత్రిగారి బక్కపలుచటి అల్లుడికి వ్రాసిపెట్టింది కనుక ఇతగాడి సలహాను వాళ్ళు పాటించలేదు. పైగా బక్కపలుచటి అల్లుడు ఫారిన్ వెళ్లొచ్చాడు.

అందుకని పెద్ద మూఢేశ్వర్ తన పుత్రరత్నాన్ని కొలంబో ప్లాన్‌లోనో, అమెరికా ప్రభుత్వం, భారత ప్రభుత్వానికి ప్రజలకిమ్మని ఇచ్చిన స్కాలర్‌షిప్పుల్లో ఒకదాంట్లోనో, అమెరికా పంపించి ఊరుకున్నాడు. ఈ పదువియాల్లో సామాన్య పౌరులనబడే అలగా జనం పై దేశాలకి వెళ్లకుండా ప్రభుత్వం చాలా కట్టుదిట్టం చేసింది. అవి పెద్ద పెద్ద అధికారుల పిల్లలకి, వర్తకుల పిల్లలకి ఇస్తూ వారికి మన స్వాపం కలగకుండా జాగ్రత్త తీసుకుంటోంది.

అల్లా అమెరికాకి వెళ్లిన జూ. మూఢేశ్వర్‌కి అక్కడేం చెయ్యాలో తెలియక పోకర్ నేర్చుకున్నాడు అతన్నేం చెయ్యాలో తెలియని విశ్వవిద్యాలయాధికారులు అతన్ని బయటికి పంపించారు. అప్పుడు భారత రాయబార కార్యాలయం వారు డిప్లొమాటిక్ ప్రెషర్ తీసుకువచ్చి అతగాడికి వో మారుమూల యూనివర్సిటీలో ఎడ్మిషన్ సంపాదించారు. అక్కడ చిరంజీవి మూఢేశ్వరుకి గైడుగా ఉండటానికి ఒప్పుకున్నవాడు చాల తెలివైనవాడు అమెరికాలో ఉన్న కార్డ్సంబరు — బోర్డుల సైజుమీద థీసిస్ వ్రాయమన్నాడు. మూడేళ్లపాటు రాత్రిళ్లకి మాత్రమే పోకర్‌ని కేటాయించి కష్టపడి రిసెర్చి చేసి థీసిస్ సబ్మిట్ చేసాడు. అక్కడ ఎక్స్టర్నల్ ఎగ్జామినర్సుతో బెడద లేదు. గైడు ఒప్పుకుంటే డిగ్రీ వచ్చినట్టే. అందుకని చి. మూఢేశ్వర్‌కి డిగ్రీ అతను తిరిగి స్వదేశం వెళ్లిపోయే షరతుమీద 'ఇల్లాంటి కాండిడేటు మా. యూనివర్సిటీ చరిత్రలో లేడు' అన్న టెస్టిమోనియల్ ఇచ్చి ఇండియా తోలే

బ్రెయిన్ డ్రెయిన్

వారు?

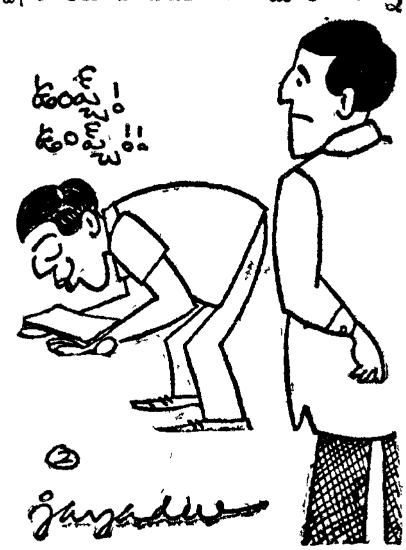
ఇండియా వచ్చి తను సంపాదించిన విజ్ఞానంతో దేశ్సేవ చెయ్యాలని సంకల్పించి దానికి అనువుగా ఉండే పెద్దుద్యోగాలకి దరఖాస్తులు పడేసాడు. అందులో వో ఉద్యోగానికి రామనాథం ప్రత్యర్థిగా వచ్చాడు. యథావిధిగా తూకం జరిగింది. మనం ముందర చెప్పుకున్నట్టుగా రామనాథం శక్తి బరువు 45 ఇండియన్ కిలోలు. జూ. మూర్థేశ్వర్ థీసిస్ అమెరికన్‌ది. అది 3 కిలోలు తూగింది. అంటే దానికి ఇండియన్ ఈక్వివలెంటు 45 కిలోలు. అందుకని జూ. మూర్థేశ్వర్ రామనాథంకంటే పదిరెట్లు శక్తిమంతుడని నిర్ణయించి ఆ ఉద్యోగం అతనికిచ్చారు. జూ. మూర్థేశ్వర్ వ్రాసిన చెత్త పి. హెచ్. డి. థీసిస్ ఎల్లా అయిందో, ఒకవేళ అల్లాంటిది పి. హెచ్. డి. కి పనికి వచ్చినా సైన్సులో పి. హెచ్. డి. ఇవ్వటానికి ఎల్లా పనికి వచ్చిందో ఎంతాలోచించినా తెలియని రామనాథం జుట్టు పీక్కుని మతిస్థిమితం తప్పి తన ఇండియన్ డిగ్రీని తిట్టుకుని చిపి తీరక ఆ కాయితం పెట్టి సిగరెట్టు అంటించుకున్నాడు. నిన్న నువ్వు చూసిందదే. ఆరోజే అతని రిజల్ట్సు చెప్పారు. అంటే అంత వెంటనే చెప్పారా అని నోరు తెరవకు. జూ. మూర్థేశ్వర్ త్వరగా దేశ్సేవ చెయ్యగలందులకు ఆలస్యం లేకుండా చెప్పారు' అని ఆయన ముగించారు.

'ఈ మూర్థేశ్వర్...వీడు...మా యూనివర్సిటీకి వచ్చి దేశభక్తి ఉన్నవాళ్లెవరు ఫారిన్ వెళ్లరాదంటూ లెక్చర్లిచ్చి తన కొడుకును పంపించాడా? రాస్కెల్! డబుల్ స్టాండర్డ్స్' అంటూ గోపాల్రావు పళ్లు కొరికాడు.

'ఇందుకనా నాయనా! నువ్వింండియాలోనే, పి. హెచ్. డి. చేస్తానని కూడా విడి చేస్తే! మనబాగు వేరు, దేశం బాగు వేరు. మనం మన బాగు చూసుకుని ఇతర్లు దేశం బాగు చూసుకునేటట్లు చెయ్యాలి.' అని దేశానికి, 'మన'కి మధ్య సిద్ధయ్య గీత గీసాడు. 'మన' వైపునుంచి ఆ గీత దాటి 'దేశం' వైపు వెళ్లనని గోపన్న మావయ్యకు ప్రమాణం చేసాడు. 'పిచ్చినాయన' అని ముద్దెట్టుకున్నాడు సిద్ధయ్య.

నాల్గవ మజిలి

గోపన్న వాళ్ల మావ సిద్ధయ్యతో యూనివర్శిటీ యాత్రలు ముగించుకుని వాళ్లూరు జేరుకున్నాడు. అక్కడనుంచి అమెరికాలో ఉన్న యూనివర్సిటీల్లో పేరున్నవాటికి లేనివాటికి అప్లికేషన్సు పడేసాడు. ఈ లోపల ఖాళీగా ఉండటం ఎందుకని బ్రెయిన్ డ్రెయిన్‌మీద వ్యాసాలు వ్రాసి ఆంధ్రపత్రికకు, కొన్ని ఇంగ్లీషు పత్రికలకు పంపాడు. అందులో కొన్ని

అచ్చయ్యాయి. అవి చదివిన కొంత మంది ప్రొఫెసర్లు నవ్వుకోలేక చచ్చారు. 'బ్రెయిన్సుమి మనం; ఇండియాలో ఉంటె అవి డ్రెయినయి పోయాయంటాడేమిటీ కుర్రాడు! అసలు బ్రెయిన్సు బరువుకి డ్రెయిన్లో అడుక్కి దిగి ఆగిపోయాయి. చెత్తా చెదారం డ్రెయిన్సుం బడి కొట్టుకుపోయింది' అని పరస్పరం వీపులు తట్టుకున్నారు. అందులో ప్రొ. బోర్, ప్రొ. మేఘనాథ్ వాళ్లనుకున్న విషయం సంపాదకునికి ఉత్తరాలులో వ్రాసారు. జూ. మూర్థేశ్వర్ మాత్రం 'నిజంగా దేశభక్తి మరియు తెలివిగల భారతీయులు పై దేశాలకి వెళ్లి వాళ్ల రహస్యాలు తుణ్ణంగా తెలుసుకుని ఇండియా వచ్చి దేశ్సేవ చేస్తారు' అంటూ వ్రాసాడు. అతడు అమెరికానుంచి వచ్చాక ఇంటర్నేషనల్ హోటళ్లలో దిగిన అమెరికన్సుతో పోకరాడి ఇండియాకి అమెరికన్ డబ్బు సంపాదించి దేశ్సేవ చేస్తున్నాడు.

గోపాల్రావ్‌కి అమెరికన్ యూనివర్సిటీస్ నుంచి ఎన్నాళ్లకి జవాబు రాకపోతే ఆ ఖాళీ రోజుల్లో కవిత్వం వ్రాసాడు. దానిపేరు లాబ్‌చరిత్ర.

8. లాబ్ చరిత్ర కథ

ఏ లాబ్ చరిత్ర చూసినా
ఏమున్నది గర్వ కారణం
శాస్త్రజ్ఞుల చరిత్ర సమస్తం
పరదూషణ పరాయణత్వం
శాస్త్రజ్ఞుల చరిత్ర సమస్తం.
పరస్పరారోపణోద్యోగం
శాస్త్రజ్ఞుల చరిత్ర సమస్తం
విశేష ప్రచార పాడంబరం
బలవంతులు విజ్ఞుల జాతిని
బానిసలను కావించారు
పారసైటులు రిసెర్చి గైడులై
చరిత్రమున ప్రసిద్ధి కెక్కారి.
చల్లారిన ఉత్సాహాలు
మరణించిన అంతరాత్మలు
(నెలకి రెండొందలాభై
రూపాయల సంపాదనా పరులు)
జె. ఆర్. ఎఫ్.ల హాహాకారాలు
లాబుల్లో మూలుగుతున్నవి.
టైపిస్టులు, మెకానిక్కులు
డైరెక్టర్లు, రిజిస్ట్రారులు
మినిష్టర్లు, అందరు కట్టేరి
రిసెర్చికి సజీవ సమాధి.
ప్రఖ్యాత విశ్వవిద్యాలయంలో
విద్యార్థుల జీవన మెట్టిది?
ప్రొఫెసరచ్చేసిన పేపరు కాదోయ్!
దాన్ని వ్రాసిన విద్యార్థెవడు?

శ్రీ శ్రీని అనుకరిస్తూ అయిదు రోజులకి నాలుగైన్ను చొప్పున వ్రాస్తూ వచ్చేసరికి ఇరవై నాలుగోలైను పూర్తయిన రోజున గోపాల్రావ్‌కి అమెరికన్ యూనివర్సిటీస్‌లో ఒకదాంట్లో ఫెలోషిప్ వచ్చింది. ఆ శుభవార్త నందించిన ఉత్తరాన్ని, తను వ్రాసిన కవితాఖండాన్ని తన స్నేహితుడికి చూపించాడు.

ఎంతో సాఫీ 'ఎవరెడి' తో

రూ. 1.10
పన్నులు అదనం.

మీ ట్రాన్సిస్టర్లకై నమ్మదగినది

ఎవరెడి
నం. 1050

ట్రాన్సిస్టర్లకై ప్రత్యేకంగా
చేయబడిన రౌండ్ బ్యాటరీ—
వాటిని సంరక్షిస్తుంది.

* హెచ్చు కాలం ఒకే స్థిరమైన శక్తి నిస్తుంది.
* హెచ్చు లీక్ నిరోధక శక్తిగలది—మీ ఖరీదైన ట్రాన్సిస్టర్ భాగాలను పాడుచెయ్యదు.
* స్పష్టమైన, ధ్వని వికలతలేని శబ్దగ్రహణం కలుగ చేస్తుంది.
* అమోఘంగా పనిచేస్తుంది, అధిక మన్నిక.

'ఎవరెడి' నం.1050 బ్యాటరీ కొని మీ రేడియో నుండి ఎక్కువ ఆనందం పొందండి.

ప్రతి రకపు ట్రాన్సిస్టర్
రేడియోకు తగిన 'ఎవరెడి'
బ్యాటరీ ఉంది.

UC 6778

అతను అమెరికాలో సెటిలయి పుట్టింటి మీద ప్రేమకొద్దీ, కొన్నిరోజులుండ టానికి వచ్చాడు

అతనా పద్యాలు చదువుతునే 'అమ్మ బాబోయి ఇంకేమన్నా ఉందా!'అన్నాడు. గోపన్న ఏమిటి జరిగిందో తెలియక హడిలి పోయాడు. నిలదొక్కుకుని 'నావల్ల ఏమన్నా అపచారం జరిగిందా ?' అని స్నేహితుడ్నడిగాడు. ఆ స్నేహితుడు—

'అపరాధమా! ఘోరాపరాధం జరిగింది. ఇవి నేను చూసాను కనుక సరిపోయింది. ఇంకెవరైనా చూస్తే ఏమన్నా ఉందా? ఇలాంటి పద్యాలు వ్రాస్తే, నువ్వు అమెరికన్ల దృష్టిలో కమ్యూనిస్టువై పోతావు. అందుకని నిన్ను అమెరికా రానీయరు పోనీ అది ఫరవాలేదు. కాని నువ్వు నా స్నేహితుడవని తెలిస్తే, తిరిగి నన్నుకూడా రానివ్వరు. నీకింకా తెలియదేమో నువ్వు అమెరికా వెళ్ళాలంటే భగవద్గీతమీద బైబిల్ మీద ఖొరాన్‌మీద మొదలైన అన్నింటిమీద ప్రమాణం చెయ్యాలి; నువ్వు కమ్యూనిష్టువు కావని లసలలాంటి వాళ్ళతో నీకు పరిచయాలు లేవని. అందుకని ఈ పద్యాలు చింపేయి మీ ఇంటికి...ఆంధ్ర లాంటి పత్రికలొస్తుంటే తెప్పించడం మానెయ్యి. మీ ఇంట్లో కొడవలి సుత్తి ఉంటే వీధిలోకి పారెయ్యి' అంటూ ఆ స్నేహితుడు సలహా ఇచ్చాడు.

గోపాల్రావు ఎంత పొరపాటైపోయింది. ఇవింకా ఏ పత్రికకైనా పంపించాను కాను అని చెంపలు వేసుకుని ఆ కాయితాలు చింపేసి పాస్‌పోర్టుకి, వీసాకి అప్లై చేసాడు. వీసా అధికారులకి 'మా ఊళ్ళో మొన్న ఎన్నికల్లో కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థికి డిపాజిట్టు కూడా దక్కలేదు' అని వ్రాసాడు.

కొన్నాళ్ళకి వీసా వచ్చే సూచనలు కనిపించాయి కాని పాస్‌పోర్టు వచ్చే సూచనలు కనబడలేదు. అది వస్తేగాని ఫారినెక్ఛేంజి ప్రసక్తే లేదు. అందుకోసం గోపన్న వాళ్ళమావ ప్రయాణం కట్టారు.

చివరి మజిలి

9. పాస్‌పోర్టు కథ

గోపన్నకి అల్లనిమ్మానికు ఎన్నిపోర్టు

బ్రెయిన్ డ్రెయిన్

పాసుపోర్టాఫీసు చుట్టు ప్రదక్షిణలు చేసినా ఆఫీసరు పనితొందరల్లో ఉండటం చేత అతన్ని చూడటం పడలేదు. ఒక రోజు ఆఫీసు బయట దిగాలుపడి కూర్చున్నవాళ్ళకి ఒక యువకుడు పాస్‌పోర్టుని పదేపదే చూసుకుంటూ, చూసి నవ్వుకుంటూ కళ్ళ కద్దుకుంటూ, ముద్దు పెట్టుకుంటూ కనిపించాడు. గోపాల్రావ్ ధైర్యంచేసి అతనిదగ్గరకు వెళ్ళి 'అయ్యా దాన్నెసారి ముట్టుకుని చూడచ్చా? మీరు పుట్టడమే పాస్‌పోర్టులో పుట్టారా?' అని అడిగాడు.

'ఏం నీకు చాలా రోజులుగా పాస్‌పోర్టు దొరకటం లేదా?' అని నవ్వుతూ అడిగాడు.

'అవున'ని తలూపాడు గోపాల్రావ్.

'అయితే పూర్వం నాకో మహానుభావు డుపదేశించిన విధానం చెప్తాను జాగ్రత్తగా విను. నేను ఎలాగే ఎన్నాళ్ళో దీనికోసం పడిగాపులు పడ్డాను. అయినా దొరకలేదు. ఒకరోజు ఒక యువకుడు పెద్దకారులో వచ్చి ఆఫీసరుగదిలో దూరుతుంటే అయ్యగారు బిజీగా ఉన్నారన్నాడు గుమాస్తా. అతన్ని పురుగును చూసినట్టు చూసి బంట్రోతుని తోసుకు వెళ్ళి ఆఫీసర్ని చూసాడు. ఆ వ్యానుకి గుమ్మాని కెదురుగా ఆగిన పెద్దకారుని చూస్తే ఆ లోపలకి దూసుకుపోతున్న యువకుడి నాపే ధైర్యం లేకపోయింది. అతను బయటికి వస్తూ పాస్‌పోర్టు తెచ్చుకున్నాడు. అప్పుడతన్ని నేను 'మీరు ప్రధానమంత్రిగారి కుమారులా సార్!' అని అడిగాను. ఆ మహానుభావుడు నన్ను కూడా అతనికార్లో ఎక్కించుకుని కారు ఆఫీసుగేటు దాటగానే నేను ఇందాక నవ్వానే అలా గలగలమని అందంగా నవ్వాడు. ఆపైన జ్ఞానోపదేశం చేసాడు.

అతను చెప్పిందాని ప్రకారం గవర్నమెంటు ఆఫీసుల్లో ప్రొసీజర్ చాలా పొడుగు. దానిగుండా కాయితాలు ప్రవహిస్తుంటే ఎక్కడ పడితే అక్కడ అడ్డుపుల్లలు తగిలి కాయితాలు ఆగిపోతాయి. అవి తియ్యడానికి వచ్చేవాళ్ళుంటారు, వాటితో తొయ్యగల ధైర్యం ఉండాలి. మనలా చదువుకున్న బడుగువాళ్ళకా ధైర్యం ఉండదు. ఒకవేళ ధైర్యం ఉన్నా డబ్బు అంతగా ఉండదు అందుకే శతకోటి దరిద్రాలకి అనంతకోటి ఉపాయాలు అన్నారు. మామూలుగా ఆఫీసుల్లో ఆఫీసర్ను గుమాస్తాలకంటె నయం. వాళ్ళుమీరుగా ఉంటే, తగిసిపోతారు. వీళ్ళు అలా బయటికి తేరు. ఆఫీసర్లకి పట్టు విడుపు తెలుస్తాయి. గుమాస్తాలకి పట్టు, చేతులు తడిపితే విడుపు తెలుస్తాయి. అందుచేత గుమాస్తాలు నిక్కచ్చి మనుష్యులు. వాళ్ళతో డీలింగ్సు కష్టం, ఆఫీసర్లంతో అంటే మొహమాటపడతారు. వీళ్ళతో డీలింగ్సు వాళ్ళతోకంటె నయం.

అందుకని మనం ఈ వీకూని ఎక్స్‌ప్లాయిట్ చెయ్యాలి. అవెలాగంటె ముందరగా ఓ పెద్ద ప్రవేటుకారు అద్దెకు తీసుకుని, (అద్దెకిచ్చేబడే ప్రైవేటు కార్లు నిటీల్లో కొల్లలు) ఆఫీసుకి దగ్గర్లో ఉన్న హోటలు నుంచి ఆఫీసరుకి ఫోను చెయ్యాలి. అప్పుడు చాలా ధైర్యంగా గంభీరంగా ఫోనులో మాట్లాడాలి. మనం చాలా గొప్పవాళ్ళమన్న అభిప్రాయం ఆఫీసరికి కలిగించి మనతో పరిచయం అతనికే లాభం అన్న అభిప్రాయం అతనికి కలిగాక 'అయితే మీ హాయిపోకి డ్రైవర్ను పంపేయమంటారా? థాంక్సు. ఇంకో అయిదు నిముషాల్లో అక్కడ ఉంటాను.' అని ఫోను పెట్టేసి వో ఖరీదైన సిగరెట్టు పెట్టె ఒకటి కొని ఆ ఆఫీసు మెట్లెక్కబోయేముందర, వో సిగరెట్టు వెలిగించాలి. (కాల్చినా కాల్చకపోయినా) మన అద్దెకారు పోర్టికోలో గుమ్మాని కడ్డంగా ఆఫీసులో వాళ్ళకి అది కనిపించేలా పెట్టించాలి.

ఖరీదైన కార్లలో ఎవరైనా వస్తే, అడ్డుపెట్టకుండా తిన్నగా తన గదిలోకి రానీయాలని ప్రతి ఆఫీసరు అంతకుముందే బంట్రోతుకి చెప్తాడు. అలాంటి నమ్మకమైన వాడినే తనగది ముందు కాపలాకి వేసుకుంటాడు. మామూలుగా ఖరీదైన కార్లలో వచ్చేవాళ్ళు రెండు రకాలు, మొదటిరకం ధనవంతులు. వీళ్ళు ఆఫీసర్లకి ఖరీదైన బహుమతు

లిచ్చి పనులు చేయించుకుంటారు. వీళ్ళని డైరెక్టుగా లోపలికి రానిచ్చే ఏర్పాటువల్ల ఆఫీసరు, ముట్టే బహుమతుల్ని గుమాస్తాల్లాంటి పెట్టీ పీపుల్తో పంచుకోవలసిన అవసరం ఉండదు. రెండోరకం ఇన్ఫ్లుయెన్సున్న వాళ్ళు. వీళ్ళు సాధారణంగా మంత్రుల కార్లలో లేక పెద్ద ఆఫీసర్ల కార్లలో వచ్చి ఆ రాకతోనే రాయసం ఒలకబోస్తారు. వీళ్ళకి కావలసిన పనులు చేసిపెడితే ప్రమోషన్లిప్పిస్తారు లేకపోతే వెయిట్సు అండ్ మెషర్సు డిపార్టుమెంటుకి ట్రాన్స్ఫర్లు చేయిస్తారు. ఈ రెండు రకాలవాళ్ళకి పనులు చెయ్యటం లాభమవడంచేత చేయక పోడం కొండొంచో ప్రమాదం అవటం చేత, పనులు చేయటానికే నిర్ణయించుకుని, అల్లా నిర్ణయించుకున్నాక ఏడుపు మొహంతోకంటే డిగ్నిఫైడుగా చేస్తే బావుంటుందని అల్లా పన్లుచేస్తారాఫీసర్లు. ప్రజలకి సేవ చెయ్యటమే తన కర్తవ్యం అని అందుకే తన్ని పబ్లిక్ సర్వెంటని అన్నారని వినయంగా చెప్పుకుంటాడు. వాళ్ళెవరైనా జోక్ వేస్తే నిర్మొహమాటంగా నవ్వుతాడు.

అందుకని మనం ఆఫీసులో అడుగు పెట్టగానే గుమాస్తాలు అడ్డనడ్డా వాళ్లను తప్పించుకుని విదిలించుకుని ఆఫీసరు రూములోకి నడవాలి. వీడెవడో నిజంగా చాలా పెద్దవాడు లేకపోతే ఆఫీసరు రూములోకి ఎల్లా వెళ్తాడు అంత ధైర్యంగా అని అప్పుడు గుమాస్తాలు అధైర్యపడుతారు. ప్యూన్ పెద్ద కారు చూసాడు కనుక అడ్డుపెట్టడు. లోపలికి వెళ్ళాక మనకి గవర్నమెంటుద్యోగుల్లోను యం. పి లోను ఎవరైనా పెద్ద వాళ్ళు తెలిసి ఉంటే సరి తెలియకపోయినా తెలిసినట్టు మాట్లాడాలి. అల్లా కబుర్లు చెప్తూ మనం వచ్చిన పని చెప్పి సిగిరెట్టు ఆఫర్ చెయ్యాలి. మనకి చేతకాకపోతే మంచా కళ్ళని సహాయంగా తీసుకువెళ్ళాలి. ఇల్లా మనం కబుర్లు చెప్తుంటే ఆఫీసరు మన ఫైలు తెప్పించి పని పూర్తి చేస్తాడు. నీ చేతికి పాస్ పోర్టు స్వయంగా అందించి 'గ్లాడ్టుమీట్ యు' అని మనం బయటికి వస్తుంటే కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడ్తాడు. మనం తొందరగా బయటపడాలి. లేకపోతే ప్రైవేటు కారుబిల్లు కంటే గుమాస్తాల చెయ్యి తడుపు చవుక అనిపించచ్చు. మరి వస్తా! విష్ యు గుడ్లక్!' అంటూ ఆ పాస్ పోర్టు యువకుడు గోపాల్రావ్ దగ్గర సెలవు తీసుకున్నాడు.

రెండురోజుల్లో గోపన్న సిద్ధయ్య మావ పాస్పోర్టు సంపాదించారు ఆది పుచ్చుకుని ఇంటికి వచ్చి ఫారినెక్ఛేంజికి అప్లై చేసారు. అక్కడ టైము ఎంత అవాలో అంత అయి కొంచెం కొసరుకూడా అయ్యాక డెబ్బైఅయిదు రూపాయల ఫారినెక్ఛేంజిచ్చారు. అది దార్లో భోజనపు ఖర్చులకి సరిగ్గా సరిపోతుందని మరికొంచెం కావాలని వ్రాసాడు. 'అందరికి ఇంతే ఇస్తున్నాం. ఇంతకంటె ఎక్కువ కావాలంటే ఆర్థిక శాఖనుంచి అనుమతి సంపాదించాలని' వ్రాసారు.

'ఢిల్లీలో పనా? అయితే నేను చేసుకువస్తా'నని సిద్ధయ్య బయల్దేరాడు. ఆ తరువాత గోపన్న అమెరికా వాస్త్రెలో జూలో చేరాడు.

(అయిపోయింది)

మగువగా మారిపోయిన మగవాని అనుభవాలు!

5

భర్తతో పెళ్ళికేక్ కోస్తున్న శ్రీమతి డాన్ (మాజీ మగ మనిషి గోర్డన్)

జాన్ పెపిటా సిమ్మన్స్

నా ఆపరేషన్ అయిపోయింది. చార్ల్స్టన్‌కి తిరిగి వచ్చేశాను వీధి వెంబడి నడిచి వెడుతూ, 'నేను డాన్‌ని, నేను డాన్‌ని...' అని నాకు నేనే చెప్పుకొనా అనుకున్నాను

చార్ల్స్టన్‌లో మడికట్టుకుని కూర్చునే వారికి నా జాతి మారటం పెద్ద వింత; ఇక వాళ్ళేమో పెళ్ళిగురించి వేరె చెప్పాలా పెద్ద ఘోరం!

నాకాబోయే భర్తపేరు మిస్టర్ సిమ్మన్స్ అని తెలిసింది. ఎవరో పెద్దమనిషి అనుకున్నారులు ఆయను ఒక నల్ల వ్యక్తి అని తెలియగానే దుమారం లేచింది.

నా ఇంటి కిటికీ అద్దాలని విరగ్గొట్టారు జాక్—పాల్ మీద ఎవరో తుపాకి గుళ్ళు పేల్చారు నడివీధిమీద నన్నొక తెల్లవాడు నన్ను పడగొట్టాడు ఫలితంగా నా భుజం విరిగింది

నా టెలిఫోన్ అంకెని మూడుసార్లు మార్చుకున్నాను తెల్లవారుజామున మూడు గంటలకి ఫోన్ చేసి, 'చంపేస్తాం జాగ్రత్త' అనే బెదిరింపులకి తట్టుకొనటం కష్టం.

మరికొందరు ఆగాంతకులు జాన్—పాల్ ఇతర వనితలతో సంబంధం పెట్టుకుంటున్నాడని ఫోన్ చేసేవారు కొందరు మగవారు తామే నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటామనేవారు

మా తోటలో మేము చేతులు పట్టుకుని పచార్లు చేస్తేకూడా తప్పనేవారు కొందరు. పక్కింటావిడ, 'మా

నీగ్రో - శ్వేతజాతి వివాహానికి అడ్డంకులు

ఇంట్లో అద్దెకి ఉండేవాళ్ళు పోట్లాడుతున్నారు' అన్నది.

జాన్—పాల్ కారు టూరర్ బండి. కాని, చూపరుల బాధ తప్పించుకొనటానికి టాపు వేసుకునే వెళ్ళేవాళ్ళము. జాన్—పాల్‌ని ఒక డోబర్మాన్ పింశ్చర్ కుక్క ఉండేది. దానినీ వెంట తీసుకుపోవలసి వచ్చేది—దాని భయంమీద దగ్గిరికి వచ్చేవారు కారు ఎందరో...

పోనీ ఊరికి దూరంగా ఎక్కడయినా చెరువుగట్టున కూర్చుందామా అనుకుంటే ఎవరో పోలీసువాడు వచ్చి మామీద టార్చి వేసేవాడు!

ఆ ఊరు వదిలివెళ్ళమని మా డాక్టర్లు సలహా ఇచ్చారు.

కాని, అది జాన్—పాల్ ఊరు. 'మేము ఈ ఊరు వదలము,' అన్నాడు అతను గట్టిగా.

'నేను జాన్—పాల్‌ని వదలను' అనేదానిని.

మేమిద్దరం 'ఎంగేజ్' అయ్యాము. జాన్—పాల్ నాకు ఉంగరం ఇవ్వాలి. అది కొనేందుకు అతను 'డక్స్'లో కూలీ పనిచేసి డబ్బు సంపాదించాడు. చివరికి అతను ఒక సెకెండ్ హాండ్ ఉంగరం కొన్నాడు. దానివెల 175 డాలర్లు.

దానిని షాపులోనే, అందరిముందూ నా వేలికి తొడిగాడు. అది నా జీవితంలో మధురమయిన క్షణం, గర్వకారణమయిన క్షణం.

మమ్మల్ని హింసపెట్టడం మాత్రం తగ్గలేదు. చార్ల్‌స్టన్‌లోని పెద్దమనుషులు నన్ను ఇంగ్లీషు పెద్దమనిషిగా స్వాగతం చెప్పారు, ఒకప్పుడు; ఇప్పుడు, నల్లవ్యక్తిని వివాహం చేసుకుంటున్నందుకు నన్ను ద్వేషిస్తున్నారు.

ఇన్‌షూరెన్సు కంపెనీ వారు మా ఇంటిని ఇన్‌షూరు చెయ్యమన్నారు. (తుఫాను ప్రమాదం అధికం అని మానేశామని అన్నారు.) ఇక దానికి అప్పు ఇచ్చినవారు తాకటు గురించి బెదిరించారు. వాషింగ్టన్‌లో నా మిత్రులెవరో అడ్డుపడకపోతే ఇల్లు కాస్తా పోయేది.

ఒక పెద్ద ఇంగ్లీషు పత్రికలో రాజజీవిత చరిత్రకారుడు (నేను మార్గరెట్ రాజకుమారి జీవితచరిత్ర రాశాను) ఒకడు నల్లబట్లర్‌ని పెళ్ళి చేసుకోబోతోందని రాశాడు

జాన్—పాల్ బట్లర్ కాడు. ఎందుకో బట్లర్ ఒక అపకీర్తి పదం అయిపోయింది.

మమ్మల్ని పెళ్ళి చేసేందుకు ఏ చర్చి ఫాదరీకూడా అంగీకరించలేదు.

నా 'జాతి' మారినమాట నిజమే కాని అసలు చిక్కు జాన్—పాల్ నల్లవాడవటం వల్ల వచ్చింది. చార్ల్‌స్టన్ అనబడే ఈ మహానగరంలో చర్చిలో వర్ణసంకరం ఇంతకి ముందు జరగలేదు. ఊరిదాకా ఎందుకు, కారోలీనాలోనే జరగలేదు. అసలే జరగలేదని కాదు. చర్చిబయట ఎన్నో జరిగాయి.

మరి ఏమిచెయ్యాలి? జాన్ — పాల్ నల్లటివాడే కాని అతని ఊరు అదే. అక్కడ అతనికి కొన్ని హక్కులు ఉన్నాయి.

ఒక బాప్టిస్ట్ ఫాదరీని కలుసుకున్నాము. అది మరువరాని సంఘటన. ఇది 'పేచీ పెళ్ళి' కాబట్టి తనకి ఇష్టం లేదని చెప్తూనే మీకసలు పెళ్ళెందుకు అన్నట్లు మాట్లాడాడు.

నాకు కోపం వచ్చింది. 'ఇంగ్లండ్‌లో ఈరకం సంబంధంకల ఆడదానిని అదొక పేరుతో పిలుస్తారు' అన్నాను.

'డానీ, పోదాం రా!' అన్నాడు జాన్‌పాల్. 'మనకాలం వ్యర్థా అవుతోంది అంతే!'

బ్రిటన్‌లో నాకు టామ్‌సావినో అనే ఫాదరీ బాగా తెలుసు. ఆయనకి రాశాను. ఆయన, మీరు ముందు అమెరికాలో పెళ్ళిచేసుకు రండి—తర్వాత నేను మళ్ళీ పెళ్ళి చేయిస్తాను, అని జవాబు రాశాడు. హృదయమేకాక శరీరం కూడా కొన్ని అవసరాలు కలది కదా?

ఆపరేషన్ అయిన ఆరువారాలలో మేము కలవవచ్చునని డాక్టర్లు నాకూ, జాన్‌పాల్‌కి చెప్పారు. ఇది ఆలస్యం అయితే మరొక ఆపరేషన్ కూడా అవసరం అన్నారు...

వెతికి, వెతికి ఒక ఫాదరీని పట్టాము. ఆయనపేరు విలియమ్ సెంగ్లటన్. ఆయన షిలో ఆఫ్రో—మెతడిస్ట్ ఎపిస్కోపల్ చర్చికి చెందిన పాస్టర్.

పెళ్ళి నా ఇంట్లో జనవరి 23 నాడు జరపాలని నిశ్చయించుకున్నాము.

(ఇంకా ఉంది)

(కాపీరయిటు)

ప్రశ్నావళి

...కె. రామలక్ష్మి...

ఎస్. ఎస్. కె. పి. ఆర్, బిక్నూల్

నేటి కాలంలో 'తెలుపు' ఏద్పైనది, 'నలుపు' ఏద్పైనది స్వచ్ఛంగా తెలుసుకోడానికి అనుభవం కావాలా?

నేటికాలంలోనేకాదు. ఏనాటి కాలంలోనైనా తెలు నలుపుల కలయికే ప్రపంచం..ఇదిగుర్తించడానికే కావాలి అనుభవం.

పి. వి ఎమ్ ఆర్, మునగపాక

ఎవరో పరాయిస్త్రీ మెడలో మూడు ముళ్ళూ వేసి ఏడడుగులు నడిచినంత మాత్రాన, ఏదో వింత అనురాగము కొత్త లవు భూతి కల్గుతాయి ఎందుచేం!

బాట తిప్పనయినది కనుక! అదే వజ్ఞులు గ్రహించవలసిన విషయం. బాంధవ్యంలో లొసుగులు లేనంతకాలం ప్రాణానికి విశ్రాంతి చిక్కుతుంది.

పి. ఆర్. బి. ఎమ్, హుజూర్‌నగర్

ప్రతి స్త్రీ తన సంసారంలో సాధించేదేమిటి?

తృప్తి.

ఎస్. ఆర్. బి, చేవూరు

రామలక్ష్మిగారూ ఆడవారి మనసు కోరేది అధికారాన్నా? అనురాగాన్నా?

అధికారంతో కూడిన అనురాగాన్ని ప్రతిస్త్రీ కోరుకుంటుంది.

ఎస్ వి. ఆర్. ఆర్, కొల్లాపూరు

మీ జీవిత ఆశయ మేమిటి?

ప్రస్తుతానికి కింకా ఏం నిర్ణయించుకోలేదు. అనవసరంగా ఆశయాలని ఆకాశపుటంచుల తగిలించి ఈ ప్రపంచం మీద నిస్పృహతో బ్రతికే యోచం నాకంత ఇష్టంగా లేదు.

మీరు సిండికేటా? ఇండికేటా?

మాయింట్లో నేను 'డిక్టేటే' రంగారెడ్డిగారూ!

పి. యు. ఎన్. విశాఖపట్నం

1969లో ఈజగతి సాధించిన ప్రగతి ఏమిటి?

మానవ మేధస్సిబరాగ్రాల ఎత్తులని, మానవ హృదయంలో తలదాచుకొన్న రాక్షసత్వపు లోతులనీ ప్రజాజీవానికి చూపించినది అరవై తొమ్మిది.

పి. వి. ఎమ్. మునగపాక

ఆడబడుచు లంటే అహంతో అధికారం చెలాయించాలను కుంటారేగాని ఆప్యాయత చూపించి ఆదరంగా దగ్గరికి రావాలని అనుకోరు ఎందుకో ఈ ఆడవారు?

అదొక అపోహమాత్రమేనని చెప్పకలమ వేమ,

పి. ఎస్. మొలగవల్లి

స్త్రీకి మంగళసూత్రం కంటే ముఖ్యమైన దేమిటి?

భర్త మీద, సంసారం మీద నిజమైన అనురాగం!

టి. ఏ. బి. కరీంనగరు

అక్కయ్యా మిమ్మలను అక్కయ్యగా భావించు కొంటున్నాను. మీరు సమ్మతిస్తారా?

నువ్వు నన్ను అక్కయ్యగా భావించుకొంటున్నందుకు ఆనందంగా ఉంది అంజిబాబూ.

ఎమ్ వి. ఎస్. ఆర్. ఆర్. విజయనగరం

ఇతరుల ఉత్తరాలను డైరీలను దొంగతనంగా చదివేవారికి ఏ విధంగా బుద్ధి చెప్పాలంటారు?

అలాంటి చిన్న బుద్ధి కలవారుంటే— వారి కళ్ళ పడకుండా మన ఉత్తరాలూ, డైరీలూ దాచుకోవాలి....ఏం చేస్తాం చెప్పండి....

బాబూరావు. హైదరాబాదు

ప్రశ్నలు పంపువారి పూర్తి పేర్లను ప్రచురించక మఱుగుజ్జు చేసి పొడి అక్షరములలో ప్రచురించుట మీకు న్యాయమా?

ఏం చెయ్యమంటారు బాబూరావుగారూ, మాటకొకరు చేసే తప్పుకి తక్కిన అందరూ యిరుకున పడక తప్పదు. ఉత్తరం రాసి, తీరా వాళ్ళ వాళ్ళేదో అన్నారని పిరికిగా ఆ ఉత్తరం తాము రాయలేదని వాదించేవాళ్ళూ, పేర్లను పట్టి చిన్నపిల్లలకి ఉత్తరాలు రాసి చెలగాటం ఆడేవారూ.... రకరకాల మనుష్యుల నుండి సహృదయులైన మీ బోటి వారిని ఇబ్బందికలవకుండా చేయాలంటే— పొడి అక్షరాలు వేయడం మినహా ఇంకోదారి తోచడం లేదు.

సిహెచ్. జి ఆర్. భవానీపాట్నా

అక్కయ్యగారూ, మీకు బరంపురానికి ఉన్న సంబంధం ఏమిటో చెప్పకలరా?

వదినా— ఆడబిడ్డల సంబంధం తమ్ముడూ!!

ఎ. వి. ఆర్. ములగపూడి

భర్తమీద కోపంవచ్చి భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళిందనుకోండి. అప్పుడు భర్త ఆమెను బ్రతిమాలుకొని తీసుకొని రావాలా? రావాలనుంటే ఆమే వస్తుందని ఊరుకోవాలా? ఏది న్యాయమో కాస్త వివరంగా వ్రాయండి ప్లీజ్.

కోపం వచ్చి పుట్టింటికి పరుగెత్తే స్త్రీలకి ఏం చెప్పినా ఒకటే. అందులో కల మ్యానత వారంతట వారే అర్థం చేసుకోవాలి.... ఇక బెట్టు చూపడం ఇటు నుంచీ అటు నుంచీ ఒకటే కదా?.... వేంటి కాల్చు కొందుకు కష్టంగా ఉంటే... వెళ్ళి బ్రతిమాలండి ఏం చేస్తారు? ప్రణయ కలహాలు పడగది దాటితే అందం లేదు.

ఏ. ఎల్. ఆర్. సునాబేడ

ప్రేమకు వయస్సుకీ సంబంధం ఉందాండీ? ప్రేమంటే?

లేదు. నిజమైన ప్రేమకి వయస్సు పెరిగినా తరిగినా ప్రమాదం లేదు. ఇక ప్రేమంటేనా? మీ కెలా చెప్పడం— కొన్ని మాటలకి అర్థాలు చెప్పక్కర లేదని నా నమ్మకం. వ్యక్తిగతంగా ఎవరికి వారికి వారి వూహలనిపట్టి, అభిరుచులనిబట్టి దృక్పథాన్ని పట్టి..... అర్థం అవుతూ ఉంటాయి.

పి. ఆర్. ఆర్. ఉంద్రాజవరం

మంచితనాన్ని అసమర్థతగా తీసుకొని హేళనావమానాలకు గురిచేసే కొందరమ్మాయిలకు బుద్ధిచెప్పడం ఎలాగండి?

అలాంటివారికి చెప్పవలసింది బుద్ధి కాదు., రామారావు గారూ, ఇగ్నోర్ దెమ్.

ఎస్. జె హెచ్. ఆర్. సత్తుపల్లి

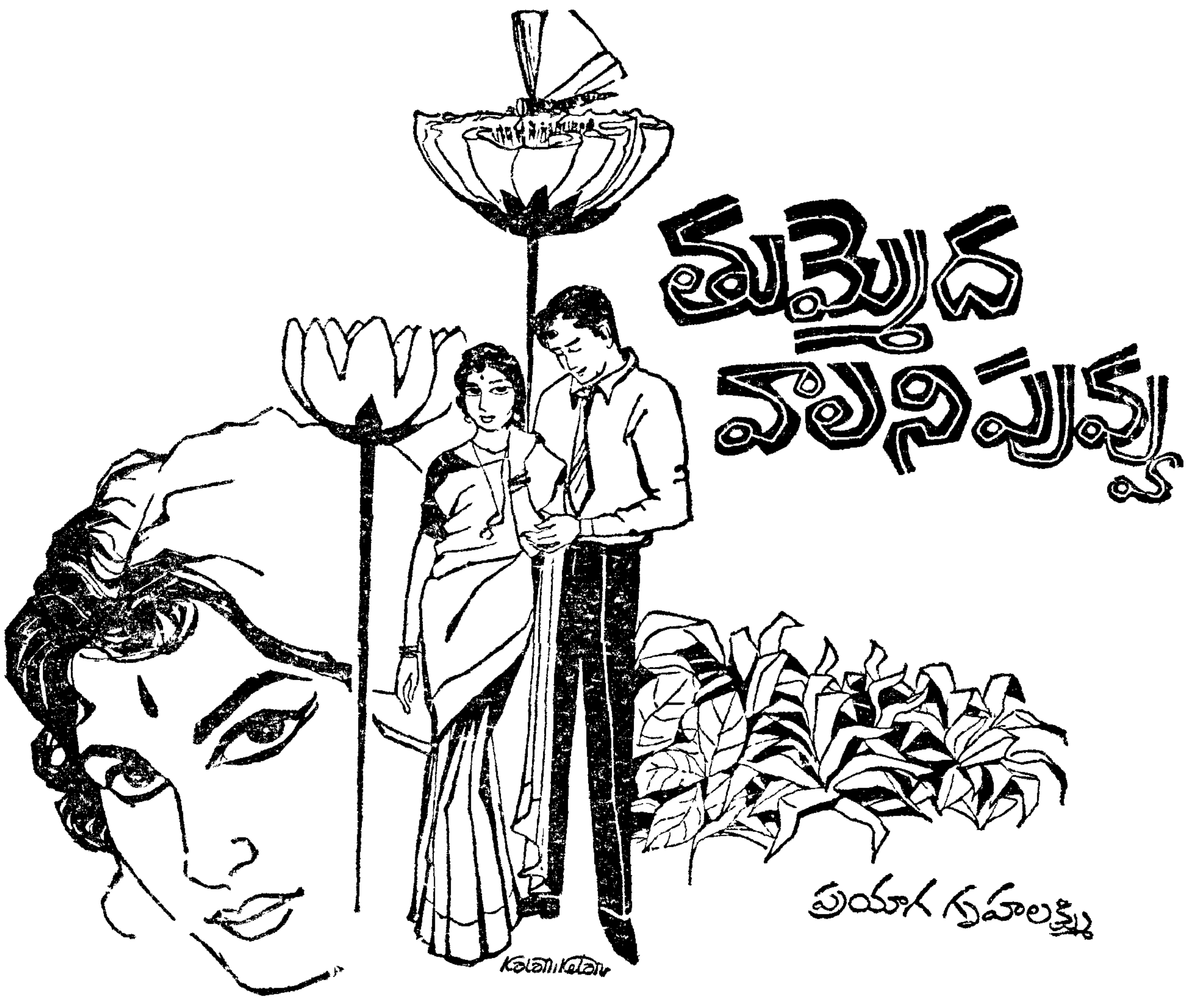
నా స్నేహితుడు సిగరెట్లు బాగా తాగడంవల్ల నీరసించి పోతున్నాడు. మానెయ్యరా అంటే మానెయ్యడం లేదు. అదుపులో పెట్టేమార్గం నాకు తోచడం లేదు.

మీరు శ్రమపడ్డ కొద్దీ మీ స్నేహితుడు మొండి కెత్తే ప్రమాదం ఉంది. మీరు వూరుకుంటే కొన్నాళ్ళకేనా తనకే తోచి తగ్గించే అవకాశం ఉంది. మీరే ఆలోచించండి.

వై. ఎస్ ఆర్. పెద్దపల్లి

చేసిన నేరానికి శిక్ష తప్పించుకొన్న తరువాత చేయని నేరానికి శిక్షపడినప్పుడు ఏమనుకుంటాడండీ?

"ఆహా! ఏమిటీ లోకపు తీరు?!" అని. ●

తుమ్మెద వాలని పువ్వు

ప్రయాగ గృహలక్ష్మి

'ప్రతిమా' జడల్లుకుంటున్న ప్రతిమ మధుకేక వినగానే గదిలోంచి గబగబా బయటికి వచ్చింది. హాల్లోకి వచ్చిన ప్రతిమ ఒక్కసారి ఎవరో పట్టుకుని ఆపేసినట్లుగా అలాగే నిలబడి పోయింది. మధు పక్కన ఎవరో కొత్త వ్యక్తి నిండుగ, హుందాగా అందంగా నిలబడున్నాడు.

'మా చెల్లెలు ప్రతిమ. ఎమ్మే చదువుతోంది' పరిచయం చేశాడు మధు.

'ఇతను హరగోపాల్ నా డియరెస్టు ఫ్రెండు. చేసే పని బిజినెస్.'

'అన్నయ్య హరగోపాల్, హరగోపాల్ అని కలవరిస్తూండే అతనేనా ఇతను?'

'నమస్తే' చేతులు జోడించింది ప్రతిమ.

హరగోపాల్ చూపు బంగారు శలాకలా మెరిసిపోతున్న ప్రతిమ మీద నిలిచి పోయింది కాస్సేపు.

ప్రతిమ గర్వంగా తల విదిలించింది. ప్రతిమకిది కొత్త విషయం కాదు. తన వేపు ఒకసారి చూసినవాళ్లు తిరిగి తనని చూడలేకుండా ఉండలేరనికూడా తెలుసు. అందరూ అందమైనదని పొగుడుతూండడంతో, గర్వం, అహంకారం తోడయ్యాయి అందానికి. తనవేపు చూడని వాళ్లని ఏమీ తెలియని మూర్ఖుల్లో జమ కట్టడం అలవాటయింది.

'కానీ ఎప్పటిలా అందరిలాంటి వాడే ఈ హరగోపాల్ అని ఎందుకు అనుకోలేక పోతోంది? ఠీవిగా అసలు అన్నయ్యే పొడవయితే అంతకంటె పొడవుగా లోకాలని జయించిన మహారాజులా ఉన్నాడు' అనిపించింది ప్రతిమకి.

అరగంట యిట్టే గడిచిపోయి నట్టయింది.

'ప్రతిమగారూ' ఏదో చెప్పబోయినా హరగోపాల్ అది మానేసి. గుమ్మంవేపు చూసేసరికి, తనూ అటువేపు చూసింది ప్రతిమ.

సుమిత్ర మెట్లెక్కి మెల్లగా వస్తోంది. మొహం అంతా వాడిపోయింది. జుట్టు రేగిపోయి చిందరవందరగా ఉంది. అసలే చామనఛాయగల మనిషేమో ఎండలో రావడంవల్ల మొహం కమిలిపోయి మరింత నల్లగా తయారయింది.

'మా రెండోచెల్లెలు సుమిత్ర. బి.ఎస్‌సి. సెకండియర్ చదువుతోంది!'

చెప్పాడు మధు. తల భూమిలోకి దించుకుని నమస్కారం చేసి, తొందరగా నడవబోయి చీర కాలికి తగులుకొని తూలి, దానిమూలాన చేతిలోని పుస్తకాల్లో ఒకటి పడిపోతే, దాన్ని హరగోపాల్ తీసియిస్తే అందుకుని గబగబా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయింది సుమిత్ర.

ఒళ్ళు మండిపోయింది ప్రతిమకి. 'కొంచెంకూడా మానర్స్ లేదు దీనికి. యింతోటి అందాన్ని కొరుక్కు తినేస్తారని భయం. ఉత్త అడవిగొడ్డులా ప్రవర్తిస్తుంది' చిరాకుగా అనుకుంది ప్రతిమ.

అయితే ఆ విషయం మధు, హరగోపాల్ ఇద్దరూ పట్టించుకోపోవడంతో తృప్తిగా నిట్టూర్చింది:

కోపంతో గదిలోకి వచ్చింది ప్రతిమ హరగోపాల్ వెళ్ళిపోయిం తర్వాత. మంచం మీద పడుకునిఉంది సుమిత్ర. అలసట మొహంమీద కొట్టొచ్చినట్లు కన్పిస్తోంది.

'సుమిత్రా కొంచెంకూడా బుద్ధిలేదు నీకు. నేను అక్కడ కూర్చుని మాట్లాడుతూంటే నువ్విలా వచ్చేస్తే ఏం బాగుంటుంది? అతనేమనుకుంటాడు?' కోపంగా అంది ప్రతిమ.

'నాకు అలా కూర్చుని మాట్లాడాలంటే భయం. నేనలా మాట్లాడలేను. అదీగాక ఎందుకో ఇవాళ చాలా అలసటగా ఉందక్కా.' మెల్లగా అంది సుమిత్ర.

'మరి మగవాళ్ళతో మాట్లాడడానికే

తుమ్మెద వాలని పువ్వు

భయపడేదానివి. ఆ క్యాన్సుతో ఎలా మాట్లాడతావు గంటలు గంటలు? అప్పుడు ఈ భయం ఎగిరిపోతుంది కాబోలు?'

'అక్కా క్యాన్సు నన్ను తన స్వంత చెల్లెలిలా చూసుకుంటాడు. నేను గంటల తరబడి ఎప్పుడు మాట్లాడాను? బహుశా ఇంతవరకూ ఒకరగంటయినా అతనితో పూర్తిగా మాట్లాడ లేదనుకుంటాను.' బాధగా అంది సుమిత్ర.

'అసలు ఆ కోతిమొహంతో నువ్వు ఎలా మాట్లాడుతున్నావో నా కర్థం కావడంలేదు బాబూ.'

'మాట్లాడడానికికూడా అందచందాలు కావాలాక్కా?'

'మాటలు బాగా వచ్చినా ఏమీ రానట్లు నటిస్తావే. అయినా నీ మొహానికి వాడు చాలే.' విసుగ్గా మొహం పెట్టుకుని వెళ్ళిపోయింది ప్రతిమ.

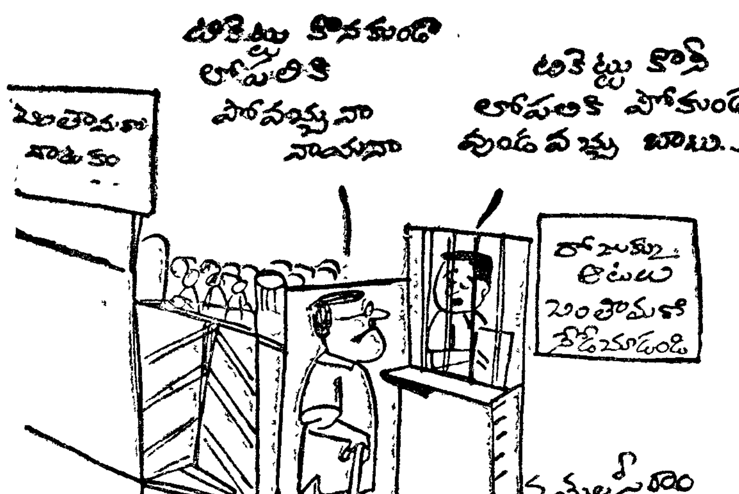
సుమిత్ర పెద్ద కళ్ళు నీళ్ళతో నిండిపోయాయి. 'ఎందుకిలా మాట్లాడుతుందక్క? అక్క చాలా అందమైనదే కావచ్చు. అక్కముందు తను దిష్టి బొమ్మలాగే ఉంటుంది. అలాగని తనని ఇన్ని మాటలనాలా? అసలు క్యాన్సు ఏం అపకారం చేశాడు అక్కకి? దీనికి కారణం అక్క కాదు. తను పెరిగిన వాతావరణం అటువంటిది. అందరూ నువ్వు

అందమైనదానివని పొగిడేవాళ్ళే! అక్కకి ఇలా మాటలనడం రోజూ అలవాటే అయినా తను మాత్రం బాధపడకుండా ఉండటంమాత్రం అలవాటు చేసుకోలేక పోయింది.' రెప్పల వక్కల నుండి నీళ్ళు జారిపోతూంటే కళ్ళు మూసుకుంది.

రెండు నెలలు గిర్రుమని తిరిగాయి. మొట్టమొదట్లో నాకేం అనుకున్నా, రెండు నెలలు గడిచేప్పటికి, రోజూ సాయంత్రం హరగోపాల్ కోసం ఎదురు చూడడం అలవాటయి పోయింది ప్రతిమకి.

'ఎందరినో చూసిన తను ఈ హరగోపాల్ కోసం ఎందుకిలా ఎదురెదురు చూస్తోంది? అతను ఒక్కరోజు రాకపోతే ఎందుకింత గిలగిల్లాడి పోతోంది తను? అతని ప్రవర్తనకూడా ఈ మధ్య ఒక పది పదిహేను రోజులనుంచి ఒక మాదిరిగా ఉంటోంది. వారంరోజుల కిందట మీతో ఒంటరిగా మాట్లాడాలి ఒక్క విషయం అన్నాడు. తను ఊరుకోకుండా ఒక్కవిషయమేనా రెండు విషయాలు కాదూ అంటూ నవ్వింది. అతను ఏదో చెప్పేలోపల సుమిత్ర కాలేజీనుంచి రావడంతో ఆ సంభాషణ అక్కడికి ఆగిపోయింది. నాలుగురోజుల కిందట మీతో ఒక ముఖ్యవిషయం మాట్లాడాలి అన్నాడు. అంత ముఖ్య విషయమా? అయితే ఇప్పుడు చెప్పొద్దులెండి. మరో మంచిరోజు చూసి చెపుదురుగాని లెండి, అని తనడంతో మరేమీ మాట్లాడలేక పోయాడు. తనకి తెలుసు అతను చెప్పబోయేదేమిటో. కానీ అంత త్వరగా ఒప్పుకో కూడదు. ఎంతమంది అబ్బాయిల గుండెల్లోనో ఆశలదీపాలు వెలిగించిన తను అంత తొందరగా 'అలాగే' అంటే ఏం బాగుంటుంది? కొన్నాళ్ళు అతన్ని ఏడిపించాలి. అసలు అతను అడిగిన వెంటనే 'నాకు మీమీద ఆ అభిప్రాయం లేదు' అంటే అతనిమొహం ఎలా మారుతుంది?' సోఫాలో కూర్చుని ఆలోచనలలో మునిగిపోయిన ప్రతిమ తలుపు చప్పుడు విని అటువేపు చూసింది ఉలిక్కిపడి. ఎదురుగా హరగోపాల్.

'కూర్చోండి' _ సోఫా వేపు చూపిస్తూ

ఫ్యాషనులో కోణములు

రంగువి, తెల్లవివి
త్రికోణములు ఒక దాని తరువాత ఒకటి
వేసి డిజైనుచేయబడిన వాయిల్స్ చీరతో
వస్త్రధారణలోని మీ అభిరుచికి పెర్ఫెక్ట్
అనిపించుకొంటారు. ఈ వాయిల్స్ మీ
అందమునకు మెరుగులు దిద్దుతాయి. టాటా
టెక్స్టైల్స్ వారి వాయిల్స్ అన్నిటినీ ఉతికి
ఇస్త్రీ చేసినా వెలవాలేదు. అవి ఎల్లప్పుడూ
తళతళ లాడుతూ క్రొత్త వాటివలె కనిపిస్తాయి.

TATA *Textiles* టాటా టెక్స్టైల్స్‌వారి వాయిల్స్

ASA-TT-70 TEL

అంది ప్రతిమ.

'మీతో ఒక ముఖ్య విషయం చెప్పాలి. బహుశా ఈ మాట చాలాసార్లనుంటాను' కాని, ఉహూ నేను చెప్పలేను. ఇదిగో ఈ లెటర్ తీసుకోండి మీకే అర్థమవుతుంది.' బరువుగా ఉన్న కవరు జేబులోంచి తీసిచ్చాడు.

అందుకుంటున్న ప్రతిమ, సుమిత్ర అక్కడికి రావడంతో చటుక్కున చెయ్యి వెనక్కి పెట్టేసింది.

'ప్రతిమగారూ, కొంచెం మంచి నీళ్లిస్తారా?' అడిగాడు హరగోపాల్.

నవ్వొచ్చింది ప్రతిమకి. 'ఎంతతెలివైనవాడు. తను లెటర్ దాచిపెట్టడానికి అవకాశం కల్పిస్తున్నాడు.' తిరిగి ప్రతిమ మంచినీళ్లు తీసుకు వచ్చేసరికి సుమిత్ర అక్కడ లేదు. 'ఈ సుమిత్ర ఎప్పుడూ ఇంతే. మగవాళ్లతో మాట్లాడితేనే పరువు పోతుందనుకుంటుంది.' విసుగ్గా గ్లాసు అందించింది హరగోపాల్‌కి.

'నేను వెళ్తానండీ,' రేపు కాకపోయినా కనీసం వారంరోజుల కయినా సమాధానమిస్తే అదృష్టవంతుణ్ణి.' వెళ్లిపోయాడు హరగోపాల్ ఈమాట అంటూ.

గదిలోకి పరుగెత్తింది ప్రతిమ. చెక్కు బుక్కులో దాచిన ఉత్తరాన్ని తీసుకుంది. అక్షరాలవెంబడి కళ్లు పరుగెత్తాయి.

'ప్రతిమగారు.'

చాలారోజులనుంచి ఈ విషయం మీకు చెపుదామనుకుంటున్నాను. కానీ నేను చెప్పడానికి సిద్ధపడిన రోజున మీరు ఏదో అడ్డు చెప్పడమో, లేకపోతే ఎవరైనా రావడమో జరిగి మొత్తానికి విషయాన్ని ఇంతవరకు చెప్పలేకపోయాను. ఈ రోజు అసలు చెపుదామనుకుని మీ యింటికి వస్తున్నాను. ఒకవేళ చెప్పలేకపోతే ఎందుకయినా మంచిదని ఈ ఉత్తరంకూడా రాసుంచాను. అసలు కొన్ని భావాలు మాటల్లో కంటే రాతల్లోనే ఎక్కువ బాగుంటాయేమో అనిపిస్తుంది నాకు. మీరేమీ అనుకోరుకదా! ఎంత ధైర్యంగల మనిషి అనుకుంటారేమో? మీరు మీ మనస్ఫూర్తిగా 'నాకు యిష్టమే' అంటేనే గాని నేను ఏం చెయ్యలేను. మీ పూర్తి

తుమ్మెద వాలని పువ్వు

సహాయం, అంగీకారం రెండూ కావాలి నాకు. మీ యిష్టంతోనే జరుగుతుంది ఇది. మీ యింటికొచ్చిన మొదటిరోజున కాకపోయినా, కొన్నాళ్లయింతర్వాత నా జీవన సహచరి చేరువలో ఉందని గ్రహించాను. అలాంటప్పుడు అందుకోడానికి ప్రయత్నం చెయ్యడం అపరాధమంటారా? చదువు మధ్యలో ఆగిపోతుందేమోనని బాధపడతారేమో అందరూ. నాకు చదువుతో నిమిత్తం లేదు ప్రతిమగారు. నాక్కావల్సింది నన్ను అభిమానంతో, ప్రేమతో, గౌరవంతో చూసే అమ్మాయి కావాలి నాకు. నా సంగతి మీకు తెలియదు. నాకసలు ముక్కుమీద కోపం. ఎదుటివాళ్లు మాటకి మాటా సమాధానమిస్తే అసలు కోపంతో పిచ్చివాణ్ణయి పోతాను. ఆ పరిస్థితుల్లో సమాధానం యివ్వకపోవడమే మంచిది ఎవరికైనా. ఎంత న్యాయం అంటారా? నేను కోపంగల మనిషినేకాని నాకు ఎదురు చెప్పకపోతే, నేను ఎదుటివాళ్లను క్షమార్పణ కోరే రీతిని ఎవరూ కోరరేమో. వీటన్నిటికీ సమాధానం ఆ పెద్ద కళ్లలో చదువుకుని ఈ నిర్ణయానికి వచ్చాను. ఇన్ని మాటలు అంటున్నవ్యక్తి అసలువ్యక్తి అంగీకారం తీసుకున్నారా అంటారేమో! తీసుకున్నాను. మాటలతో చెప్పకపోయినా కళ్లతో చెప్పింది.

ప్రతిమ బుగ్గలు ఎరుపెక్కాయి. ఎంత చమత్కారంగా రాశాడు ఉత్తరాన్ని. 'తనకళ్లలోని భావాలు అన్నీ ఎంత బాగా గ్రహించాడు.' మళ్లీ కళ్లు ఉత్తరం వేపు మళ్లాయి.

కాని ఒక్క షరతు పెట్టింది. అదేమిటో తెలుసా? మా అక్కకి పెళ్లి కాందే నేనెలా చేసుకుంటాను? మావాళ్లు ఒప్పుకోరు అంది. నిజమే యింట్లో పెద్దపిల్ల మీరుండగా సుమిత్రని నాకిచ్చి ఎలా పెళ్లిచేస్తారు? నేను సుమిత్రతో ఏమన్నానో తెలుసా? మీ అక్కకేం బంగారు బొమ్మలాగుంటారు. ఎవరైనా కళ్లకద్దుకుని చేసుకుంటారు అన్నాను. మీరేమంటారు? చేసిన సాహసానికి మన్నించండి. సుమిత్ర నాకు కావాలి. మీరు సహాయం చేస్తేనే మా పెళ్లి జరిగేది.' ఆపైన చదవలేక పోయింది. చేతుల్లోంచి కాగితాలు కిందకి జారిపోయాయి.

ఏమిటి దసలు? ఇది కలా నిజమా? ఇంతకంటె సుసౌందర్యమైన దానివి కాదని ఎవరైనా అన్నా కూడా ఇంత ఆశ్చర్యం కలగదేమో తనకు. నమ్మలేకుండా ఉంది. పెద్దకళ్లు, పొడవాటి జడ తప్పిస్తే మరే విధమైన ఆకర్షణా లేని సుమిత్రనా పెళ్లిచేసుకోవడానికి పర్మిషను అడిగాడు అతను? అయితే ముందర రాసిందేదీ తన గురించి కాదన్నమాట. సుమిత్ర ఎంత నాటకమాడింది! నిజంగా హరగోపాల్ సుమిత్రని ప్రేమించాడా? లేక సుమిత్ర తనమీదేమైనా చెప్పిందా? స్వంతక్కమీద అలా చెప్పగలదా? ఏమో స్వార్థం ఈర్ష్య మనుష్యుల్ని ఒడుపులో పెట్టుకుంటే, ఇంక స్వపరభేదం ఎందుకు కన్పిస్తుంది! చిన్నప్పటినుంచి అందరూ తన్ని ముద్దుగా చూసేవాళ్లే. సుమిత్ర ఇప్పటికి ఎన్నిసార్లు ఈ విషయమై ఏడ్చిందో అందరికంటే తనకి బాగా తెలుసు. ఈర్ష్యతో ఏమన్నా అని హరగోపాల్ మనసు విరిచేయలేదు కదా? లేకపోతే తనతో అంత సరదాగా ఉన్న తను హఠాత్తుగా సుమిత్రని పెళ్లిచేసుకుంటానని రాయడమేమిటి? అమ్మ ఒప్పుకుంటుందా అసలు దీనికి? పైగా తనసుమతి కావాలిట? అసలు తను పెళ్లే చేసుకోనంటే, ఏం చేస్తారు? అసలు ఈ పెళ్లి ఎలా జరుగుతుంది?' ఈర్ష్య, అసూయలు దేహాన్ని దహించేస్తుంటే సుమిత్రున్న గదివేపు అడుగులు వేసింది.

లోపలికి అడుగు వెయ్యబోయి అలాగే నిలబడిపోయింది ప్రతిమ. సుమిత్ర సోఫాకి ఆనుకుని కళ్లు మూసుకుని ఉంది. 'బహుశా నిద్రపోతుందేమో?' చెంపల మీద పడుతున్న జుట్టుతో, ఒక పక్క గులాబి పువ్వుతో, నీలంరంగు చీరలో, అందంగా కనిపించింది సుమిత్ర మొదటిసారిగా ప్రతిమ కళ్లకి. సుమిత్ర కెదురుగా ఉన్న టేబులుమీద ఏదో పుస్తకం, అందులోంచి తొంగి చూస్తున్న

కాగితాలు గాలికి మెల్లగా రెపరెప లాడు తున్నాయి. నెమ్మదిగా అడుగులు వేసి సోఫా వెనక నిలబడి దానివేపు చూసింది. ముత్యాల్లాంటి అక్షరాలు. కళ్ళు తిప్పు కోలేకపోయింది ప్రతిమ. అలాగే నిలబడి దాన్ని చదవడం మొదలుపెట్టింది.

'త్వరలో నా దానివి కాబోతున్న సుమీ',

ఈ లెటర్ బహుశా మధ్యాహ్నం పి ఫిజిక్సు క్లాసులోనో, మాత్స్ క్లాసు లోనో పరధ్యానంగా నువ్వు వింటున్నప్పుడు నిన్ను చేరుతుందనుకుంటాను. ప్రేమవ్ ఏమన్నా అంటారేమోనని భయపడి లెటర్ అప్పుడు చదవకుండా పుస్తకంలో పెట్టేస్తావేమో! అలా చేస్తే ఊరుకోను. వెంటనే చదవాలి! లేకపోతే శుభ్రంగా పెర్మిషను అడిగి బయటికి వచ్చేసి మీ అమ్మాయిలకో వెయిటింగు రూము ఉందిగా అక్కడ కూర్చుని చదువుకో. సుమీ ఇది నా మొదటి ఉత్తరం కాబోలు. ఇది మరుపురానిది, మరువలేనిదిగా ఉండా లనుకుంటాను. ప్రయత్నిస్తాను. సుమీ మనలాంటివాళ్ళు ఉత్తరాలు రాసుకుంటే నీలం లేక పింక్ పేపర్లమీదే రాయాలని, అని చాలామంది అనడం నే విన్నాను. ఎందుకో నాకు పాలనురుగులాంటి తెల్లటి పేపరుమీద రాయడమే ఇష్టం. ఎందు కంటే తెలుపు స్వచ్ఛతకి చిహ్నంకాదా. అలాగే నా హృదయంకూడా స్వచ్ఛంగా ఉంది. అందులోకి నువ్వు అడుగుపెట్టు దేవీ అని అర్థం అన్నమాట తెల్ల కాగితంమీద రాస్తే. మరి సుమిత్రాదేవి గారు ఎప్పుడు గృహ ప్రవేశం చేస్తారో. నిజం చెప్పాలంటే సుమీ నాకు అందరూ రాసే, సినిమాల్లో చూపించే ప్రథమ వీక్షణంలో ఉదయించే ప్రేమమీద నమ్మకం లేదు. అసలు అది జరగదనికూడా అనిపి స్తోంది. అయితే ఒకటిమాత్రం నిజం. ఎందుకో కొంతమంది మీద మొట్టమొదటి చూపులోనే ఒకరకమైన అభిమానం ఏర్పడుతుంది. అలాంటప్పుడు వాళ్ళి ద్దరూ చేరువలో ఉండే పరిస్థితు లేర్పడితే ఒకళ్ళనొకళ్ళు అర్థం చేసు కునే అవకాశాలు ఏర్పడగానే వాళ్ళిద్దరి మధ్య అప్పుడు ప్రేమ కలగవచ్చునేమో? అసలు అదే ప్రేమనిపించుకుంటుంది. మొట్టమొదటి రోజున ఆ ఒంటరిగా మెట్లెక్కి వస్తున్న నిన్ను నాదగ్గరగా కూర్చోపెట్టుకుని కాస్తసేద తీర్చే మాట లేమైనా నాలుగు చెప్పాలనిపించింది. నాకు దూరంగా వెళ్ళిపోతున్న నిన్ను, నీ పెద్దజడని అదే పనిగా చూశానంటే నువ్వు నమ్ముతావా? పెద్దజడున్న వాళ్ళంటె నాకు చాలా ఇష్టం. వదులుగా జడవేసుకుని, ఒకపక్కగా గులాబీ పెట్టు కుంటే అమ్మాయిలు ఎంతందంగా ఉంటారని? నువ్వుకూడా అలా ఉండ కూడదూ నాకోసం. నువ్వు రోజూ కాలేజీకి దగ్గర దారిన నడిచి వెళ్తావనుకుంటాను. కాస్త దూరమయినా మాయింటిమీంచి వెళ్ళకూడదూ. ఇటునుంచి వెళ్ళినా కాలేజీ వస్తుందిగా! బహుశా తొమ్మిది న్నరకి బయలుదేరుతా వనుకుంటాను. నాకు సుప్రభాతం అయేదికూడా అప్పుడే నిద్రలేవగానే కిటికీలోంచి దేవిగారి దివ్య మంగళ విగ్రహం చూడడానికి అవకాశ మిస్తే ధన్యుడనవుతాను. నువ్వు ఒప్పు కుంటే రోజూ కారులో నేను లిఫ్టు ఇవ్వగలను. కానీ నేను నిద్రలేచి నిన్ను కాలేజీకి తీసికెళ్ళేసరికి మీ కాలేజీ విడిచి పెట్టేటైము అయిపోతుందేమో! యింకో విషయం నాకు నీలంరంగు అంటె ప్రాణం. అందుకే ఈ రోజునుంచి నువ్వు ఏ చీర కొనుక్కున్నా నీలంరంగులోనే తీసుకో. ఏమిటీ ఈ అధికారం అంటావా? ఆప్యాయతతో కూడిన అధికారంలో ఎంత ఆనందం ఉంటుంది. కాని నీకేరంగు ఇష్టమో చెప్పు. నేను ఆ రంగులోనే బట్టలు తీసుకుంటాను. ఈ రోజు సాయంత్రం నేను మీ అక్కతో చెప్తే స్తాను. లేకపోతే ఉత్తరం రాసి యివ్వడ మన్నా చేస్తాను. మీ యింటి కొచ్చి నప్పుడు లోపల గదుల్లో ఎక్కడో దూరి కూర్చోక కొంచం బయటికి రా. అవ కాశం లేకపోయినా నేను అవకాశం కల్పి స్తాను. నిన్ను తలుచుకుంటూ ఈరాత్రికి నిద్ర పోవచ్చు.'

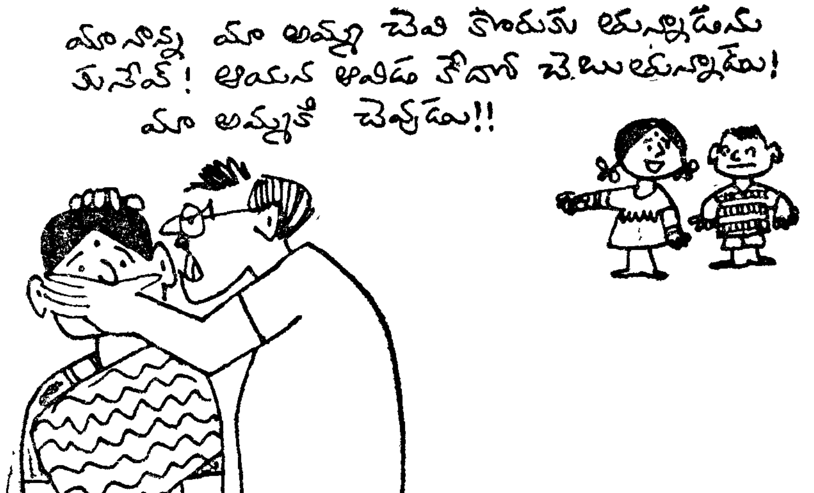
'అయితే ఇందాకల మంచినీళ్ళు తీసుకు రమ్మని తనని లోపలికి పంపిం చింది సుమిత్రని తనివితీరా చూడ్డాని కేమో? అయితే హరగోపాల్ సుమిత్రని నిజంగా ప్రేమిస్తున్నాడా. ఎక్కువగా మాట్లాడడమే రాని సుమిత్రని అతను ఎప్పుడు? ఎక్కడ? ఎలాగ? కలుసు కుని అడగ గలిగాడు?' ప్రతిమ కళ్ళు తిరిగి ఉత్తరంవేపు తిరిగాయి, ఇతరుల ఉత్తరాలు చదవటం సభ్యతకాదని తెలిసినా.

ఒక్కసారి విసురుగాలి వచ్చి కాగి తాల్ని ఎగిరి పెయ్యడంతో ఇంక చదవలేక పోయింది ప్రతిమ

కాగితాలు రెప రెప లాడిన శబ్దానికి కళ్ళు విప్పింది సుమిత్ర

'అక్కా' లేచి నిలబడింది ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

'సుమిత్ర కళ్ళు పెద్దవిగా ఎంతం

తుమ్మెద వాలని పువ్వు

[illegible] అడిగింది ప్రతిమ.

'సుమిత్రా హరగోపాల్ లెటర్ రాశాడు. అసలు అతను నిన్ను ఎప్పుడు పెళ్ళి అడిగాడు?' కసిలో చెంపలు మొహం కుండిపోతూంటే కటువుగా అడిగింది ప్రతిమ కుతూహలాన్ని దాచిపెడుతూ.

ప్రతిమవేపు కాకుండా మరోవేపు మొహం తిప్పుకుని, కిటికీకి దగ్గరగా నిలబడి చెప్పింది సుమిత్ర. 'ఒకరోజు నేను క్లాసు అయి బయటికి వస్తుంటే హరగోపాల్ కారుదగ్గరున్నారు. నేను వద్దంటున్నా వినకుండా నన్ను బీచ్‌కి తీసుకు వెళ్ళారు. అతనే అడిగాడు మొట్ట మొదట. ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు నాకు. కానీ చివరికి అలాగే అనే వరకు వదిలి పెట్టలేదు. అయితే దీనికిముందు నాలు గయిదు సార్లు మా కాలేజీకివచ్చి నాతో మామూలుగా మాట్లాడి వెళ్ళారు. నేను నీ పెళ్ళి జరిగితే కానీ పెళ్ళాడను అన్నాను. అదంతా నేను చూసు కుంటానన్నారు.' సుమిత్ర చెక్కిళ్ళ ఎరుపురంగును పులుముకోవడం గమనిం చించింది ప్రతిమ.

ఆవేశంతో కుతకుత లాడింది మనసు. 'సుమిత్రా నా పెళ్ళి ఇప్పుడప్పుడే జరగకపోతే, అసలు ఎప్పటికీ జరగకపోతే, ఏం చేస్తారు?' వ్యంగ్యంగా అంది ప్రతిమ.

ఒక్క క్షణం ఆలస్యాక జవాబు వచ్చింది సుమిత్ర దగ్గర నుంచి.

'నాకోసం యుగ యుగాలైనా వేచి ఉంటారు హరగోపాల్' సుమిత్ర గొంతులో ధ్వనించిన ఆత్మవిశ్వాసం ప్రతిమ గుండెల్ని పదునైన కత్తితో చీల్చింది.

'నువ్వు నమ్ముతున్నావా ఈ మాట లన్ని? మగవాళ్ళందరూ ఇలాగే అంటారు. నేను పదేళ్ళవరకు పెళ్ళి చేసుకోపోతే అంతవరకూ అతను నీకోసం తపస్సు చేస్తాడా? అతనూ మగవాడేగా?' సుమిత్రలో పిరికి మందు పోస్తూ అంది ప్రతిమ.

'అక్కా నన్నేమైనా అను. కానీ ఆయ న్నేమీ అనకు.'

'ఓ...ఇదంతా హరగోపాల్‌ని చూసు కుని కాబోలు.'

'కాదు. కానే కాదు. కన్నకూతురు నయినా అమ్మా వాళ్ళు, స్వంత చెల్లెలి నయినా నువ్వూ ప్రతిసారి, నన్ను అవ మానిస్తూనే మాట్లాడారు కానీ ఒక్క సారి కూడా ఆప్యాయంగా మాట్లాడలేదు. మొట్టమొదటిసారిగా నేను మనిషిననీ, అందులోనూ ఆడపిల్లనని, ఒక అంద మైన అబ్బాయిని ఆకర్షించగల శక్తి నాకుందనీ, నేను హరగోపాల్‌వల్లే తెలుసు కున్నాను.' మెల్లగా అంది సుమిత్ర.

ఈడ్చిపెట్టి చెంపమీద కొట్టినట్లని [illegible] సుమిత్ర కూడా అతన్ని అభిమానిస్తోందన్నమాట. కనీసం తను ఈర్ష్యపడుతున్నట్లయినా వాళ్ళకు తెలియకూడదు. అందంతో అన్ని విషయాల్లోనూ అర్హత సంపా దించుకున్న తను యివ్వాళ ఈ ఓటమిని భరించలేదు. అసలు విషయం చెప్పి హీనపడలేదు తను' అనుకుంది ప్రతిమ.

'అయితే యిన్నాళ్ళు మేం బాధ పెట్టామన్నమాట విన్ను. ఇంకేం ఉద్ధార కుడు దొరికాడుగా. మీరు ఎలా పోతేం నాకేం. ఇప్పుడే వెళ్ళి అన్నయ్యతో చెప్తాను.' కోపంగా అంది ప్రతిమ.

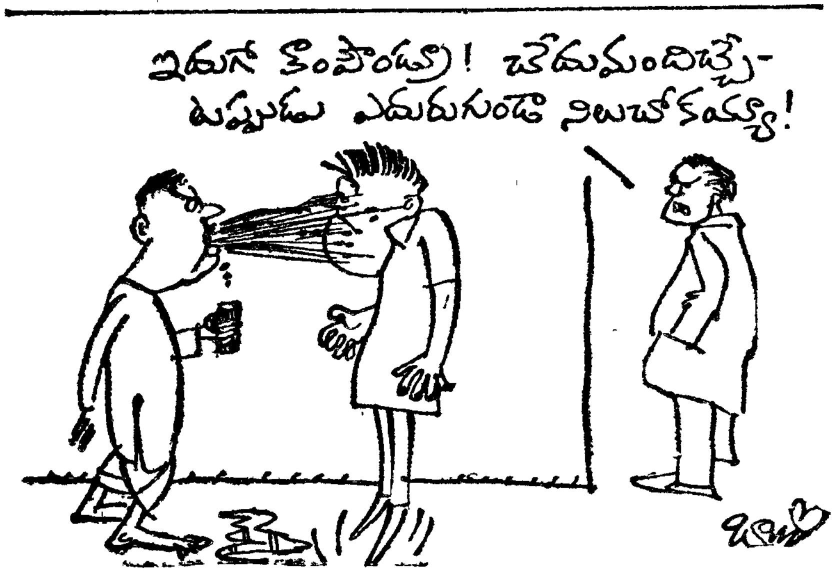
'అక్కా నువ్వు—నీ పెళ్ళికాకుండా ఎవరైనా, ఏమన్నా అంటే' మాటలు మధ్యలో ఆపేసింది సుమిత్ర.

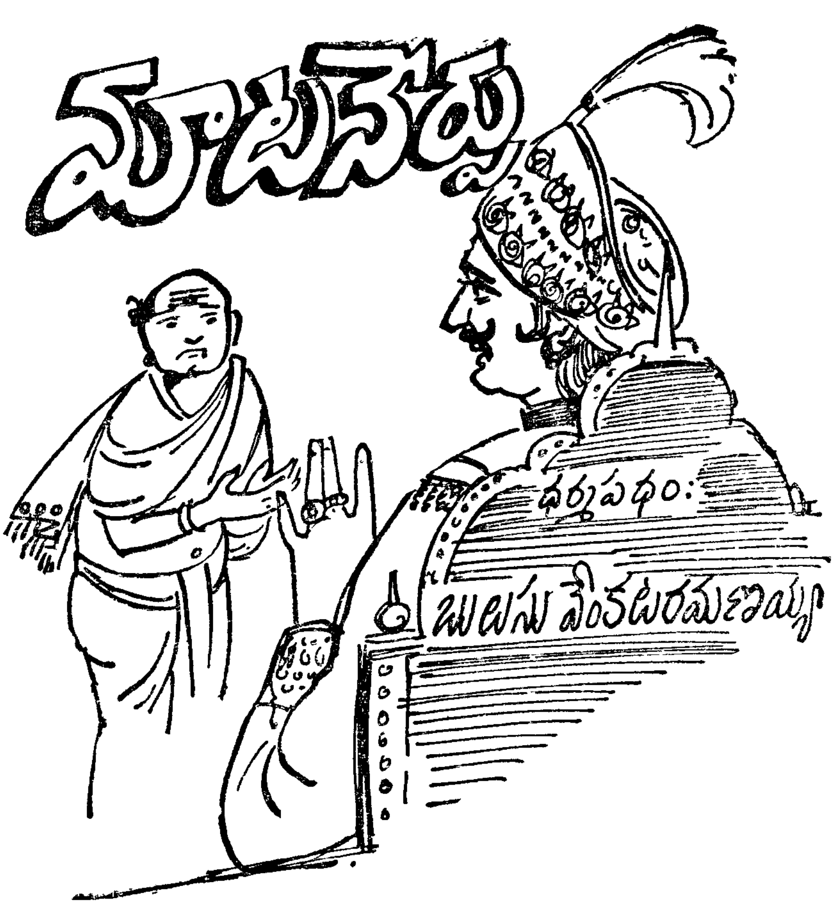
'ఎవరు ఏమని, ఎందు కనుకుంటారు? నాకేదైనా లోపం ఉంటే అనుకుంటారు? కాని నాకేం తక్కువ? అందమా? చదువా? నాకోసం నువ్వు సానుభూతి చూపక్కరలేదు. అయినా నీ మొహానికి హరగోపాల్ చాల్లే.' మనసులో ఎవరో నువ్వు ప్రేమించిన మొట్టమొదటి అబ్బాయే నిన్ను తిరస్కరించాడు, అంటూంటే దాన్ని అణచిపెడుతూ, అహంకారం, గర్వం పిదలని ప్రతిమ అంది.

'మంచిమాట చెప్పడానికీకూడా యింత కటువుగా మాట్లాడాలా?'

సుమిత్ర పెద్దకళ్ళలో ఇప్పుడు నీళ్ళు నిలవలేదు. వాటి స్థానంలో ఆనందం, ఆత్మవిశ్వాసం చోటు చేసు కున్నాయి.

ఒకడుగువేసి సుమిత్ర దగ్గరనుండి కాస్త యివతలకి వచ్చింది ప్రతిమ. ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి చూసింది. కిటికీ దగ్గరగా సుమిత్ర. రేపు సుమిత్ర చెయ్యి పట్టుకునేందుకు హరగోపాల్ వస్తాడు కాబోలు. గుండెల్లో ఎవరో వెయ్యి గొంతు కలతో అరుస్తున్నట్లనిపించింది ప్రతి మకి, 'సంపెంగపువ్వుకి సువాసన, అందం అన్నీ ఉన్నా తుమ్మెద వాలదంటారు దానిమీద. నువ్వూ అలాంటిదానివే ప్రతిమా అని.' ●

"అమ్మా! బిచ్చం" అంటూ బిచ్చగాళ్లు అడిగితే "పోయిరా" అని చెప్పడం పరిపాటి. వాళ్ళకి బిచ్చం పెట్టాలనే బుద్ధి పుట్టడం కష్టం. కాని పాటపాడుతూ బిచ్చం కోరితే మాత్రం బిచ్చపెట్టడం మానవ స్వభావం. అంటే — మనిషిలో వుండే ఏదో ఒకశక్తి జీవికను కల్పిస్తుంది.

భోజమహారాజంతటి మహాత్యాగి "భోజనం దేహి రాజేంద్ర ఘృత సూప సమన్వితం" అనే రసహీనమైన శ్లోక భాగాన్ని మెచ్చుకోకుండా రసవంతమైన "మాహిషం చ శరచ్చంద్ర చంద్రికా ధవళం దధి" అనే మలి భాగాన్నే మెచ్చుకుని, దానికే లక్షలక్షలు ఇచ్చినట్లు చెప్పుకుంటారు. దీన్నిబట్టి వాక్చమత్కృతినే అందరూ మెచ్చుకుంటారని తెలుస్తున్నది. ఏవిషయంలో అయినా తన ధీశక్తిని చూపేవారే లోకంలో జీవికను సంపాదించుకోగలరు.

ఒకప్పుడు ఒకానొక విద్వాంసుడు ఒక ప్రభువును ఆశ్రయించాడు. కొన్నాళ్ళు గడిచాయి. కాని, ఆ ప్రభువు ఆ పండితుడికి ఎట్టి సహాయమూ చెయ్యలేదు. ఆశ్రితుడు దారిద్ర్యంతోనే బాధపడవలసి వచ్చింది అతడు చక్కని కవిత్వం కూడా చెప్పగలడు అందువల్ల — ఆలోచించి ఆలోచించి ఒకనాడొక చక్కని శ్లోకం యీ విధంగా చెప్పి ప్రభువుకు వినిపించాడు —

'అర్థం దానవవైరిణా గిరిజయా
ప్యర్థం శివస్యాహృతం
దేవేత్థం జగతీ తలే పురహరా
భావే సమున్మీలతి,
గంగా సాగర మంబరం శశికళా
నాగాధి పస్సాక్ష్మాతలం
సర్వజ్ఞ త్వమధీశ్వర మగమత్
త్వాం మాం చ భిక్షాటనమ్.'

దీని అభిప్రాయం ఏమిటంటే —

"ఓ రాజా! హరిహర స్వరూపుడైన దేవుడు శివుని శరీరంలోని సగంభాగాన్ని తీసుకున్నాడు. మిగతా సగం భాగాన్ని పార్వతీదేవి తీసుకున్నది. ఈ విధంగా అతనికి ప్రత్యేకమైన రూపం లేకపోయింది. అందువల్ల అతన్ని ఆశ్రయించుకుని వున్నవి అన్నీ తలొకదారీ చూసుకోవలసి వచ్చింది. శివునితలపై ఉండిన గంగానది సముద్రానికి పోయింది. అలంకారంగా వున్న చంద్రకళ ఆకాశంమీదికి వెళ్ళిపోయింది. నాగరాజు క్ష్మాతలానికి వెళ్ళిపోయాడు. శివునకు ఉండే సర్వజ్ఞత, ప్రభుత అనే గుణాలు నిన్ను ఆశ్రయించాయి. ఆ మిగిలివున్న అతని భిక్షాటనం మాత్రం నన్ను ఆశ్రయించింది."

చమత్కారంగా వున్న యీ వర్ణన రాజును బాగా ఆకర్షించింది. ఆ పండితకవిని ఇంతకాలమూ తాను ఉపేక్షించినందుకు లోలోపలనే నొచ్చుకొని, అతనికి పారితోషికం యిచ్చి, అప్పటినుంచీ అర్థికలోపం లేకుండేటట్లు ఆదుకున్నాడు

వాక్చమత్కృతివల్ల ఎంతైనా మేలు కలుగుతుంది. ●

జరిగిన కథ

రాజ్యలక్ష్మమ్మగారి కొడుకు రాజశేఖరం. అతనికి రాధతో వివాహమైంది. కాని, కొన్నాళ్లకే ఆమె అందరికీ దూరమైపోయింది. రాజశేఖరం రాధ తలపుల్లో పిచ్చివాడైపోయాడు. రాజశేఖరానికి మాధవిలో రాధ కనిపించింది. అతనికి కొంత శాంతి కల్గింది. శ్రీకాంత్ తనని ప్రేమించాడని మాధవికి తెలుసు. కాని, అనురాధ మనసు తెలిసిన మాధవి తనమీద ఆశలుపెట్టుకోవద్దని శ్రీకాంత్‌కి చెప్పేస్తుంది. శ్రీకాంత్‌కీ అనురాధకీ దగ్గరుండి పెళ్లి చేయించేస్తుంది మాధవి. ఆమె సిమ్లాలో ఎక్స్‌కర్షన్‌కి వెళ్లినప్పుడు రాజశేఖరం కనిపిస్తాడు. అతనికి టి. బి. అని విని చాలా బాధపడుతుంది. శ్రీకాంత్ అక్కడికి వచ్చినప్పుడు మాధవి తన నిర్ణయం తెలియపరుస్తుంది. రాజశేఖరం పరిస్థితి తెలిసి వుండి కూడా అతన్నే పెళ్లి చేసుకోడానికి నిర్ణయించుకుంటుంది మాధవి.

16

ఉత్తరం అందగానే రెక్కలు గట్టుకుని వాలింది రాజ్యలక్ష్మమ్మగారు. వచ్చీ రావడంతోనే రాజశేఖరాన్ని కౌగిలిలోకి తీసుకుని కంటనీరు పెట్టుకుంది. ఎన్నో మాట్లాడింది. మాధవిని అక్కున జేర్చుకుని ఆప్యాయతను కురిపించింది.

'ఏరా! నాయనా! ఇంతపెద్ద భూతాన్ని నీలో వుంచుకుని ఎంత బాధ పడిపోయేవురా తండ్రీ! ఒక్కమాటైనా చెప్పనే లేదుగదా! ఈ ఎముకలగూడు భరించలేదని భయపడ్డావురా నాయనా? నువ్వు భరించగలేనిది నాకేవకౌతుందనుకున్నావురా? ఏం తల్లీ! నిన్ను చాలా కష్టపెడుతున్నానమ్మా! నీరుణం తీర్చుకోలేం తల్లీ! నువ్వైనా వ్రాయగూడదా అమ్మా! ఒకర్తివే ఎలా బాధపడ్డావు? అబ్బ! ఎంత ధైర్యమే నా బంగారుతల్లీ! ఏం నాయనా? ఇపుడెలావుంది? ఒంట్లో! పూర్తిగా పోయినట్లేగా ఆ మహమ్మారి! నాతండ్రే! ఎంత చిక్కిపోయావురా!' ఆ మాతృ హృదయాన అనురాగం జలధిలా పొంగి పరవళ్లు త్రొక్కుతోంది. ఆనందం ఏరులై ప్రవహించుతోంది.

వచ్చినప్పటి నుంచీ మాట్లాడుతూనే వుంది. వయోభారంకూడా అడ్డురావడం లేదామెకు. మాటిమాటికీ మాధవిని ముద్దుపెట్టుకొంటోంది. కొడుకుని ఆప్యాయంగా చూసుకుంటోంది. అన్నాళ్లకు కళ్లబడిన కన్నకొడుకుని చూడగానే ఆ అనురాగ పూర్ణహృదయం తనను తాను మరిచిపోయింది. ప్రయాణపు బడలికతో అలసిపోయినా ఆ రోజంతా ఆమె అలాగే మాట్లాడుతూనే వుంది. తిరుగుతూనేవుంది. మాధవి ఎంత వారించుతున్నా చెవిని పెట్టకుండా వంటయింట్లో కూర్చుంది. రెండు మూడు పిండివంటలు తయారుచేసింది. ఆమెలో అనురాగం, ఆనందం కట్టలు త్రెంచుకున్నాయి అనుకుంది మాధవి. అందుకే ఆ తరువాత అడ్డురాకుండా వుండిపోయింది. రాజ్యలక్ష్మమ్మగారి రాకతో ఆనందం పరిపూర్ణమైంది. మాధవినెంతో వాత్సల్యంగా చూసుకుంటోందామె. రాజశేఖరం హృదయాన వుత్సాహంతోపాటు, అనురాగంకూడా గొంతు విప్పి మధురగీతాలు పాడుకుంటోంది. తిరిగి జన్మఎత్తినట్లు భావించుతున్నాడతడు. వ్యాధి పూర్తిగా తగ్గిపోయింది.

డాక్టరుగారు మాధవినెంతో ప్రశంసించారా నాడు.

'నీ పరిచర్యవల్లనే మనిషి కాగలిగాడమ్మా! నీలాంటివాళ్లు మా డాక్టర్లలోనూ, నర్సులలోనూవుంటే ఎన్నో గడ్డు సమస్యలకు పరిష్కారం లభిస్తుంది. ఇంత చిన్నవయస్సున యింతగా సేవజేయడం అందరికీరాదు.

నిజంగా ఒకరికి పరిచర్య జేయడంలోనే మనిషిలో దాగివున్న ఓర్పూ, మానవత్వం ధన్యవౌతాయి.'

మాధవి వినమ్రంగా తలవంచి నమస్కరించిందాయనకు.

'మాయింటి దీపం నాయనా! మా మాధవి.' రాజ్యలక్ష్మమ్మగారు ఆప్యాయతను వెల్లడించారు.

రాజశేఖం ఏదో అనబోతూండగా మాధవి వారించింది నవ్వుతూ. 'మహారాజా మీరు మాత్రం నోరు విప్పకండి. ఇక్కడ నుంచి ఎగిరి ఎక్కడో ఓ లోయలో పడిపోతానిక ఆ ప్రశంశల్ని విన్నానంటే. నీకుతెలియదు అత్తయ్యా! బావ ఈ మధ్య మరోకొత్త డిగ్రీ పుచ్చుకున్నాడు. పొగడ్తల వంశానికి మూలపురుషుణ్ణి అంటున్నాడు.'

అందరూ నవ్వుకున్నారా పరిహాసోక్తికి.

డాక్టరు కావలసిన జాగ్రతలుచెప్పి సెలవు దీసికొన్నాడు. రాజ్యలక్ష్మమ్మగారు మద్రాసు ప్రయాణానికి సిద్ధమై కూర్చున్నారు. రాజశేఖరంకూడా వెళ్లాలనే స్నేహితునికి కృతజ్ఞతల నర్పించాడు.

'ఏం నాయనా యికనైనా ఓయింటివాడివి అవుదామనుకుటున్నావా?' లోన అతడే మంటాడోనని ఆ మాతృహృదయం ఆందోళనతో ఊగిసలాడి పోతోంది. జవాబుకోసం ఆతురత పెరిగిందామెలో.

తేశగా అతనివైపే చూస్తూండిపోయింది.

'మాధవి మా యింటిదీపం అన్నా వుగా? ఆమెనే అడుగమ్మా!' అన్నాడు. ఆ మాతృమూర్తి ఆనందంతో నిలువలేక పోయింది.

'నా మాట కాదనదురా బాబూ! ఆ శుభంకోసమే నిలిచివున్నాయి నాప్రాణాలు. మీ యిద్దరూ చిలకా గోరింకల్లా వుల్లా సంగా తిరుగుతూంటే చూడాలని వుంది ఎన్నాళ్లనుంచో. ఏమ్మా! మాధవీ! అన్నయ్యకు వ్రాస్తావా?'

'నేనోసారి 'పల్లె' వెళ్లి వస్తా నత్తయ్యా! ఈలోపల 'బావ' మళ్లీ ఏ దూర తీరాలకీ పారిపోకుండా చూడు.' అన్నదామె.

'చూడమ్మా! ఎలా అంటుందో! ఇలాంటి కోడల్ని తెచ్చుకుని యింట్లో వుండగలమా అని భయంవేస్తోంది. ఎలాంటి వాళ్లనైనా యిట్టే మార్చి వేస్తుంది.'

'నేనేమీ మంత్రగత్తెను కాదు బావా! మనుషుల్ని మార్చివేయడానికి. కానీ అబద్ధాలుచెప్పి కంటికి కన్పించకుండా మాత్రం పారిపోను.'

'ఎక్కడికి వెళ్లినా మా అమ్మమాత్రం వదిలిపెట్టదు! ఏమ్మా! మాధవిని వదిలి వుండగలవా?'

'నిజమేరా! రాజా! మాధవిని చూడగానే నా మనస్సు శాంతిస్తుంది.' అన్నదామె.

మరునాడే మాధవి యింటికి ప్రయాణమైంది. రాజశేఖరం తానే సాధ్యమైనంత త్వరలో వచ్చి వస్తానని పారతిని ఒప్పించుతానని చెప్పాడు.

'కట్నాలూ, కానుకలూ లేవని గుర్తుంచుకో బావా!'

'ఆ మాట అనుకోడానికూడా అర్హుణ్ణిగాదు మాధవీ!'

'నిన్ను కించపరచానని అపార్థం జేసికోవద్దు. ఉన్న పరిస్థితిని తెలియజేశాను.' అంటూండగా నౌకరు పరుగెత్తుకొని వస్తూ కన్పించాడు.

'ఏమిటది? అమ్మగారేమైనా యిచ్చారా?' అన్నది మాధవి.

'కాదండి! మీకే టెలిగ్రాం వచ్చిందంట' అని అందించాడు. మాధవి భయంతో వణికిపోతూ విప్పింది.

'సారథి—సీరియస్, స్టార్ట్ యిమిడి'

యట్లే!' అనివుంది. ఆమె ఆందోళనతో వూగిపో సాగిందా వార్త వినగానే. ఎంతో పెద్ద వుపద్రవం నెత్తినబడితేనే సారథి నుంచి అలాంటి కబురు రాదు. ఏదో జరగ గూడనిదే జరిగింది. అరుణ వదిన ఏం చేసిందో! కామాక్షమ్మతల్లి ఏమన్నదో?' అని పరిపరి విధాల ఆలోచించ సాగిందామె హృదయం.

రాజశేఖరం తానుకూడా వస్తానన్నాడు కానీ రాజ్యలక్ష్మమ్మగారు ఒక్కరే వుండవలసి వస్తుందని మాధవి వద్దని వారించింది. వెళ్ళగానే వుత్తరం వ్రాయమని సెలవు తీసికొన్నాడతడు.

ఇంటికి చేరేవరకూ ఆమె మనస్సు మనస్సున లేదు. మనస్సు ఏదో కీడు శంకించుతోంది. సారథి మరీ మరీ జ్ఞప్తికి వస్తున్నాడు. అతని ఆరోగ్యం బావుండ లేదేమో! 'ఆ గుండెనొప్పి ఎలావుందో?' అని అనుమానంతో రక రకాలుగా ఆలో చించుతోంది.

'అన్నయ్య జీవితాన సుఖం లేదిక. వదిన అడుగుబెట్టిన క్షణమే అదృష్టం కూడా, ఆనందంతో పాటు దూరంగా జరిగిపోయింది. ఎంత బాధతో వుండి యిలా రమ్మ రమ్మని వ్రాశాడో? భగవాన్! ఎలావున్నాడో? ఆచార్యులు గారుకూడా బాగానే వున్నాడని వ్రాశారే? ప్రతి వేళా అందుతున్న శీతతో మందులు వాడుతున్నాడో లేదో! ఆ మహాతల్లి

మనుషులూ ...

ంగా డబ్బునుకూడా గోవిందార్పణం చేస్తే స్తుందేమో!

బావకూడా వస్తే బావుండేది. అత్తయ్యనుకూడా వెంటదీసికొని వస్తే కాస్త ధైర్యంగా వుండేది. కానీ అంతదూరం యిపుడే ప్రయాణం చేయలేదేమో! ఎవరున్నారక్కడ నాకు? వదిన పరాయి వాళ్ళకన్నా హీనంగా చూస్తుంది.

పోనీ అనూరాధా వాళ్ళను రమ్మని వ్రాస్తే!? మనస్సునవిల్చిన స్నేహితులందరూ జ్ఞప్తికి వస్తున్నారు. ఆపదల్లో ఆత్మీయుల అండవుంటే ధైర్యంగా వుంటుం దెవరికైనా అనుకుంది.

పల్లెచేరగానే యింటికి పెట్టివున్న తాళం చూసి భయంతో దడదడ లాడి పోయిందామె హృదయం. ప్రక్కయింటి వాళ్ళనడిగింది.

'ఏమిటోనమ్మా! వెలరోజులనుంచి జ్వరంతో బాధపడి పోతున్నాడు మాన వుడు! కనీసం మాటవరసకైనా మందు తీసుకోండి అనలేదాయిల్లాలు? ఎంత రాతిగుండె కలదోమరి? నాలుగు రోజుల నుంచి అసలు లేవలేనంత నీరసంగా వుందని గొడవచేసి యింటిదగ్గరే వుండి పోయాడు.

నిన్ననే ఆచార్యులుగారు వచ్చి పరిస్థితి బావుండలేదని వెంటనే వెంట బెట్టుకుని వెళ్ళాడు, ఎలావుందో మరి! అన్నది ప్రక్కింటి యిల్లాలు. ఆ పాను భూతి వాక్యాల్నికూడా వినగలిగేంత ఓపిక లేకుండా పోయిందామెలో. మనిషిలా నిలబడివుందేగానీ మనస్సంతా అల్లకల్లోలంగా వుంది.

వెంటనే వచ్చిన బండిమీదనే తిరిగి స్టేషనుకు చేరుకుని పట్టణం వెళ్ళి పోయింది.

రాజశేఖరందగ్గర తీసుకున్న అయిదు వందల్ని పెట్టెలో వుంచింది ఎందుకైనా అవసరం వస్తుందేమోనని. 'అప్పుగానే సుమా!' అని బావకు చెప్పింది అభి మానాన్ని అణచుకోలేక.'

హాస్పిటలు చేరుకునేసరికి చీకట్లు అలుముకుంటున్నాయి. వీధిదీపాలు వెలి గాయి. రిక్షాలోంచి దిగగానే రూమ్ నంబరు తెలిసికుని వెళ్ళింది.

ఎదురుగా వచ్చింది అరుణ. మాధవి మనస్సున ఆతురత కొండంతై పోతోంది.

'ఏం వదినా? అన్నయ్యేడి? ఎలా వుంది? జబ్బేమిటసలు?' ప్రశ్నలు ఆందోళనతో నిండిపోయాయి.

అరుణ ఏమీ సమాధానం చెప్పలేదు. ఆమెను చూడగానే కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

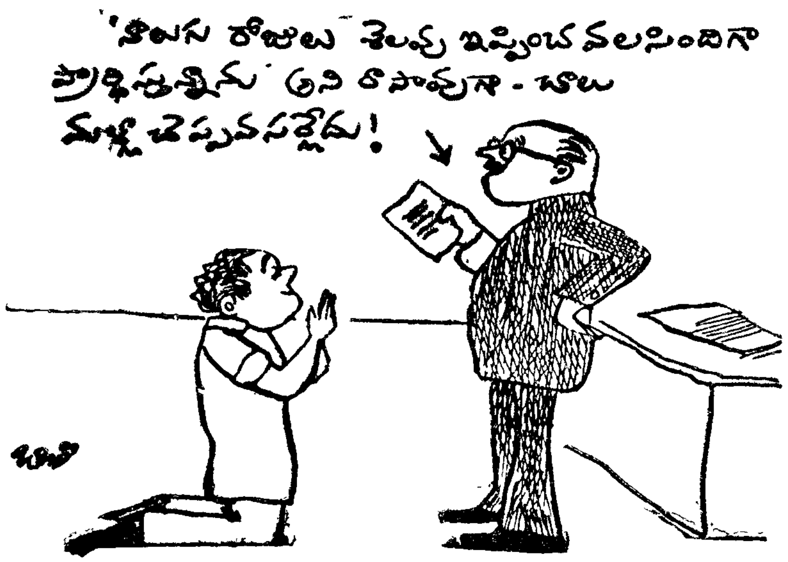
'మాధవీ! ఏం చెప్పమంటావు?' అంటూ భుజంమీద వాలిపోయింది.

ఆ కరుణామయి హృదయం బ్రద్దలై పోయినట్లు విలవిల లాడిపోయింది. నోట మాటే రాకుండా పోయింది చాలాసేపటి వరకు. ఎప్పటికో తేరుకుని అన్నది —

'ఏమైంది వదినా? అన్నయ్యను చూపించు! పద!' అంటూ ముందుకు నడిచింది.

రూమ్‌లో అడుగుపెట్టింది. స్తంభించి పోయింది. మంత్రించిన విగ్రహంలా నిల్చుండి పోయింది.

'అన్నాయ్! ఏమిటీఘోరం? నేను చూడలేనన్నాయ్! చూడలేను. ఎందుకిలా జరిగింది? ఏంచేయనిపుడు? భగవాన్! ఇదేనాటి కర్మరా! అన్నాయ్! నేనెలా భరించని శిక్షని! వుహూ! లే! ఒక్క సారి లేచినడవరా' అని అనురాగ పూర్ణ

* సెం
ఎక్సైజు సుంకంతో సహా
ఇతర పన్నులు అదనం.

మర్ఫీ మిని మాస్టర్

- సుందర రూపము, సుమధుర శబ్దము, ఆధునాతనము.
- ఉత్తమ కార్యసూక్ష్మత గల ఏరియల్ సిస్టమ్: మీడియం, మరియు షార్టు వేవ్‌ల కొరకు, లోపల అమర్చబడిన 2 వేరు వేరు ఏరియల్స్.
- మైక్రో ట్యూనింగు: స్టేషన్లను సరిగా, సునాయాసముగా పట్టుకొనుటకు.
- తేలికగా లభించే పెద్ద సైజు టార్చి సెల్సు 4 మాత్రమే దీనికి అవసరం.

ఈ రెండు బాండుల మర్ఫీ మిని-మాస్టరు నేడే విని చూడండి—దీనితో మీరు ముగ్ధులై పోతారు. రేడియో పరిశ్రమలో, 21 సంవత్సరాల పరిశోధన, నైపుణ్యము, మరియు సాంకేతిక పరిజ్ఞానముల యొక్క అండదండలతో, భారతదేశములోని అన్నిటికన్న పెద్దదైన అత్యంత ఆధునాతన కర్మాగారములో మర్ఫీ ట్రాన్సిస్టరు తయారుచేయబడుచున్నది.

మర్ఫీ [illegible]

[illegible]తో ఒక్కసారి 'మాధవీ' అని ధైర్యం చెప్పు! చెప్పన్నాయ్! ఒక్కసారి! ఒక్కసారి చాలురా! ఆ చేతుల్ని యిలా చాపితే నాకింకేమివద్దు.

అబ్బా! ఎవరినీ పల్లెత్తు మాటైనా అనలేని నీకా యింతశిక్ష? నేను నమ్మను! నమ్మలేనన్నాయ్! వద్దు! అలా చూడకు నా వంక! నా సారథి అన్నయ్య అలా చూడలేదేనాడూ. నిర్జీవిలా పడుకోలేదసలు? ఒక్క అడుగు అంటే ఒక్క అడుగు వేయి! నాకదే చాలు. జీవితాంతం ఆ పరమాత్ముడికి ఋణపడి వుంటానురా! ఏ దడిగినా యిస్తాను ఆ సర్వేశ్వరునికి. ఆఖరికి నన్ను బలిగొన్నా బావుండునురా! నా గుండెలు పగిలిపోతున్నాయి! నువ్విలా పడుకోవద్దు! ఛీ! నేనీ కఠినశిక్షను కలలోనైనా వూహించలేదే? చూడరా బాబు! ఇదిగో! నీదగ్గరకే వస్తున్నాడు. ఆ నీ చల్లని చేతులతో ఎత్తుకోరా? ఎత్తుకోలేవా? అవును. ఎలా? నా అన్నయ్య యిక దేనికీ పనికిరాడా? వదినా! ఎవరితప్పు యిదంతా! నాది! నాదే!' మాధవి హృదయం ఆరని, ఓరని శోకంతో బ్రద్దలైపోతోంది. ఆ అన్న మీదబడి భోరున ఏడుస్తోంది. ఆవేదనతో విలవిలలాడి పోతోంది. ప్రపంచమంతా శూన్యమై నట్లనిపించు తోందామెకు.

ఆ అగాధశోక సంద్రంనుంచి తలెత్తి

అన్నది.

'వదినా! ఇలా కాళ్లూ చేతులు రెండూ పడిపోయే వరకెందుకు వూరుకున్నారు? నాకెందుకు వ్రాయలేదు? నా అన్నయ్యను యిలా ఎవరూలేనివాడిలా వదిలివేశా రెందుకు? పక్షవాతం వస్తుందని ఎపుడో డాక్టరు అన్నపుడు ఎందుకు జాగ్రత్తపడలేదు?' దహించుకు పోతోందా ఆవేదనా పూర్ణహృదయం బాధతో.

పక్షవాతంతో శాపగ్రస్తునిలా కాళ్లూ చేతులు కదల్చలేనిస్థితిలో మంచంమీద పడివున్న సారథి నోరు మెదపలేక పోతున్నాడెంత ప్రయత్నించినా. కళ్లవెంట అశ్రుబిందువులు అవిరామంగా జారిపోతున్నాయి. కదలికేలేని ఆ అవయవాలవంక చూసి ముఖాన్ని అవలికి త్రిప్పుకున్నాడు చెల్లెలికి చూపలేక.

మాధవిశోకం ఆరనేలేదింకా. వెక్కి వెక్కి పడుతూనేవుంది. ఆ అనురాగమయి నెలా వూరడించాలో తెలియకుండా పోయిందా అన్నకు. ఆ శాపగ్రస్తునేధైర్యంతో మనిషిగా నిలబెట్టాలో అర్థమవడంలేదా చెల్లెలికి.

గుండె బ్రద్దలైపోతుం దన్పించుకోం దతనికి నోరు విప్పితే. కాని బాధలోకూడా హృదయావేదనని ఆత్మీయులకి విన్పించితే ఏదో హాయి లభించినట్లనిపించుతుంది. అందుకే కళ్లలో నీళ్లు తిరుగుతూండగా అన్నాడు—

'జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. బాధపడి ఏం చేయగలం చెప్పు.? ఈ శిక్ష అన్నయ్యకు సరైనతీర్పనని నానమ్మకం.' విచిత్రంగా ధ్వనించిం దతనిస్వరం.

ఆతని కన్నులనిండుగా వేనకువేల భావాలు పరువులెత్తుతున్నాయి. గొంతు పెగలడంలేదు. దుఃఖంతో కదిలిపోతోందా బాధా పూర్ణహృదయం. దీనత్వం నిండిన ఆ నేత్రాలు ఎన్నో చెప్పాలని ఆతురత పడుతున్నాయి. కానీ నిరాశ అడ్డు వస్తోంది మాటిమాటికీ.

'కొన్ని సమస్యలకి తీర్పు ఘోరంగా వున్నా అందులోకూడా కొంత శాంతి వుంటుందమ్మా! ఈ వ్యాధే రాకపోతే సారథి 'సంసారాన్ని గట్టెక్కించలేక పోతున్నాడు' అని పరిహసించే వాళ్లు అందరూ. ఇపుడలా అనలేరు. సానుభూతి కురిపించుతారు. 'పాపం! పక్షవాతం వచ్చి బాధపడి పోతున్నాడు! ఇంకా ఏం చేయగలడు?' అంటారు. అతనిలో దాగివున్న అశాంతి పొగలు జిమ్ముతోంది. తనపై తనకే ద్వేషం పెరిగిపోతోంది.

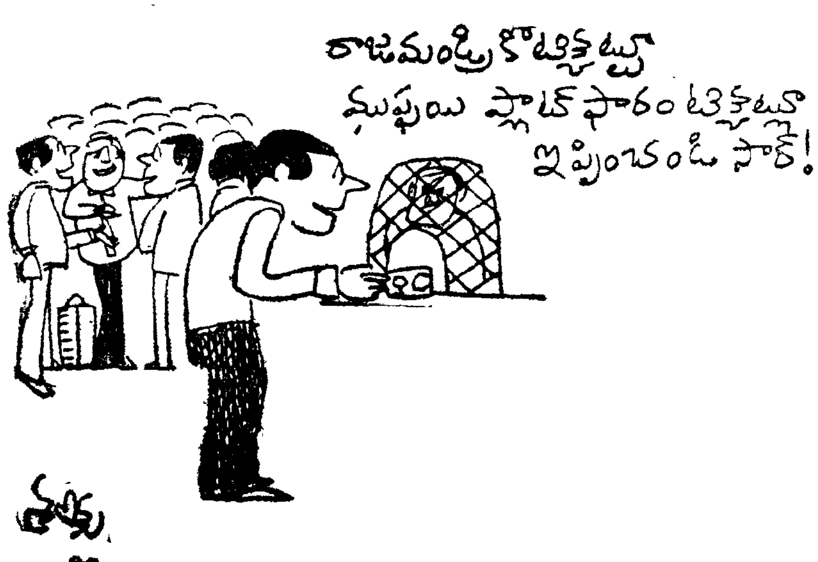
మాధవికేమని జవాబు చెప్పాలో అర్థమవ్వడంలేదు. అదంతా కల అయితే ఎంత బావుండును. అని ఆక్రోశించుతోం దామె హృదయం. ఏమని ఆ అన్నను వూరడించాలో, ఎలా అతడిని ధైర్యంతో మనిషిగా నిలబెట్టాలో తెలియకుండా పోయింది.

డాక్టరు సమాధానం విని నిశ్చేష్ట అయ్యింది—

'లాభంలేదమ్మా! జబ్బుబాగా ఎక్కువ అయిన తరువాత మందులు పనిచేయ వంతగా. ఇక సారథి ఆ జన్మాంతం అంతే.'

'డాక్టరుగారూ! ఎలా బ్రతుకుతాడన్నయ్య! అసలే అభిమాని' వాపోయిం దామె.

'ఏం చేయగలం? చెప్పమ్మా! చేతులారా తన ఆరోగ్యాన్ని తానే నాశనం చేసుకున్నాడు. బలమైన ఆహారం తీసుకుంటే యింత ఘోరం జరిగేదిగాదు. పచ్చనిబ్రతుకు పాడైపోయింది. పండు వంటిమనిషి నాశనమైపోయాడు.' విట్టూర్చారాయన.

శూన్యం నిండిన హృదయంతో అడుగైనా వేయలేకపోయిందామె. ఆ సంసారం భవిష్యత్తుకున్న పునాదే కూలిపోయింది. అరుణముఖాన అనుక్షణం దైన్యం తాండవమాడుతోంది. మునుపటి ద్వేషం, అసూయా మచ్చుకైనా లేవు. మాధవిఅంటే ప్రాణంలో ప్రాణంఅన్నట్లు మసలుతోంది.

ఆ పసివాడి ముఖం చూడగానే హృదయం ద్రవించుకుపోతోంది. ఎంత ఆపుకున్నా దుఃఖం ఆగడంలేదు. 'ఎలా వాడి భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దాలి? ఎవరున్నారు ఆసరాగా? వదిన ఏం చేయగలదిక? కామాక్షమ్మ తపించుకుంది సమయానికి. పైసా లేదా కాపురాన.

సెంటుభూమి మిగిలిందా అంటే అదీ లేదు. నేనా ఉద్యోగం వదిలివేశానే! బావకు ఆశలు కల్పించానే? ఈ అగాధ సముద్రం నుంచి విముక్తి లభించేదెపుడు?! ఎవర్ని శిక్షించుతున్నాడు భగవంతుడు. అన్నయ్యనా? నన్నా? అరుణ వదిన్నా? ఈ వలయమంతా చుట్టూరా తిరుగుతున్నట్లే వుంది.

సుఖం అందుకుందను కుంటూన్న సమయంలోనే ఏదో అవాంతరం వచ్చి పడుతోంది. ఆనందం నిండుతూన్న క్షణంలోనే విషాదం తరుముకు వస్తోంది. ఏంచేయాలి! విచిత్రంగా వుందీ శాపం! సారథి అన్నయ్యనెలా బ్రతికించుకోవాలి? సాయంజేసే వాళ్లెరీ?

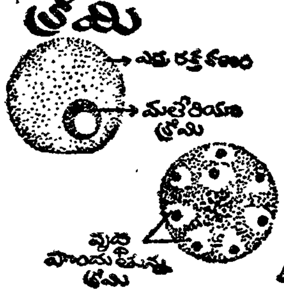
బావకు వ్రాయనా? వుహూఁ? వ్రాయను. వ్రాయలేను. ఇంకో మరో ప్రాణిని ఈ పద్మవ్యూహంలోకి ఆహ్వానించలేను. ఈ యుద్ధంలో ఆహుతై పోయేదెవరు' ఎవరి సుఖం సున్నా చుట్టుకుపోతోంది? స్వార్థం వుండగూడదు నిజమే కానీ మరీ స్వార్థమే లేకపోతే జీవితాన ఆనందమే లభించదు.' మాధవి మెదడు ఆలోచనలతో వేడెక్కిపోయింది. ఎటు చూసినా, ఎంత ఆలోచించినా తెగని సమస్యలా వున్నదా పరిస్థితి. 'ఈ పద్మవ్యూహంలో అభిమన్యుడుకూడా ప్రవేశించి క్షణమైనా నిలువలేడు' అనుకున్నదామె.

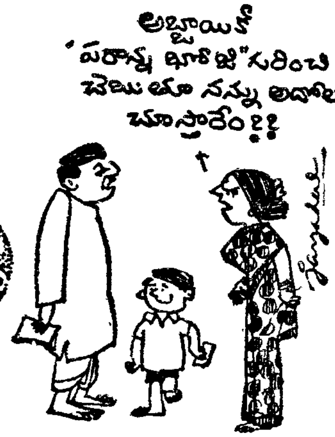
ఆ సాయంత్రమే డాక్టరు కివ్వవలసిన ఫీజు చెల్లించింది.

'ఎందుకమ్మా? యింకా ఈ

రంగుల రాట్నం

మలేరియా క్రిమి

జిన్ని కోనేటిరావు

సాధారణంగా జంతువులకు, ఇతర జంతువులను కాని, చెట్లనుకాని తిని జీవించడం అలవాటు. చెట్లనయితే చంపివేయకుండా ఆకులు, కాయలు, పళ్లు గింజలు తినగలవు గాని జంతువులను బ్రతికుండగానే అలా భాగాలుగా తినడం సాధ్యం కాదు కదా!

సృష్టిలో ఏ జంతువుకాని ఇతర జీవుల మీద ఆధారపడకుండా జీవించలేదు. అయినప్పటికీ పూర్తిగా ఒక వ్యక్తిగతజీవి శరీరానికి సంబంధించేవిధంగా స్థావరం ఏర్పరచుకొని, దాని శరీరంనుండి తన ఆహారాన్ని గ్రహించేదాన్ని పారసైటు (పరాన్నభోజి) అంటారు. కాని ఇలా ఆధారపడినంతమాత్రాన ఆపోషక జీవికి నష్టం ఉండదు. —ఏదో దానం చేసినట్టుగానే అవుతుంది. కాని అనేక సందర్భాలలో పారసైటు తను ఆధారపడిన వ్యక్తిని నీరసింప చేయడమే కాక జబ్బులు, సంక్రమింపజేసి మరణాన్ని సంభవింపచేస్తాయి.

దోమలు నల్లులు నిజానికి పారసైట్లు. అయితే ఇవి తాత్కాలిక పరాన్నభోజులు. వీలు కలిగినప్పుడు రక్తాన్ని లేక ఇతర రసాల్ని వివిధ జీవులనుండి పీల్చుకొంటాయి. అంత మాత్రాన కూడా మనకు పెద్ద నష్టం కలగక పోవచ్చును. కాని కొన్ని ప్రమాదకరమయిన సూక్ష్మ పరాన్న భోజులను మనరక్తంలోకి ఇవి ప్రవేశపెట్టే సందర్భాలు చాలా ఉన్నాయి.

వీటిలో ముఖ్యమైనది మలేరియా క్రిమి. ఈ వ్యాధి మనకి చిరపరిచితమే. అనాఫిలిస్ అనే దోమ మన ప్రాంతాల్లో విరివిగా ఉంటుంది. మలేరియా క్రిమిని ఇదే మన శరీరంలోకి ప్రవేశపెడుతుంది. (క్యూలెక్స్ అనేది మరొకటి. ఇది బోదకాలు క్రిమిని ప్రవేశపెడుతుంది.) ఆడదోమ మాత్రమే ఈ విషయంలో నిందితురాలు. దోమ ప్రవేశించిన మలేరియా క్రిమి కాలేయంలో కొంతకాలం ఉండి, సంఖ్యాభివృద్ధి పొంది రక్తంలోకి తిరిగి వచ్చి ఎర్ర రక్తకణాలలోనికి ప్రవేశిస్తుంది. ఒక నిర్ణీతమైన పద్ధతిలో ఇక్కడ చక్రక్రమంలో వృద్ధి పొంది, రక్తకణాల సంఖ్యను తగ్గిస్తుంది. మానవుడి రక్తం పల్చబడడం, శరీరం నీరసించడం, వ్యక్తి మరణించడం జరుగుతుంది. దోమ తిరిగి ఈ వ్యాధిగ్రస్తుడిని కరచి రక్తం పీల్చుకొన్నప్పుడు, ఆ క్రిమి దాని అన్నవాహికలోకి ప్రవేశించి, వేరొక విధంగా చక్రక్రమాభివృద్ధి చెందుతుంది. అవకాశం వచ్చినపుడు దాని ఉమ్మి ద్వారా మన రక్తంలోకి తిరిగి ప్రవేశిస్తుంది.

మలేరియా ఉష్ణప్రాంతాల్లో అధికం. పూర్వకాలం కొన్ని యుద్ధాలలో దండెత్తిన సైన్యాలు ఓడి పోవడానికి కారణం ఈ మలేరియా వ్యాధి అని కూడా తెలుసుకున్నారు. ఇప్పటికీ సైనికులు ఈ విషయంలో కొన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకొంటారు.

మలేరియా చెడుగాలివల్ల వస్తుందని నీరు త్రాగడం వల్ల వస్తుందని అభిప్రాయాలు ఉన్నాయి కాని అవి తప్పు అని 1898లో రోనాల్డ్ రాస్ అనే అతని కృషివల్ల తేలింది. ఇతడు సికింద్రాబాదులో కూడా పనిచేశాడు. 'క్వినైన్' అనే ఔషధం కూడా ఇదేవిధంగా నివారిస్తుంది.

మనుషులూ...

అన్నయ్యా! ఇలా యిక్కడే వదిలేసి వెళ్లిపోండి. బాబుకోసం బెంగలేదు నాకు. నువ్వున్నావు! అదే నాకు ధైర్యం. సారథి లేడనే అనుకో! వదినని క్షమించు. వాళ్లకో అండచూపించు. ప్రాణాల్ని నిలబెట్టే ఉపాయం చెప్పు. కాస్త చేయూతనివ్వు.

ఇందులో ఎవరు ఎంత తప్పుచేసింది ఆలోచించకు. క్షమించడం నీకు ఒకరు నేర్ప నవసరంలేదు. నీకు అన్నయ్య లేడనుకో!......'

'చాలు! ఇక వినలేను. నేనూ మనిషినే! ఎందుకిలా చిత్రవధ చేస్తున్నావ్? సంపాదించగలిగినన్నాళ్లే మనిషికి విలువ వుంటుందన్న అభిప్రాయంలో అలా అంటున్నావు. కానీ ఒక సంగతి మరిచిపోతున్నావన్నాయ్!...

అనురాగ బంధం మనచుట్టూ వల పన్ని వుంచుతుంది. ఆ బంధాన్ని త్రెంచుకోడం మనకు సాధ్యంగాదు.' అన్నదామె.

అరుణ ఎవరి సంభాషణల్లోనూ పాలు పంచుకోవడం లేదు. మూగిలా కూర్చుండిపోయింది. ఏ మాటకూ అడ్డురాదు. ఏ కోరికా వుందని పెదవి విప్పదు. ఇంత బాధపడుతున్నానని నోరువిప్పదు. కళ్లు మాత్రం అశ్రుసిక్తమయ్యే వుంటున్నాయి అహర్నిశలూ.

'పల్లె'కు ప్రయాణమై వెళ్లిపొయ్యారందరూ. ఆ రాత్రి మాధవే వంటచేసి అన్నకు తినిపించుతోంది.

'మీ అదృష్టానికి రాహువునిగదూ?' విషాదంగా నవ్వాడు.

'ఛా! అదేంమాట? మరి నేనే యిలా అయితే, రాహువే అని అసహ్యించుకొనే వాడివా అన్నాయ్!'

'మాధవీ! మరోసారి ఆమాట అనకు నాముందు.' అరిచాడతను పెద్దగా.

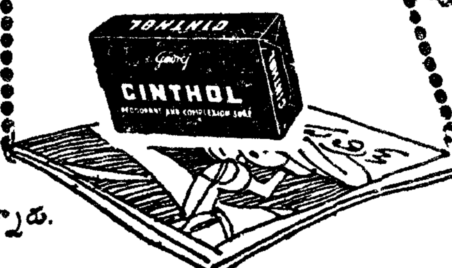
అతనిలో రాను రాను ఆగ్రహం పెరిగి పూడలు వేస్తోంది.

(ఇంకా ఉంది)

ప్రారంభమైనది

ప్రతి సంవత్సరం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక సినిమా బాలట్ నిర్వహిస్తున్న విషయం పాఠకులకు తెలిసినదే. ఈ సంవత్సరం సినిమా బాలట్ నిర్వహణలో 'సింథాల్' టాయిలెట్ సబ్బు తయారు చేసే గోద్రెజ్ సోప్స్ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్ వారు కూడా పాల్గొంటున్నారు.

ఆంధ్రసచిత్రవార పత్రిక సింథాల్ పోటీ

మొదటి బహుమతి రు 2000

రెండవ బహుమతి రు 750

మూడవ బహుమతి రు 500

ఇంకా ఆకర్షణీయమైన 25 కన్సొలేషన్ బహుమతులు

అంతేకాక బాలట్ నిర్వహణ మరింత ఆకర్షణీయంగా ఉండటానికని ఒక పోటీని కూడా నెలకొల్పడం జరుగుతోంది. పోటీలో నెగ్గినవారికి ఎన్నో బహుమతులు ఇవ్వబడుతాయి. వాటి వివరాలను ఈ పేజీలో చూడవచ్చు. ఈ పోటీలో పాఠకు లందరూ ఉత్సాహంతో పాల్గొని జయప్రదం చెయ్యగలరని ఆశిస్తున్నాము.

పోటీ నిబంధనలు

● ఈ పోటీలో పాల్గొనడానికి ప్రవేశరుసుము లేదు. ఒకరు ఎన్ని ఎంట్రీలనైనా పంపవచ్చును. కాని ఒక పోటీదారునికి ఒక బహుమతికి మాత్రమే అర్హత ఉంటుంది. ● ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక సంచికలలో ప్రచురించిన బాలట్ పత్రాన్నే ఉపయోగించాలి. ● పూర్తిచేసిన ప్రతి బాలట్ పత్రంతో ఒక సింథాల్ సబ్బు (పెద్దది లేక మీడియం) రేపర్ని జతపరచి పంపాలి ● పోటీకి గడువు తేది 28-2-1970. ● గోద్రెజ్ సోప్స్ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్, వారి వ్యాపార ప్రకటన సంస్థలు, ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికలలోని ఉద్యోగులు ఈ పోటీలో పాల్గొనడానికి అర్హులు కారు ● న్యాయ నిర్ణేతల నిర్ణయం ఒకటే

(మిగతా ఎదుట పేజీలో)

ఈ 25 కన్సొలేషన్ బహుమతులు పొందిన వారిలో పదిమందికి ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక మూడు నెలలపాటు ఉచితంగా పంపబడు తుంది. మిగతా పదిహేను మందికి గోద్రెజ్ సబ్బులు, అలంకరణ సామగ్రి కల ఆకర్షణీయమైన బహుమతి పాకెట్లు అందజేయబడుతాయి.

ఫలితాలని నిర్ణయిస్తుంది. పోటీలో పాల్గొనేవారందరూ ఆ నిర్ణయానికి బద్ధులై ఉండాలి ● ఈ సందర్భంగా ఎలాంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలూ జరుపబడవు. ● 1969 లో విడుదలైన తెలుగు చిత్రాలననుసరించి పోటీదారులు బాలట్ పత్రాలని సిరాతో రాసి నింపాలి (చిత్రాల జాబితాని 16-1-70 సంచికలో వేశాము). ● పోటీ ఫలితాలు 'ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక ఉగాది ప్రత్యేకసంచిక'లో ప్రకటింపబడతాయి. ● బాలట్ పత్రాలను 'ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక- సింథాల్ పోటీ', కేరాఫ్ ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక, 7, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1కి పంపాలి. కవరు మీద "ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక - సింథాల్ పోటీ" అని స్పష్టంగా రాయాలి.

<u>గమనిక</u>: ఈ పోటీకి మావద్ద సరైన సమాధానం అనేది ఏదీ లేదు. పోటీదారులు బాలట్ పత్రాలలో యిచ్చిన ప్రాముఖ్యతనుబట్టి సరైన సమాధానాన్ని తయారుచేయడం జరుగుతుంది.

బాలట్ పత్రం

ఉత్తమ చిత్రం	ఉత్తమ దర్శకుడు	ఉత్తమ నటుడు	ఉత్తమ నటి

ఉత్తమ సహాయనటుడు	ఉత్తమ సహాయనటి	ఉత్తమ హాస్యనటుడు	ఉత్తమ సంగీతదర్శకుడు

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక అంటే నాకు ఎందుకు యిష్టం (6 మాటలకు మించకుండా) ---------------

----

సింథాల్ సబ్బు అంటే నాకు ఎందుకు యిష్టం (6 మాటలకు మించకుండా) ---------------

----

మీ నిబంధనలన్నింటికీ నేను బద్ధుడను/బద్ధురాలను. పోటీదారుని సంతకం ---------------

పోటీదారుని పూర్తి పేరు ---------------

పూర్తి చిరునామా ---------------

'తాను ఇక బ్రతక కూడదు'...

ఇది గుర్నాథం చేసుకున్న ఆఖరి నిర్ణయం...ఇన్నాళ్ళా బ్రతికుండి—బలు పాకయినా తినాలనుకున్నాడు...కానీ...తాను ఇక బ్రతకలేడు... అందుకే ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు...

గుర్నాథం ఆ నిర్ణయానికి వచ్చేసరికి టౌనులో పన్నెండు గంటలు కొట్టారు. సరిగా రెండుగంటలకు 'హైదరాబాద్ ఎక్స్‌ప్రెస్' వెడుతుంది...ఈలోగా—ఊరికి రెండుమైళ్ళ దూరంలో వున్న రైలు పట్టాల దగ్గరకు తను చేరుకోవాలి...

గుర్నాథం ఎప్పుడోకానీ రైలుప్రయాణం చెయ్యడు...చేసినా 'ఎక్స్‌ప్రెస్'లో చచ్చినా ఎక్కడు. కారణం—'టిక్కెట్టు' ఖరీదు ఎక్కువ కావటమే!...కానీ ఇప్పుడు 'ఎక్స్‌ప్రెస్' క్రిందనే తాను 'తల' పెట్ట బోతున్నాడు. దీనికి టిక్కెట్టు కొనుక్కో వవసరంలేదు...

లేకపోతే?...

ఆఖరికి రోజూ పాలుపోసే వీరయ్యగాడికి కూడా కొమ్ములు మొలిచాయ్! తాను రెండు నెలలనుంచీ వాడికి డబ్బు ఇవ్వని మాట వాస్తవమే! అంత మాత్రంచేత 'ఆఫ్టరాల్'—నీళ్ళలో పాలు కలిపి—ఇంటింటికీ తిరిగి అమ్ముకునేవాడికి కూడా అంత పొగరా?...'రేపు అణా పైసలతో నా బాకీ నాకు చెల్లించకపోతే మర్యాద దక్కదు—అంతే'—అని బెదిరిస్తాడా?

ఆత్మహత్య చేసుకున్నవాళ్ళు దెయ్యాలవుతారని అంటారు...అదృష్టవశాత్తూ—అదే నిజమవుతే—తాను దయ్యమై ముందు ఆ వీరయ్యగాడి అంతు తేల్చాలి! ఆ తరువాత సుబ్బయ్యగారి సంగతి కూడా చూడవచ్చు! 'వరవిక్రయం' నాటకంలోని లింగరాజుగారికీ — ఈయనకూ ఏమీ తేడా లేదు. ఆయన గూడు పడగొట్టి పొయ్యిలో పెడితే—ఈయన గోంగూరకాడల్ని ఎండ బెట్టి మరీపొయ్యిలో పెట్టేవాడు. పశువులకు మేత వేయకుండా పాలు పిండుకునే ఉద్దం డుడు...తనకు 'కరవుభత్యం' పెరిగినప్పు డల్లా—పరుగున వచ్చి—అద్దె పెంచమని అఘోరిస్తూంటాడు. వీలు పడదంటే— ఇల్లు ఖాళీ చేయమంటాడు...పోనీకదా— అని ఆయన అడిగినట్లు రెండో మూడో పెంచినా — మనకు కావలసిన వదు పాయాలు చూస్తాడన్నమాట అబద్ధం!! గోడలకు సున్నం వేయించమని తాను ఎన్నిసార్లు ఆయనతో మొరపెట్టుకో లేదు? ఆయన కూతురు పెళ్ళికి కాబోలు —తలుపులకు రంగులూ—గోడలకు సున్నాలూ—వేయించాడు ... ఆ కూతురు ఇప్పుడు మరో ముగ్గురు కూతుళ్ళకు తల్లి అయి—మరొకర్ని నేడో రేపో కన టానికి సిద్ధంగా వుంది...కానీ ఆ గోడలు మాత్రం—అలాగే—సున్నానికి మొహం వాచిపోయి వున్నాయి.

పరిస్థితులు బాగా లేకపోవటంవల్ల నైతేనేమీ, అలివేలు మందుల ఖర్చుకు తట్టుకోలేక నైతేనేమీ, ఒక్కనెల— ఇంటద్దె బకాయిపడ్డాడు తను ... అంత మాత్రంచేత తాను కూటికి గతిలేని వాడా?... ఆయన మాటల్లోని అర్థం అంతేగా మరి !! 'కూటికి గతిలేని వాళ్ళందరకూ ఇళ్ళు అద్దెకిస్తే ఇలాగే వుంటుంది' — అన్నాడు మొన్న మధ్యాహ్నం....!!

తాను ఆత్మహత్య చేసుకుంటే — ఆయనరోగం చప్పగా కుదురుతుంది... ఇక, అద్దె ఇవ్వమని ఎవర్ని అడుగు తాడు?...అలివేలును అడిగితే మాత్రం ఎక్కడినుండి తెస్తుంది? 'ఓముూతి దాని పసుపూ కుంకుమా పోయి అదేడు స్తూంటే—మధ్య నీ ఏడుపేమిటోయ్?' అని ఆయనవాళ్ళు నలుగురూ నాలుగు రకాల గడ్డిపోగేసి పెడతారు...

'కానీ...తాను ఆత్మహత్య చేసుకుంటే —గడ్డిపోచకు కొరగాని వెంకటప్పయ్య మాత్రం బాగుపడతాడు...'సీనియారిటీ లిస్టు'లో తను ఇరవయ్యోవాడయితే—వెంకటప్పయ్య ఇరవయ్యొకటోవాడు... అంటే త్వరలో తనకు రాబోయే ప్రమోషన్ వాడికి ఇస్తారు...అయినా తప్పదు... "ఏడిచే ఎద్దునే పొడుస్తారన్నట్లు—నీతికి నిలబడి—తన కర్తవ్యాన్ని తాను నెరవేర్చుక పోతూంటే తనమీదే అధికారం చెలాయిస్తాడు ఆ ఆఫీసరు...ఈ మధ్య తనకు ఒంట్లో సుస్తీచేసి ఇంటినుంచి శలవు దరఖాస్తు పంపించాడు...అలా శలవు పెట్టటానికి కూడా ముందు అనుమతి ఎందుకు పొందలేదో ముప్ఫై ఆరు గంటల్లో 'సంజాయిషీ' ఇమ్మని అడిగేడు ఆయన !! 'క్యాంపు'ల పేరు చెప్పి—ఇంట్లోవుండి —స్వంత పనులు చేసుకుంటే ఆయనను అడిగే నాథుడు లేడు...అయినా రేపు జ్వరం వస్తుందని అంతకుముందు రోజే తెలిస్తే—తను శలవు ముందుగానే పెట్టి 'మంజూరు చేయించుకొనేవాడేమో?'

అసలు...తెల్లవారి లేచిన తరువాత—ఆయనగారి ఇంటిదగ్గర ఓ మస్తరు వేసి—ఆయనకు గిట్టని వాళ్ళమీద—అయినవీ—కానివీ—వాలుగు కల్పించి చెబితే తానూ—ఈ పాటికి మంచివాడని పించుకునేవాడు...కాకపోతే — ఆ 'ఎస్టాబ్లిష్మెంట్' గుమాస్తా ఆఫీసులో చేసేదేమిటి? అరంగుళాల చుట్ట నోట్లో పెట్టుకొని—ఎవో రెండు అర్జంటు కాగితాలు చేత్తో పట్టుకొని—పెద్ద పనిచేసి పొడిచేస్తున్నట్లు — ఆఫీసులో కాసేపు 'డ్యాన్సు' కడతాడు ... పనిపాటూ లేకపోయినా — ఆరుగంటల దాకా — ఆఫీసు కుర్చీతో—గోడమీద బల్లిలా— అతుక్కుపోతాడు...మళ్ళీ తెల్లవారి లేచిందే తడవుగా — పళ్ళు తోముకుంటూనే — ఆఫీసరుగారి ఇంటిదగ్గర హాజరు ! ... అలాంటివాళ్ళే—ఈ రోజుల్లో 'మోస్ట్ ఒబీడియంట్ సర్వెంట్స్ ?'...అటువంటి వినయ విధేయతలు చూపని తనలాంటి గుమాస్తాలకు ఏటా 'ఇంక్రిమెంట్' వక్రమంగా ఇవ్వకపోగా — మూడుసార్లు 'ట్రాన్స్ఫర్లు!' ... అదేమని అడిగితే ఆగ్రహం !...మళ్ళీ అయనకు 'ట్రాన్స్ఫర్' వస్తుందని తెలిస్తే చాలు! రాజ

పిరికివాని సాహసం

ధానికి పరుగెత్తి, చూడవలసిన వారం దర్శీ చూసి—లేనిపోని కారణాలు చెప్పి—'ట్రాన్స్‌ఫర్' ఆర్డర్లను 'కాన్సిల్' చేయించుకొని విజయగర్వంతో తిరిగి వస్తాడు...

శుభమా అని ఆత్మహత్య చేసుకుంటూ కూడా ఆయన్ను తలచుకోవటంఎందుకు?... ఎటొచ్చీ పాపం...అలివేలు!! అసలే జబ్బుమనిషి? ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు—ఉద్యోగం చేస్తూ చచ్చిపోతే — వాళ్ళ భార్యలకు పెన్షన్ ఇస్తారనీ—వాళ్ళపిల్లలు చదువుకున్నంతకాలమూ స్కాలర్‌షిప్పు లిస్తారనీ—ఆమధ్య ఎవో 'జీఓ'లు వచ్చాయట...అవి అలివేలుకూ—పిల్లలకూ ఇస్తారో ఇవ్వరో? ఏమో—ఏం చెప్పగలం? ఇది ఆత్మహత్య కనుక అలివేలు అందుకు అర్హురాలు కాదంటే?... కాపరానికి వచ్చిన కొత్తలో—అంటే—పదహారేళ్ళ్రకితం—అలివేలుకు మిషన్ నేర్పించాడు...ఇపుడు అదే ఆధారం చేసుకొని తనపొట్ట తాను పోసుకోగలదు...కానీ ఆ స్వల్ప ఆదాయంతో నీలవేణి పెళ్ళి ఎలా చేస్తుందో? ఇపుడు కాకపోతే మరో నాలుగేళ్ళకయినా దానికి పెళ్ళి చేయాలి తప్పదు!

అయినా ఎవరు ఎలా ఛస్తేనేం?...తను ఛావటం ఖాయం!! ఆ తరువాత తనకేమీ బాధ వుండదు...

తాణాలో కొట్టిన గంటకు—ఆలోచనల నుండి తేరుకొని—గబ గబా లేచి—పెన్నూ కాగితం తీసుకొని వ్రాయటం ప్రారంభించాడు...

'...అలివేలూ! నా కోసం వెతికించి శ్రమ పడకు... నువ్వీ వుత్తరం చూసే టప్పటికి అంతా అయిపోతుంది ... నేను 'హైదరాబాద్ ఎక్స్‌ప్రెస్' క్రింద తల పెట్టి ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నాను... శవం కొరకు కూడా మీరు రావద్దు...మళ్ళీ లేనిపోనిది అదో గొడవ! పైగా నీకు ఖర్చు...'ఆత్మహత్య చేసుకునేటంత ఖర్మ ఏమొచ్చింది' అని నీవు అనుకోవచ్చు ... అందుకు కారణాలు కొన్ని— ఈ క్రింద పొందు పరుస్తున్నాను...

'...గొర్రెకు బెత్తెడే తోక'లా వున్న నా జీతం—మన ఇంటిఖర్చులకు చాలటం లేదు...ప్రతీ నెలా అప్పు చేస్తున్న సంగతి నీకు చాలాసార్లు చెప్పాను...

'...రెండో కారణం...నీలవేణి పెళ్ళి!... గుండెలమీద కుంపటిలా వున్న — దాని పెళ్ళి—ప్రస్తుతం మనంవున్న పరిస్థితులలో చేయటం—అసంభవం... కోరికలను మూటకట్టుకొని అదిమాత్రం ఎన్నాళ్ళు అలా కూర్చుంటుంది చెప్పు?' రేపో మాపో—అది—ఘూటా ముళ్ళే—సర్దుకొని ఎవడితోనో ఉడాయించినా — మనం ఆశ్చర్య పడక్కరలేదు ... ఎటొచ్చీ — మనం అపుడు నలుగురిలో తలెత్తుకొని తిరగలేనిమాట వాస్తవం...అలా లేచిపోయి 'రిజిస్ట్రీ' పెళ్ళిచేసుకోవటం, నిక్షేపం లాంటి మొగుడు ఒకడుండగా — వాడ్ని వదిలేసి—మరొకడ్ని పెళ్ళిచేసుకోవటం—ఇవన్నీ ఇప్పటి నాగరికతా లక్షణాలు. వెర్రిదానివి నువ్వు!... వంటిల్లే స్వర్గం నీకు!...ముందుసీసాలే దేవుడి విగ్రహాలు... ఇవన్నీ నీకు చెప్పినా అర్థంకావు!!

...ఇక మూడోకారణం ... ప్రొద్దున్న పాలవాడు నడి రోడ్డుమీద నిలబడి—ఎన్నెన్ని మాటలన్నాడో— వంటింటి కుంపటిదగ్గర కూర్చున్న నువ్వూ వినే వుంటావ్...రేపు వాడు వస్తే—'నీ వల్లనే ఆయన ఇంత దారుణానికి తలబడ్డారని నాలుగు ఝాడించెయ్! దెబ్బతో తారెత్తి పోతాడు...

'...ఇలా కారణాలు వ్రాస్తూ కూర్చుంటే తెల్లారిపోతుంది...నాకవతల బండికూడా దాటిపోతుంది. ఇంతకీ అసలు సంగతి వ్రాయటం మరిచిపోయాను...నాకు ఈ రోజువరకూ జీతం వస్తుంది...నెలాఖరున నువ్ ఆఫీసుకువెళ్ళి—'నాకు వారసురాలివి నువ్వే'నని చెప్పి ఆ జీతం తీసుకో...జీతం రాగానే ముందు—ఆ కండచీమ మొఖానికి అంటే—మన ఇంటాయనకు అద్దె పడేయ్! ఈమధ్య ఏడాదినుండీ ఇన్సూరెన్సు ప్రీమియాలు కట్టటం లేదు ... అయినా ఇంత వరకూ కట్టినడబ్బు సుమారు వెయ్యి రూపాయలుపైగా వుంటుంది ... మరో మూడు సంవత్సరాలకు ఇస్తారు...అంత వరకూ ఎవరి దగ్గరయినా అప్పు తీసుకొని 'కుట్టుమిషన్' కొనుక్కో! ఏదో నీ కాళ్ళ మీద నువ్ నిలబడగలవనే పూర్తి నమ్మకంతోనే నేనీపని ధైర్యంగా చేస్తున్నాను... అసలు మిషన్లవాళ్ళుడా మీద ఇస్తారట... వాయిదా వేయి...అలా తీసుకొంటే—ప్రతి

వెలా దానిమీద వచ్చిన డబ్బుతో—దాని అప్పు తీర్చవచ్చు...'

'...నీలవేణి జాగ్రత్త... దాన్ని ఒక యింటిదాన్ని చేసే అదృష్టం నాకు లేక పోయింది...మరి వుంటాను అనవసరంగా నాగురించి బాధపడకు'...

ఉత్తరం వ్రాసి బల్లమీద వుంచి—ఒకసారి అలివేణునూ— మరోసారి నీలవేణినీ—తృప్తిగా చూసి—వీధిలోకి నడిచాడు గుర్నాథం...

• • •

రైలుపట్టాల వెంబడే నడుస్తున్నాడు గుర్నాథం...రోహిణీకార్తె ఎండలాంటి తన జీవితాన్ని కబళించి తనకు శాశ్వత మయిన సుఖాన్ని కలగచేయటానికి ఇంకా కొన్ని నిముషాలలోనే హైదరాబాద్ ఎక్స్‌ప్రెస్ వస్తుంది...

చిన్నగా వర్షం చినుకులు పడు తున్నాయ్...

దూరంగా ఎక్కడో కుక్కలు వికృ తంగ అరుస్తున్నాయి...

అక్కడక్కడ వున్న చెట్లు—చిక్కటి ఆ చీకటిలో జుట్టు విరబోసుకున్న బ్రహ్మరాక్షసుల మాదిరిగా కనబడు తున్నాయి!

రైలుపట్టాలకు ప్రక్కగా వున్న మురికిగుంటలోని కప్పలు బెక బెక మంటూ—అక్కడి ప్రకృతినీ వాతావర ణాన్నీ—మరింత భయానకంగా చేస్తు న్నాయి!!

అపుడపుడు క్రిందనున్న కంకర రాళ్ళు—గుర్నాథం అరికాళ్ళలో గుచ్చు కుంటున్నాయి...

చావుకు తెగించిన గుర్నాథం—వేటినీ లక్ష్యపెట్టక అడుగులు గబగబా వేస్తూ —రానున్న రైలుబండికి ఎదురు నడు స్తున్నాడు...ఎంతసేపటికీ 'ఎక్స్‌ప్రెస్' రావటంలేదని మధ్య మధ్య విసుక్కుం టున్నాడు...అంతలోనే—దూరంగా ఏదో వెలుతురు కనిపించింది...బహుశా అది రైలుబండి కావచ్చు!! ఒక్కసారి దీర్ఘంగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు...మరోసారి భగ వంతుని ధ్యానించుకున్నాడు...బండికి ఎదు రుగా—చురుకుగా—నడుస్తున్నాడు ... ఆ వెలుతురును సమీపించిన గుర్నాథానికి అది రైలు కాదనీ—రైలుస్టేషననీ—తెలియ టాన్కి ఎంతోకాలం పట్టలేదు...'ప్లాట్ ఫారం నిర్మానుష్యంగా వుంది...స్టేషను మాస్టరు మాత్రం తనగదిలో వున్న కుర్చీలోనే కూర్చుని కునుకు తీస్తు న్నాడు...

'సార్'—ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళి— నెమ్మదిగా పిలిచాడు గుర్నాథం...

ఉలిక్కిపడి లేచి, ఎదురుగా వున్న గుర్నాథాన్ని చూసి—'వ్వాట్'—అని ప్రశ్నించాడు స్టేషనుమాస్టరు...

'హైదరాబాద్ ఎక్స్‌ప్రెస్ వెళ్ళి పోయిందా సార్?' అని అడిగాడు గుర్నాథం అతి వినయంగా...

అతనివైపు—గొంగళీపురుగుని చూసి నట్లు—చూసి— 'అది తెలుసుకునేందు కేనా—పనిగట్టుకొని ఖరీదయిన నిద్ర పాడుచేశావ్?... వెళ్ళవయ్యా వెళ్ళు!... బయట బోర్డు పెట్టాం చదువుకో' అని మళ్ళీ కళ్ళుమూసుకొని—నోరు తెరచి—గురక ప్రారంభించాడు స్టేషను మాస్టరు...

అయోమయంగా ఆయనవైపు ఒకసారి చూసి ఇవతలకు వచ్చి—ఎదురుగా వున్న నల్లనిబోర్డుమీద వ్రాసి వున్న అక్షరాలు జాగ్రత్తగా చదివాడు...

'...గత మూడు రోజులుగా—ఎడతెరిపి లేకుండా కురిసిన వానలవల్లా—పెను తుఫానువల్లా—చాలాచోట్ల రైలు మార్గాలు కొట్టుకపోయిన కారణంగా— తిరిగి ప్రకటించేవరకూ—ఈ మార్గంలో రైళ్ల రాకపోకలు నిలిపివేయడమైనది.'

చావటానికి సులువైన మార్గాన్ని వెతుక్కుంటూ వచ్చిన గుర్నాథానికి— అది చదివేసరికి ఉన్న మతి కాస్తా పోయింది...

డాక్టర్ కబుర్లు

ఉప్పు రుచి తెలియటం లేదా?

ఉప్పంటే రుచి తెలీటం లేదా?

రక్తపుపోటు ఎక్కువ అయితే ఈ లక్షణం కనిపిస్తుంది 10 మంది ర. పో. ఉన్నవారిని, 10 మంది ర. పో. లేనివారినీ కొన్ని పరిశోధనలకి లోను చేశారు. క్రమంగా నీటిలో ఉప్పు మోతాదు పెంచుతూవచ్చారు. ర. పో ఉన్న వారికి ఉప్పు మోతాదు అధికంగా ఉంటే గాని రుచి తెలియలేదు.

రుచి తెలియనివారు ఎక్కువ ఉప్పు కోరుతారు ఎక్కువ ఉప్పు తింటే ర.పో అధికం అవుతుంది.

ఎక్కువ ఉప్పుతింటే దేహం లోని ఉప్పుని అదుపులో ఉంచ టానికి నీరు ఎక్కువ కావలసి వస్తుంది. ఎక్కువ నీరు ఉంటే గుండెకి శ్రమ ఎక్కువ. శ్రమ ఎక్కువ అయితే పోటుఎక్కువ.

ఉప్పు బదులు నిమ్మరసం వాడితే మంచిది మరికొన్ని ఏదార్థాలని డాక్టర్లు చెప్తారు.

హెచ్. ఎల్. హెర్సెన్‌సోన్

(కాపీరయిటు)

పిరికివాని సాహసం

ఎలా? తాను ఏమయినా చావాలని నిర్ణయించుకున్నాడు...పోని బస్సుక్రింద పడితే?...చావుకు గ్యారంటీ వుండదు సరికదా—కాలో చేయో విరిగితే—ముందు ఆస్పత్రిలో పడేస్తారు...చుట్టూ తిరిగే నర్సులూ—ఇంజక్షన్ సూదులూ—మందుల వాసనా—కట్లూ—బిల్లులూ!!... పత్యాంతిని ఆస్పత్రినుండి ఇవతలకు వచ్చాక—ఆత్మహత్య చేసుకునేటందుకు ప్రయత్నించాడని పోలీసు కేసు!!... అక్కడినుండి పోలీసు స్టేషనూ — కోర్టూ—బోనూ—ప్లీడర్లూ!!! అందుకే అది లాభం లేదు...

ఇక పోతే మరో మార్గం వుంది...ఏ 'ఎండ్రిన్' మింగెయ్యాలి!... అసలు దాన్ని బజార్లో కొనటమే కష్టం!! తీరా అది మింగిన తరువాత మాత్రం వెంటనే—హాయిగా — చావచ్చునని నమ్మకం ఎక్కడ?...మొన్నా మధ్య—ఎదురింట్లో వుండే మెల్లకన్ను పిల్ల ఎవడితోనో తిరిగి — తినిపోనిది తెచ్చిపెట్టుకొని—చివరకు వాడు మోసం చేస్తే — ఎండ్రిన్ తాగిందట! కాని ఏమయింది?...ఏమీ కాలేదు. చావు తప్పి—నానా రభసా అయింది...

ఏది ఏమైనా—సునాయాసంగా—అతి క్షణంలో...గ్యారంటీగా చావాలంటే రైలు క్రింద—అందునా 'ఎక్స్‌ప్రెస్' క్రింద తల పెట్టాలి!...అంతే!...రైళ్ళుమాత్రం ఎన్నాళ్ళు తిరగటం మానేస్తాయి?... మహా అయితే మరో పదిరోజులు!... ఆ తరువాత—తన నిర్ణయానికి తిరుగు వుండదు...

అలా నిర్ణయించుకొన్న గుర్నాథం—కాళ్ళీడ్చుకుంటూ ఇంటికి తిరిగివచ్చి—బల్లమీద—తాను వ్రాసి వుంచిన కాగితాన్ని చింపి అవతల పారవేసి—గ్లాసుతో మంచి నీళ్ళు త్రాగి — [illegible] [illegible] [illegible]... ●

మేషం: లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. ఆందోళన కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో వృత్తిలో అనుకూలవార్తలను వింటారు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

వృషభం: వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. పాటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. వారం మధ్యలో అన్ని వ్యవహారాలలో చికాకులు యేర్పడి సర్దుకొంటాయి. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణించగలదు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. అధిక వ్యయం జరుగుతుంది.

మిధునం: వ్యాపారంలో పోటివారితో పోటీ పెరుగుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. ప్రయోజనంగల పరిచయాలు యేర్పడతాయి. వారం అఖరులో అనవసరమైన శ్రమకు గురి కాగలరు.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. దైవకార్యాలు నెరవేరుతాయి.

కర్కాటకం: వృత్తిలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. పోటివారితో మాట పట్టింపులు తగవు. ఆడంబరంకోసం వ్యయం చేస్తారు. వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు, ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

సింహం సామాన్యమైన పనులకు కూడా యెంతో కృషి చేయవలసివస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలు తగవు. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చికాకులు కలుగుతాయి.

స్త్రీలకు— పుణ్య కార్యాలు చేస్తారు. సంతానానికి సౌఖ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

కన్య. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగా ఉంటాయి. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది మీరాకువాలున్నందు లాభించగల వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధిని సాధించగలరు.

స్త్రీలకు—వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు

తుల వ్యాపారంలో ప్రయోజనంగల సంభాషణలను జరుపగలరు. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు. రాజకీయ వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీ మంచితనమే మీకు యిబ్బందిని కలిగిస్తుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి.

వారఫలం

27-2-1970 శుక్రవారం మొదలు 5-3-1970 గురువారం వరకు

వృశ్చికం: అన్ని వ్యవహారాలు అనుకొన్నట్లుగా నెరవేరుతాయి. పోటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరతాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

ధనుస్సు కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు శ్రమపడినా, ప్రయోజనం ఉండదు. మీ తాలూకు వస్తువులు పోవచ్చును. వారం మధ్యలో వృత్తిలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. ప్రయోజనంగల పరిచయాలు యేర్పడతాయి. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

మకరం: వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. వారం మధ్యలో అధిక వ్యయం జరుగుతుంది. వృత్తిలో శ్రమ కలుగుతుంది. వారం అఖరులో తిరిగి అనుకూల పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

కుంభం: అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవ ప్రాబల్యాలు బాగా ఉంటాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. వారం అఖరులో ఆకస్మికంగా చికాకులు కలుగుతాయి.

స్త్రీలకు—పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు అలంకార వస్తువులు కొంటారు.

మీనం: వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరుతాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

—మహేష్

మేఘమాల

పి.ఎస్.నారాయణ

జరిగిన కథ

త్యాగరాజుకు పాటలు రావు వినడంలోనూ అంత ఆసక్తి లేదు నారాయణ అతన్ని ఒక కచేరీకి తీసుకు వెళ్లాడు. నారాయణ సంగీతాన్ని ఆస్వాదిస్తుంటే త్యాగరాజుకి విసుగ్గా వుంది చలపతితో కలిసి బయటికి వెళ్లిపోయాడు. రాణి సుందరమూర్తితో లేచి పోయిందని చలపతి చెప్పినప్పుడు త్యాగరాజు నిర్ఘాంతపోయాడు. అతను హైద్రాబాదు బయల్దేరాడు దారిలో ప్రకాశం వచ్చి పోయాడు ప్రకాశం అపరిచితుడే అయినప్పటికీ చావుకబురు అతని చెల్లెలు శకుంతలకి అందజేయాల్సి వచ్చింది అదే కబురు అతన్ని ఆ యింట్లో కట్టి పడేసింది రాణి కనిపించిన కారణంగా వుద్యోగంలో చేరడం అతనికి ఇష్టం లేక పోయింది తనపై శకుంతలకున్న అభిప్రాయం తెలిసిపోయాక ఇక ఆ యింట్లో వుండడం అతనికి పురస్కరించలేదు ఉద్యోగాన్వేషణలో వూరిమీద పడ్డాడు

6

త్యాగరాజు బిగుసుకుపోయి నిలబడ్డాడు.

రాజేశ్వరి !

రాజేశ్వరి ఇక్కడికెలా వచ్చింది ?

'ఏదేవిటి.. అలా చూస్తూ బొమ్మలా నిల్చుండి పోయారు? ..నేను రాజేశ్వరిని!' అన్నది నవ్వుతూ.

'అ...ను—!' కళ్లు రెపరెపలాడించి, ముందుకు త్వరత్వరగా అడుగులు వేస్తూ, 'ఎప్పుడొచ్చావ్ ఇక్కడికి ?' అన్నాడు.

—ఒకవిధంగా అంతర్గతంలో ఆవిడరాక అతడికి ఈ సమయంలో శీలగా ఉపశాంతే కలిగిస్తోంది.

కాని—రాజేశ్వరి వెనుకగా నిలబడి వున్న రాణి, శకుంతలయు అతడికి చికాకు కలిగిస్తున్నారు !

'నేను ఈ ఊరు ఉదయాన వచ్చాను ...ఇక మేం ముగ్గురం ఇక్కడకు వచ్చేటప్పటికి మధ్యాహ్నం మూడుగంటలయింది ... అప్పటిబట్టి మీకోసరం కళ్లల్లో వత్తులు వేసుకొని ఎదురు చూస్తున్నాం !'

రాణి సత్యవతిని చూస్తూనే చిరునవ్వుతో, 'సత్యవతీ !' అంటూ ఆమె పక్కకువచ్చి చేయి పట్టుకున్నది.

రాణి, శకుంతలా అక్కడ తనగదికి రావటం అతడికేమాత్రం ఇష్టంలేదు !

కాని, అంత నిరుత్సాహమాటంగా వాళ్లిద్దరినీ వెళ్లి పొమ్మని ఏలా చెప్పగలడు?

—అందునా రాజేశ్వరీ, సత్యవతుల ముందు !

తన గది తలుపు తాళం తీశాడు.

సత్యవతీ తన గదితలుపు తెరిచింది ఇంతలోనే.

రాణి సత్యవతి ననుసరించి లోపలికి వెళ్లి పోయింది.

రాజేశ్వరీ, శకుంతలా త్యాగరాజు గదిలోకి వచ్చారు

రాజేశ్వరి లోపలికి వస్తూనే 'ముందు సబ్బు టవల్ ఇలా పడేయండి ... తలంతా నాజుగా వున్నది...వెళ్లి మొఖం కడుక్కొని వస్తాను ... ఈలోగా స్ట్రాంగ్ కాఫీ తెప్పించండి!' అన్నది.

త్యాగరాజు టవల్, సోపూ యిచ్చి జెల్ నక్కాడు

రాజేశ్వరి బాత్‌రూంలోకి వెళ్లింది.

శకుంతల పక్కగా టేబుల్‌మీద వో చేయి ఆనించి తలవంచుకొని నిలబడి వున్నది. కాలిబొటనవేలుతో నేలను రాస్తున్నది

'ఏం శకుంతలా! కులాసా నా?' అన్నాడు—సాధ్యమయినంత వరకూ పాత సంగతులన్నీ మర్చిపోయిన వాడిలా కంఠం మార్చి !

తటుక్కున శకుంతల తలెత్తింది.

'నన్ను క్షమించగలరా?' అన్నది.

ఆమె కంఠానికి ఆశ్చర్యపోయాడు త్యాగరాజు.

శకుంతలేనా అలా అన్నది?

ఆమె కంఠమేగాదు, కంటి వెంట గూడా నీరు ఉబికి వస్తున్నదేమోనని పించింది !

విచలితుడయ్యాడు త్యాగరాజు.

విబ్భ్రమించుకుంటూ, 'దానివలన లాభం ఏమైనా వుంటుందను కుంటున్నావా?' అడిగాడు. గొంతు గంభీరంగా వున్నది.

'లాభం లేకపోవచ్చు...కాని మనస్సుకు శాంతి లభిస్తుందేమోనని !' ఆశగా అన్నది.

'నీవేం నీ కిష్టంలేని మాటలనలేదే! నీలోని భావాలనే వ్యక్తం చేశావ్... దానికి మనశ్శాంతి ఎందుకు పోగొట్టుకోవాలి?'

శకుంతలకు సమాధానం దొరలేదు.

'నా తృప్తికోరకా?' అన్నాడు హేళనగా.

'కాదు! . కాదు!...' అంటూ వడిగా తల అడ్డంగా తిప్పింది. 'అందుకు కానే కాదు...' ఒక్కక్షణం తటపటాయించి,

'నేనలాంటి దాన్ని కాదని మీకు తెలుసుగదా!'

త్యాగరాజు నవ్వి. 'మరెలాంటిదానివి?' కవ్వించాడు.

'మీకు తెలియదా?' ఉక్రోషంగా చూస్తూ అన్నది

'నాకు తెలియవల్సిన అవసరమేం వున్నది? ... మనమిద్దరం ఒకచోట పెరిగామా? అప్తులమా? ఆత్మీయులమా?'

ఒక్కక్షణం మౌనం తరువాత, 'మీ దగ్గర కత్తి లేదా?' అన్నది కళ్లను కత్తుల్లా పెట్టి చూస్తూ.

'కాని, దాన్ని ఉపయోగించే గుండె మాత్రం నాకు లేదు!' అన్నాడు చాలా తేలిగ్గా నవ్వి 'మొత్తానికి ఆడదాన్ననిపించుకున్నావ్ శకుంతలా నీవు!'

అప్పుడే లోపలికి వచ్చిన రాజేశ్వరి నవ్వుతూ, 'అయితే శకుంతల ఆడది గాదా?' అన్నది.

త్యాగరాజు శృతి కలుపుతూ, 'నాకు ఇన్నాళ్లబట్టీ అలా అనిపించలేదు!' అన్నాడు.

శకుంతల మొఖం ఆ క్షణంలో తెల్లగా పాలిపోయి వున్నది

వరండాలోకి వచ్చేసింది.

అక్కడ రాణి నిలబడి వున్నది.

భయంగా రాణిచేయి పట్టుకున్నది. 'మీ అన్నయ్య నామీద కసి తీర్చుకున్నారు!' అన్నది గొణుగుతున్నట్లుగా.

ఆమె కంఠం జీరబోయింది.

రాణి మాట్లాడలేదు.

'నాకెందుకు నీమీద కసి?...ఎవరూ తెలియని నాకు రెండునెలలపాటు సుష్టుగా భోజనం పెట్టావనా?'

'మీతో నేను మాట్లాడలేను. మీరు ఆ త్యాగరాజుగారు గాదు, ఇప్పుడు!' అన్నది రెండు చేతులూ జోడించి.

రాజేశ్వరి కల్పించుకుంటూ, 'ఆడవాళ్లను ఏడ్పించటం ఎప్పటి బట్టి నేర్చుకున్నారు?' అన్నది ఎగతాళిగా.

త్యాగరాజు అంతటితో శకుంతలను వదలదలుచుకోలేదు—వారింటిలో ఆమె వలన అక్రోశించిన తన హృదయం ఈ రోజు మొట్ట మొదటిసారిగా కోరలు చాచింది.

ఏలయినంత వరకూ శకుంతల **మనస్సును గాయపరచాలనే అనుకున్నాడు.**

అందుకే శకుంతల వైపుకు తిరిగి, 'శకుంతలను చూచిన నాటినుండి!' అన్నాడు.

శకుంతల ఏదో చెప్పబోయింది.

కాని, ఇంతలోనే అక్కడకు స్వామి వచ్చి 'సార్!' అన్నాడు.

త్యాగరాజుకు అతడిని చూస్తూనే క్రోధం తలకెక్కింది.

'ఎంత సేపయింది నిన్ను పిలిచి ... ఎక్కడికి వెళ్ళావ్?...మీ మేనేజర్ని పిలు!' అన్నాడు గంయ్‌న లేస్తూ.

అసలు అతడికోపానికి కారణం అది కానే కాదు—మధ్యలో పానకంలో పుడకలా వచ్చి అంతా రసాభాసం చేశాడని!

—ఇక ఆ వేడి వుండదు!

'క్షమించండి సార్!'

'వెళ్ళు ... వెళ్ళిపో ... అయిదారు స్ట్రాంగ్ కాఫీ పట్టుకురా!' పెద్దగా అరిచాడు.

మరుక్షణంలో స్వామి అక్కడలేడు.

రాజేశ్వరి త్యాగరాజు చేయిపట్టుకొని 'ఏమిటది ... లోపలికి రండి!' అని మెల్లగా లోపలికి తీసుకు వెళ్ళింది.

ఇంకా త్యాగరాజు పొగలు కక్కుతునే వున్నాడు.

అతడిలోని ఆవిర్లు తేలుతున్న కోపానికి కారణం వీటన్నిటితోపాటు — అనాహూతంగా వచ్చిన రాణి కూడా!

అది గమనించినట్లుగానే తరువాత పదినిముషాలకు రాణి రాజేశ్వరిని బయటకు పిలిచి 'అన్నయ్యని నేనెప్పుడూ ఇలా చూడలేదు.. బహుశః నారాకవలనే నేమో ఇదంతా...నేను వెడతాను!' అన్నది చిన్నగా—కంట్లో నీరు గిర్రున తిరుగుతుండగా.

'అక్కర్లేదు...నీవు సత్యవతి గదిలో కూర్చో!' లోపలికి వెళ్ళి పోయింది రాజేశ్వరి.

త్యాగరాజు ఆయాసపడుతున్నట్లుగా కుర్చీలో కూర్చొని, తలను బల్లమీద పెట్టుకొని చేతులతో చుట్టివేశాడు.

రాజేశ్వరి వెనగ్గా వచ్చి అనునయంగా అతడి భుజంమీద చేయి వేసింది

'వెళ్ళు...వెళ్ళి తలుపు వేసిరా!' అన్నాడు చికాగ్గా.

రాజేశ్వరి కదల్లేదు.

మేఘమాల

'ఊఁ...నీకే చెప్పేది!'

ఒక్కక్షణం మాగి, 'తప్పదా?' అన్నది —చాలా చిన్నగా.

'ఊహూఁ...'

'నలుగురిలో నన్ను అవమానించటానికే నిశ్చయించుకున్నారా?' అన్నది దీనంగా.

విచిత్రంగా తలయెత్తి రాజేశ్వరి మొఖంలోకి చూచాడు.

'చెప్పండి!'

'వద్దు .వద్దు రాజేశ్వరీ ... నీవు వెళ్ళిపో! కాసేపు నన్ను కళ్ళు మూసుకు పడుకోనీయ్!...నా తల బద్దలవుతోంది!'

'నేను ఎదురుగ్గా వుండటం వలనా?' అన్నది నుదురు ముడివేసి.

'రాజేశ్వరీ!'

'లేకపోతే ఏమిటా మాటలు...నేను ఇక్కడనుండి వెళ్ళిపోతే మీ తలనొప్పి తగ్గుతుందనా మీ ఉద్దేశ్యం? ఊహూఁ...' తల అటూ యిటూ ఊగిస్తూ, 'నాకు చెప్పకండి ఈ ఖబుర్లన్నీ...మీ బుడిబుడి మాటలకు నేనేం మోసపోను!' అన్నది.

ఆలా అన్నతరువాత కావాలని ఒక్కసారి నవ్వింది

ఆ క్షణంలో—తలుపులు బంధించి రాజేశ్వరి ఒడిలో తలపెట్టుకొని భోరున ఏడవాలనిపించింది త్యాగరాజుకు!

'నీవూ నన్ను అర్థం చేసుకోలేవా రాజేశ్వరీ!'

* * *

'ఇక్కడికెలా వచ్చావ్?'

'రైల్లో!'

త్యాగరాజు పేలవంగా నవ్వాడు.

'అది నాకు తెలుసు...నేనిక్కడున్నానని నీకెలా తెలుసు?'

రాజేశ్వరి నవ్వింది.

ఆమె కళ్లల్లో నీళ్లు చిప్పిల్లనయి.

—త్యాగరాజు మంచంమీద పడుకొని వున్నాడు

రాజేశ్వరి అతని తలగడ పక్కగా కుర్చీ లాక్కొని అతడికళ్లల్లోకి చూస్తూ కూర్చొని వున్నది.

అంతకు గంటక్రితం శకుంతలా, రాణి వెళ్లిపోయిన తరువాత వాళ్ళు భోజనాలు చేశారు

అప్పటికి కొద్దినిముషాలక్రితం వరకూ సత్యవతి అక్కడే కూర్చొని వున్నది. కాని, ఆవులింతలు పరామర్శించగా, నిద్ర పోయేటందుకుగానూ తన గదిలోని తన పక్కమీదకు జేరింది

త్వరలోనే ఏదైనా ఇల్లు వకటి, నాంపల్లిలో చూచుకొని వెళ్లిపోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు

రాజేశ్వరిగూడా తన శలవును పొడిగించి ఇక్కడే కొన్నాళ్లు ఉండటానికి సంసిద్ధత వ్యక్తపరిచింది.

—అప్పుడు సరిగ్గా రాత్రి పదిగంటలయింది!

'నన్ను మీరు మర్చిపోయారు — అవునా?' అన్నది భయంగా అతడి మొఖంలోకి చూస్తూ.

'లేదు రాజేశ్వరీ లేదు ..మర్చిపోలేదు. ...నేను నిన్ను మర్చిపోగలనా?'

'మరి ఒక్క ఉత్తరంముక్కకయినా నోచుకోలేదా, నేను?'

'క్షమించు రాజేశ్వరీ!... ఎప్పటికప్పుడు రాద్దామనుకోవటం ..ఏదో అవాంతరం!'

'అంత ఇబ్బందులలో పడిపోయారా మీరు, ఇక్కడ?' జాలిగా చూస్తూ అన్నది.

త్యాగరాజు కొన్నిక్షణాలు మాట్లాడలేదు

'ఇన్నిరోజులూ మరో ప్రపంచంలో గడిపాను .సర్వం మరచి ... అంతదాకా ఎందుకు—నన్ను నేను మరచి! ..' అన్నాడు నిట్టూర్పు విడుస్తూ

రాజేశ్వరి మాట్లాడకుండా మౌనంగా అతడి మొఖంలోకే చూస్తూ కూర్చుండిపోయింది.

'ఇంతకీ చెప్పనేలేదు...నా ఉనికి నీకెలా తెలిసింది?'

'రాణి ఫోను చేసింది!'

'రాణా?!'

'అవును!'

'దేనికి?'

'నీ గురించి భయంతో!'

'నేను చంపుతాననుకున్నదా?'

ప్రజల అభిమాన
పాత్రము
లిప్టన్
హిమాలయన్ గోల్డెన్ డస్ట్
LIPTON'S
FINEST
GOLDEN DUST TEA
LIPTON
లిప్టన్స్ అంటే మంచి టీ

'కాదు... నీవేమౌతావోనని!'

అతడికి ప్రపంచమంతా అంధకార బంధుర మయినట్లనిపించింది ఆ చీకట్లోకి కళ్ళు చించుకు—భయం భయంగా —చూస్తూ మౌనంగా చాలాసేపు అలాగే కూర్చుండిపోయాడు.

రాజేశ్వరికి అతడిని మాట్లాడించే ధైర్యం లేకపోయింది.

తరువాత పావుగంటకు, కొత్త ప్రపంచంలో కాలు పెడుతున్నట్లుగా మాట మారుస్తూ, 'మీరు చిక్కిపోయారు!' అన్నది.

'నేనా ?' త్యాగరాజు ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

'అవును!' ఒత్తి పలికింది.

'చూపుల కేంవైనా తగ్గానేమో—అంత పట్టించుకోలేదు!' అని నవ్వి, 'అయినా, హైదరాబాద్ వచ్చినవాళ్ళంతా లావెక్కుతారంటారు — నేను తగ్గట మేఁవిటి?'

'ఉఁహూఁ...' తల అటూ యిటూ ఊపింది. 'మీరు చిక్కిపోయారు.. రేపు ముందుగా డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్దాం పదండి!'

త్యాగరాజు చివాలున లేచి కూర్చున్నాడు.

'ఏఁవిటి...నీకేంవైనాపిచ్చా రాజేశ్వరీ!' అన్నాడు వింతగా.

రాజేశ్వరి మాట్లాడలేదు.

ఆమెకు దుఃఖం ఎంతగా ఆపుకుందా మనుకున్నా ఆగలేదు

'ఏడుస్తున్నావు గూడానా?' విచలితుడవుతూ అన్నాడు.

'నేను మొట్టమొదటిసారిగా నా జీవితంలో ఈ రెండు నెలల్లోనే ఆ విషయం తెలుసుకున్నాను!'

'ఏఁవని?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

'మీకు దూరంగా బ్రతకలేనని!'

త్యాగరాజు మాట్లాడలేదు

అతడి కళ్ళల్లోనూ నీరు గిర్రున తిరిగింది.

రాజేశ్వరి కళ్ళను ప్రయత్నపూర్వకంగా తుడుచుకున్నది.

'అలా మమతలు పెంచుకోవటం అంత మంచిదిగాదు రాజేశ్వరీ!' అన్నాడు దీనంగా ఆమె మొఖంలోకి చూస్తూ.

రాజేశ్వరి మాట్లాడలేదు.

తరువాత ఓ రెండునిముషాలకు నోరు పెగల్చుకొని, 'నాకోమాట యిస్తారా?' అడిగింది కళ్ళకు ఆశను పులుముకుంటూ.

'చెప్పు!'

'చేతిలో చేయి వేయండి!'

త్యాగరాజు మంచందిగి చల్లటిగాలి కొడుతున్న కిటికీ దగ్గరగా నిలబడి,— ఆ రాత్రివూట, అంత పొద్దుబోయిన తరువాత గూడా, హడావుడిగా పోతున్న కార్లను, రిక్షాలను, గుంపులు గుంపులుగా పోతున్న మనుష్యులను చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

'అదేఁవిటో చెప్పు!'

'చెప్పందే మాట యివ్వలేరా?'

'నిన్ను మోసం చేయటం నా కిష్టం లేదు రాజేశ్వరీ!'

'నేను మీరు మోసం చేస్తారని అనుకోను—అది మీ నైజంకాదు గూడా!'

'అయితే మాట తీసుకోవటం వలన లాభం ఏఁవిటి?...'

'నా తృప్తి!'

'మాట యివ్వకుండా వుండటమే నా తృప్తి—మరి ఇంతటితో ఆ విషయాన్ని ఆపేస్తావా?'

ఆమె ఒక్కక్షణం సంశయిస్తున్నట్లుగా ఆగి,

'సరే...మీ యిష్టం!' అన్నది తప్పక —మానసిక అశాంతితో కొట్టుకుంటున్న అతడిని ఆ సమయంలో ఒత్తిడి చేయటం ఇష్టంలేక !

త్యాగరాజు నిట్టూర్పు విడిచాడు.

చిన్నగా వెనుదిరిగి వచ్చాడు.

అతడు — తొడుక్కున్న పదులైన లాల్చీలో, మరింత చిక్కి నీరసించి పోయినట్లుగా కనబడ్డాడు రాజేశ్వరి కళ్ళకి!

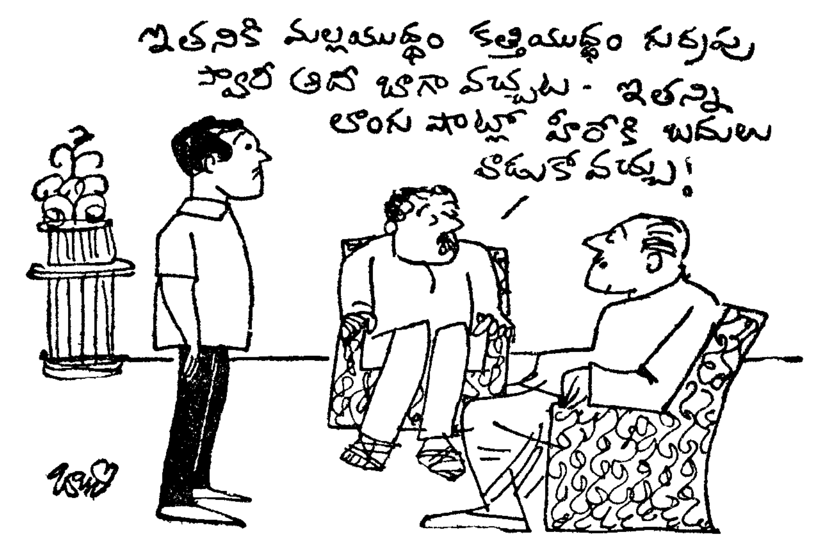
ఆమె భుజం మీద చేయివేసి, ఆమె కళ్ళల్లోకి తదేకంగా చూస్తూ 'నీ వడగబోయే విషయం నాకు తెలుసు రాజేశ్వరీ! జీవితంలో మరెన్నడూ నిన్ను విడిచి దూరంగా వెళ్ళ వద్దంటావ్—అవునా?' అన్నాడు

ఆమెకళ్ళు కాంతివంతమయినయి.

'కాని, నాకు భగవంతుడిమీద నమ్మకమున్నది రాజేశ్వరీ ! అంతేగాదు... విధి మీదా నమ్మకమున్నది...అందుకనే ఏదీ నా చేతులో లేదు అన్నట్లుగా నీకు మాట ఇవ్వలేకపోయాను ... అయితే కావాలని నేనెప్పుడు నీకు దూరం కావాలని ప్రయత్నించను...అలా నీకు మాట యిస్తాను... నన్ను నమ్ము!' ఎంతో దృఢంగా, గంభీరంగా అన్నాడు.

రాజేశ్వరి, 'నాకదే చాలు...నాకదే చాలు!' అన్నది గుండెల్ని ఆనందంతో నింపుకుంటూ

త్యాగరాజు ఏదో గుర్తుకు వచ్చినవాడిలా కిల్ నొక్కాడు.

స్వామి వచ్చాడు.

'చెప్పండి సార్!'

'చా ఒకటి పట్టుకురా!'

తిరిగి రెండు నిముషాల్లోనే ట్రేలో టీ పెట్టుకొని ఎదురుగ్గా నిలబడ్డాడు.

'ఓ గుక్కెడు త్రాగి వెళ్ళి పడుకో!' అన్నాడు సగం పొనరులో పోస్తూ.

రాజేశ్వరి త్రాగింది.

స్వామి వెళ్ళిపోతుండగా, 'ఇల్లు సంగతి మర్చిపోకేం...కొద్దిగా అద్దె ఎక్కువ అయినా ఫరవాలేదు ... నాంపల్లిలోనే కావాలి!' అన్నది.

'అలాగేనమ్మా!'

రాజేశ్వరి సత్యవతి గదిలోకి వెళ్ళి అంతకుముందే వేసుకున్న పక్కమీద పడుంవాల్సి — త్యాగరాజును కళ్ళముందు నిలుపుకోగా — మరుక్షణంలోనే నిద్ర పట్టింది.

కానీ, !

త్యాగరాజుకే తెల్లవార్లూ నిద్ర పట్ట లేదు !

* * *

తొమ్మిదిగంటలప్పుడు క్యారేజీలో అన్నం పెట్టుకొని ఒక ఫ్లాస్కులో కాఫీ, మరో ఫ్లాస్కులో పాలు పోయించుకొని సత్యవతీ, రాజేశ్వరి ఒక రిక్షాలోనూ, త్యాగరాజు మరో రిక్షాలోనూ ఎక్కి హాస్పటల్‌కు వెళ్ళారు.

అలా వెళుతుండగానే ఒక ఇంటి కిటికీకి కట్టిన 'టులెట్' అన్న చిన్న అట్ట ముక్కను చూచి వెనుక రిక్షాలో వస్తున్న త్యాగరాజుకు సైగచేసి చూపించింది రాజేశ్వరి

చంద్రం వాళ్ళను చూస్తూనే సంతోషంగా నవ్వాడు.

'గుడ్ మార్నింగ్ టు ఆల్ '

'గుడ్ మార్నింగ్!' త్యాగరాజు చేయెత్తాడు.

బెడ్ దగ్గరకు వచ్చిన తరువాత, 'ఈమె రాజేశ్వరి!' అన్నాడు

'నమస్తే!' రెండు చేతులూ జోడించాడు.

'నమస్తే!' చిరునవ్వుతో నమస్కరించింది.

'నీవు రాజేశ్వరికి చాలా రోజుల క్రితం నుండి తెలుసు!'

చంద్రం నవ్వాడు.

'రాత్రెలా గడిచిందిరా చంద్రం?'

'ఫరవాలేదు ..బాగానే నిద్రపట్టింది!'

సత్యవతి మొఖాన్ని భర్తను చూడగనే వో కాంతిరేఖ అలుముకు పోయింది. పక్కన స్టూలుమీద కూర్చొని అంతమంది కొత్త వారున్నారన్నైనా సంశయించకుండా, అతడి నుదుటిమీద చేయి వేసి, చిన్నగా అతడి పీక్కుపోయిన మొఖంమీద పడుతున్న జుట్టును పైకి సర్దింది.

అలా సర్దుతుంటే ఆమె నుండి వో వేడినిట్టూర్పు వెలువడింది.

ఎన్నాళ్ళకు ఈయన మనిషి అవుతారు?

మేఘమాల

'ఏం సత్యా! రాత్రి నిద్రపోయినావా సరిగ్గా?' అన్నాడు మొఖమెత్తి ఆమె మొఖంలోకి ప్రేమగా చూస్తూ.

ఆమె తల అటూ యిటూ తిప్పింది అడ్డుగా.

'ఆఁ...'

ఆమె కళ్లలో నీరు గిర్రున తిరిగింది.

'పిచ్చిన దేవుడు ఓటి నీళ్లకుండను పెట్టాడోయ్...అదనా పిచ్చి!' హృదయం కదిలేలా అన్న అతడి మాటలకు— త్యాగరాజు, రాజేశ్వరులకు గూడా కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగినయ్.

రాజేశ్వరి సత్యవతి వెనగ్గా వచ్చి నిలబడి ఆమె భుజంమీద చేయి వేసింది.

ఉలిక్కిపడి సత్యవతి తల ఎత్తింది.

ఆమె చెంపలమీదుగా కారుతున్న కన్నీటి ధారను చూస్తూనే రాజేశ్వరి చలించింది

చంద్రం భార్యచేతిని తనచేతిలోకి తీసుకొని బలంగా నొక్కాడు.

'సత్యా! ఏఁవిటిది?'

'అరేయ్ చంద్రం...' మాట మార్చామనే ఉద్దేశ్యంతో త్యాగరాజు అన్నాడు. 'నాంపల్లిలో ఓ యిల్లు తీసుకుందామనుకుంటున్నామోయ్!'

'దేనికి?'

'ఎన్నాళ్లు ఉండమంటావ్ హోటల్లో? రాజేశ్వరిగూడా కొన్నాళ్లు శెలవుపెట్టి ఇక్కడే వుంటానన్నది...అందుకనే ఆసుపత్రికి దగ్గరిగా ఉందామనుకుంటున్నాం!'

త్యాగరాజు ఉద్దేశ్యం అర్థం కావటంతో చంద్రం కళ్లు కాంతితో వెలిగినయి. కృతజ్ఞతతో చెమ్మగిల్లినయి.

'సత్యా! వాడేమంటున్నాడో చూచావా? ...ఇంకెందుకోయ్ నీకు దిగులు ... నేను హాస్పిటల్‌నుంచి డిశ్చార్జి అయి వచ్చేటంతవరకూ నీవు నాముందునుండి కదలనక్కరలేదు! ..ఆ తరువాత, జీవితాంతం త్యాగరాజు ఫొటో మన పూజామందిరం నుండి తీయగూడదు గూడా —తెలిసిందా?'

త్యాగరాజు ఫక్కున నవ్వాడు

'తెలివికి సంతోషించాం లేవోయ్!' అన్నాడు ఇంకేం అనాలో తెలియక.

మొహమాటం అతడిని సిగ్గుపడేలా చేసింది.

ఓ అరగంట పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకున్నారు.

'మరి —నన్ను డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్లి ఏదైనా మాట్లాడి రమ్మంటావా?'

చంద్రం నవ్వాడు 'ఏం మాట్లాడతావ్?'

'నవ్వబోకురా చంద్రా!' త్యాగరాజు సీరియస్‌గా అన్నాడు

చంద్రం గంభీరంగా మారి, 'అక్కర్లేదోయ్! రేడియం ట్రీట్‌మెంట్ మొన్ననే గదా అయింది...ఇక వంటికి పుష్టి చేకూరటమే కావాల్సింది.. దానికి ఓ నెల్లాళ్లు టైం పడుతుంది...ఆపైన డిశ్చార్జి ...అంతే! ఇక మనం అడగవల్సింది వాళ్లు చెప్పవల్సిందీగూడా మరేవీ లేదు!' ఒక్కక్షణమాగి, 'అయినా, అవసరమంటే నేను చెబుతాగదా!' అన్నాడు,

'దెన్ ఆల్ రైట్.'

చంద్రం బలహీనమైన శరీరంనుండి ఓ వేడి నిట్టూర్పు వెలువడింది

'ఈ ప్రాణి మిమ్మల్నందరినీ ఎలా హింసిస్తున్నదో చూచావటరా త్యాగ!.. నా మరోప్రాణం రోజులో ఎక్కువ భాగం దుఃఖంతోటే గడిపేస్తోందోయ్!' అన్నాడు పేలవపు నవ్వుతో.

త్యాగరాజు మిత్రుడిని చూస్తూ, మిత్రుడిమాటలు వింటూ చలించిపోతున్న గుండెల్ని అదుపులో పెట్టుకోలేక, 'అయితే చంద్రా! మేం వెళ్లొస్తాం... పోతూపోతూ ఇల్లు చూచి కావాల్సినవేవో ఏర్పరుచుకొని మళ్లీ సాయంత్రం నాలుగుగంటలకు వస్తాం...ఇక శలవా మరి మాకు!' అంటూనే సత్యవతి వైపుకు తిరిగి, 'ఏఁవమ్మా సత్యవతీ!...నీవు ఇక్కడే వుంటావుగదా ... మేం వచ్చి సాయంత్రం తీసుకువెళతాం!' అన్నాడు

సత్యవతి అంగీకార సూచకంగా తల ఊపింది.

త్యాగరాజూ, రాజేశ్వరీ బయటకు వచ్చేశారు.

హాస్పిటల్ మెట్లుదిగి రోడ్డెక్కిన తరువాత, రాజేశ్వరి త్యాగరాజు మొఖంలోకి తలెత్తి చూస్తూ, అసలు అతడు మొదటినుండీ అంతేనా—లేక ఈ జబ్బు మూలకంగా అలా నన్నవడిపోయాడా? అడిగింది

త్యాగరాజు ఒక్కక్షణం గతంలోకి పోతున్నట్లుగా ఆగి, 'లేదు రాజేశ్వరీ! అతడు చాలా చిక్కిపోయాడు ... మనిషి నాలుగోవంతు అయ్యాడు. బహుశః అది ట్రీట్‌మెంటు ఎఫెక్టేమో?' అన్నాడు సంశయిస్తూ

ఆమె తడబడుతూ, 'నాకు అతడిని చూస్తుంటే భయమేసింది ... కళ్లల్లో మృత్యువు తొంగిచూస్తున్నట్లనిపించింది!' అన్నది.

అలా అంటున్నప్పుడు ఆమె కంఠం వణికింది.

అప్రయత్నంగా త్యాగరాజుచేతిని మణికట్టుదగ్గర పట్టుకున్నది.

త్యాగరాజు వింతగా చూచాడు ఆమె మొఖంలోకి.

ఆమె మొఖం వల్లగా వున్నది.

'అదేఁవిటి?...అతడిని చూచి నీవుగాని భయపడ లేదుగదా?' అడిగాడు ఆత్రుతగా

'ఉహూఁ ... ' తల అడ్డంగా వూపింది. ఒక్కక్షణం తరువాత. 'లేదు... కాని, నా కెందుకో అతడి లోతుకుపోయిన కళ్లల్లోకి, పీక్కుపోయిన చెంపల్లోకి చూస్తుంటే ఒళ్లు గగుర్పొడిచే ఆలోచనలు వచ్చినయి!' అన్నది

'అయితే ఇంకెప్పుడూ నిన్ను అక్కడకు తీసుకు వెళ్లనులే!' అన్నాడు మరే ఆలోచనా లేకుండా త్వర త్వరగా.

రాజేశ్వరి కోలుకున్నట్లుగా నవ్వి, 'భలేవారే ... నేనేం చిన్నపిల్లననుకుంటున్నారా మీరు?' అన్నది

ఇద్దరూ కొంతదూరం మౌనంగా నడిచిన తరువాత, 'అదేఁవిటి మనం నడుస్తున్నాం ... రిక్షా ఎక్కితే పోదూ?' అన్నాడు త్యాగరాజు.

'ఎందుకు ... ఇందాక చూచిన ఇల్లు ఇక్కడకు దగ్గరలోనే గదా?... అక్కడిదాకా నడుద్దాంలెండి!' అన్నది తాపీగా.

వారిద్దరిమీదా వారివారి ఆలోచనలు నృత్యం చేస్తుండగా వారినడుమ మౌనమే శరణ్యమయింది.

'టులెట్' అన్న అట్టముక్క కట్టి వున్న ఇల్లు తిరిగి వారికంట పడేటప్ప

టికి ఓ పదినిమిషాల నడక పట్టింది.

ముందు త్యాగరాజు మెట్లెక్కి తలుపు తట్టాడు.

లోపల ఘడియతీస్తున్న శబ్దమవటంతో ఒక్క మెట్టు క్రిందకు దిగాడు.

ఆమె తలుపు తీస్తూనే కొత్తవాళ్లను చూస్తూ పెద్దగానవ్వి, 'నేను తెలివితక్కువ దాన్నని మా యింటాయిన అంటుంటారు—మీ రాకతో వారే తెలివితక్కువ అని నిరూపించాను!' అన్నది చేతులు తిప్పుతూ ఫక్కున నవ్వి.

త్యాగరాజు, రాజేశ్వరి ఒకళ్ల మొఖంలోకి ఒకళ్లు విచిత్రంగా చూచుకున్నారు.

'రండి...రండి ... మీ రెందుకొచ్చారో నాకు తెలుసు—ఆ అట్టమీద నేను రాయమంటే మావారు రాసిన అక్షరాలను చూసేగదా! ... అవునా!' అంటూ రాళ్లు డబ్బాలో వేసి ఊపినట్లుగా నవ్విందా స్త్రీ.

చాలా లావుగా వున్న ఆమె వెనుతిరిగి లోపలికి అడుగులు వేసింది.

పులి నోట్లో కాలు పెడుతున్నట్లుగా ఆమె ఆకారానికి, ఆమె మాటలకు బిక్కచచ్చిపోయి లోపల కాలు పెట్టారు—త్యాగరాజు, రాజేశ్వరి!

'మేం దీన్ని ఇరవైవేలు పెట్టి కొన్నాం!... ఇరవై వేలంటే మాటలా మీరు చెప్పండి! ఆపైన దానికీ, దీనికీ బాగులన్నారు ... ఓగులన్నారు ... రెండువేలు ఖర్చయింది...ఇంతకీ నేను చెప్పొచ్చేదేవిటంటే ఏతావాతా తడిసి మోపెడయింది!'

ఆమె ఎందుకు అలా చెబుతున్నదో ఇద్దరికి అర్థం కాలేదు.

'ఇది హాలు...దీని వెనుకది వంటిల్లు... అరె! అదేవిటి మొఖమాటం దేనికి?... లోపలికి రండి ... చూచారా! వంటయిల్లంటే వంట యిల్లనుకున్నారా... అద్దంలావున్నది ... అవునా... ఇంత ఏడ్చి దీనికి యినభయ్యే అద్దె...నాకు మాత్రం ఏలాంటి ఆశా లేదు...మంచివాళ్లు రావాలి ...పరువు గలవాళ్లు రావాలి అంటాను... అబ్బే ఆయనకివేం పట్టవ్...అద్దె వస్తే సరి...ఏలాంటి వాళ్లైనా సరే అంటారు ... నాకుమాత్రం నచ్చదు సుమండీ!' పెద్దగా నవ్వింది.

—అలా నవ్వినప్పుడు ఎత్తయిన ఆమె పళ్లు అసహ్యంగా కనబడుతున్నాయి.

రెండుగదులూ యినభయి!

ఇది కలికాలం — అందునా హైదరాబాద్!

—అయితే వెలుతురు బాగా వస్తుంది. గదులు రెండూ ఫరవా లేదు. విశాలంగావే వున్నాయి!

దొడ్లో టాప్!

—ఇంకేం కావాలి? డబ్బు పోతేనేం?

'అద్దె ఏదైనా తగ్గించగలరా!' రాజేశ్వరి చిన్నగా భయపడుతూ, భయపడుతూనే అడిగింది.

'ఇదుగో అమ్మాయీ! నీపేరేవిటో నాకయితే తెలియదుగాని—చూడు, ఇంతె ప్పుడూ అద్దె ఎక్కువనిమాత్రం అనబోకు — హైద్రాబాద్ మొత్తంలో ఈమాత్రపిల్లు ఎనభై రూపాయిలకు దొరుకుతుందేవో చూడు — తరువాతనే నా గడపలో కాలుపెట్టావ్—ఆఁ! తెలిసిందా—' చాలా నిక్కచ్చిగా చెప్పేసింది.

రాజేశ్వరి తిరిగి ఏదో అనబోయే లోగానే, 'ఇంతకీ మీకేవైనా పిల్లలా?' అడిగింది.

ఇద్దరూ తడబడ్డారు.

'లేరు ... లేరు!' అన్నారు ఒక్కసారే.

'ఇంకేం ... ఇంకోమాట చెప్పకుండా ఎనభై రూపాయిలు అడ్వాన్సు ఇచ్చి వెళ్లండి ... తిరిగి మీ రొచ్చేటప్పటికి ఇల్లంతా పనిమనిషిచేత అద్దంలా కడిగించి అట్టేపెడతాను!'

త్యాగరాజు ఇంకేం మాట్లాడకుండా, డబ్బులిచ్చేసి బయిటకొచ్చాడు.

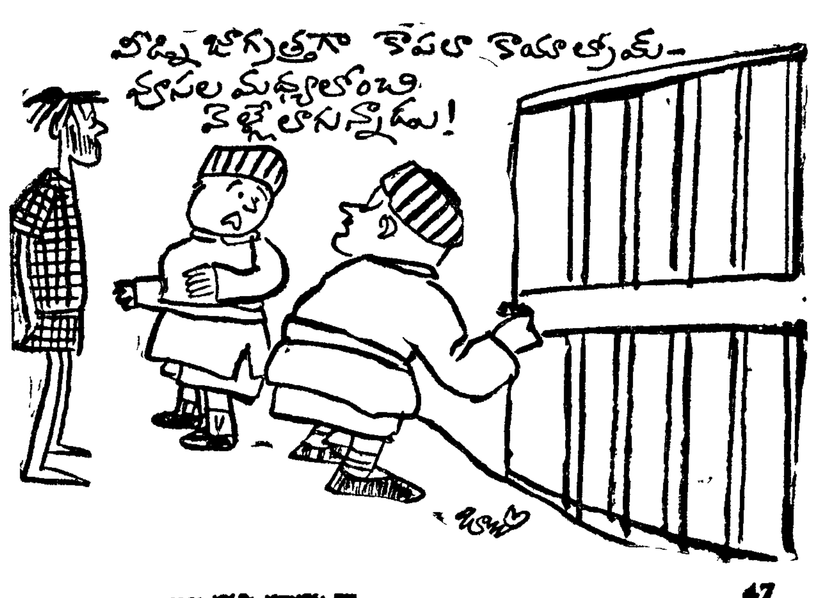
రాజేశ్వరి అనుసరించింది.

త్యాగరాజుతో మాట్లాడాలంటే రాజేశ్వరికి భయంగా వున్నది!

ఆ యింటి యజమానురాలు 'మీకు పిల్లలా?' అని ప్రశ్నించి నప్పటినుంచీ యిద్దరి మొఖంలోనూ జీవంలేదు.

'—అదేవిటి అలా అడిగింది ఆమె?' యిద్దరూ అనుకోసాగారు.

(ఇంకా ఉంది)

అందని తారకలు

ప్రభ

ఆకాశం అందమైన జరీపూల చీర. మెరిసి పోతున్నది కృష్ణపక్షపు తదియ చంద్రుడు కొబ్బరిచెట్ల చాటు నుంచి తొంగి చూస్తున్నాడు క్రీగంటి చూపులతో తారకలను ఊరిస్తూ క్రింద నీడల్ని పరుస్తున్నది పల్చటి వెన్నెల కాంతి.

తళుకులీనే తారకలనే తన్మయిత్వంతో తిలకిస్తున్న రత్నమాల 'ఎంత అందంగా వుంది ఆకాశం' అనుకుంది 'అవి అందుతాయా?' తమకంగా వాటినే చూస్తూ గాఢంగ నిశ్వసించింది మళ్ళా. వాటిని అందుకోవాలని పసితనంనుంచీ కలలు గంటున్నావు మరి ఇంతవరకు ఎన్ని అందుకోగలిగావు? మనసులో మరోమనిషి చిలిపిగా ప్రశ్నించింది.

'అవి అందుతాయా పిచ్చిదానా!' మళ్ళీ హెచ్చరించింది అంతరాత్మ. మనిషిని ఆశలు ప్రలోభ పెట్టినట్లే ఈ నక్షత్రాలు ఆకాశంలో అందనంత దూరంలోవుండీ మనసుని ఊరిస్తాయెందుకో? తీరని కోరికలూ ఇలాగే ఊరిస్తాయి మనిషిని నాలాగా, అనుకోగానే గుండెల్ని ఎగదన్నుకుంటూ దుఃఖోద్వేగం పొంగుకొచ్చింది, రత్నమాలకు

అసలు కోరికలంటూ వుండకపోతే మనిషికింత దుఃఖం వుండదేమో! మనిషంటెనే కోరికలపుట్ట, తన కోర్కెలకు ఆనకట్ట పడితే ఆ మనిషి దుఃఖం వర్ణనాతీతమె. తనకోర్కెలెప్పుడూ వీగిపోతూనే వున్నాయి.

చిన్నప్పుడు ఇరుగు పొరుగు పిల్లలతో సరదాగా ఆడుకోవాలని ఉబలాటపడే రత్నమాలకు 'ఆటకు వెళ్ళావంటె చంపేస్తాను' అనే తండ్రి గర్జింపులు ఆటలనే ప్రవాహానికి అడ్డుపడే పరికి బెదురుతూ వెళ్ళి కిటికీలో కూర్చొనేది పుస్తకం పట్టుకుని చేతులు పుస్తకాన్ని పట్టినా, ఆ పిల్లమనసు బైట ఆడుకునే పిల్లలమీదే కేంద్రీకృతమై వుండేది. వాళ్ళు ఉత్సాహంగా అరుస్తూ గెంతుతూ పచ్చాకు ఆడినా దొంగాట ఆడినా, ఒక్కసారంటె ఒక్కసారి వాళ్ళలో నేనూ చేరి ఆడితే ఎంత బాగుండును అనుకునేది దిగులుగా.

చిన్నప్పటనుంచీ పిల్లలకు డిసిప్లిన్ అలవాటు చేయాలనే తండ్రి తనకూతుర్ని ఎక్కడికీ వెళ్ళనిచ్చేవాడు కాదు. అల్లరి

అల్లరి పిల్లలతో చేరి తన కూతురుకూడా చిల్లరిపిల్లయి పోతుందేమో అని ఆ తండ్రి భయం. బడి, ఇల్లు తప్పించి మరెక్కడికి వెళ్ళాలన్నా ఒప్పుకునేవాడు కాదు. తండ్రి ఊళ్ళో లేడు కదా అనే ధైర్యంతో తల్లిని బ్రతిమాలి బ్రతిమాలి ఆటకు వెళ్ళేది రత్న. కాని ఆ పిల్ల దురదృష్టమో ఏమో ఆటమీద మోజు తీరకుండానే తండ్రి కంఠస్వరం వినిపించేది. అంతే ఆకులా కంపించిపోతూ వచ్చి యింట్లో పడేది కాని వెనక్కాలే దూసుకొచ్చిన తండ్రి నిర్దాక్షిణ్యంగా హింసిస్తుంటె ఆయనచేతిలో బెత్తం ఊడలాక్కుని అవతల పారేసి, ఇంక ఆ యింట్లో ఒక్కక్షణం ఉండకూడదు అని పారిపోవాలనుకునే రత్న అంత సాహసం మాత్రం చేయలేక పోయేది. నేను పారిపోతే అమ్మ నాకోసం బెంగపెట్టుకుని చచ్చిపోతుంది. అంతకంటె ఈ బాధని భరిస్తూ బాగా చదువుకుని ఉద్యోగంచేసి అమ్మని నా దగ్గరకు తీసుకుపోతాను, అనుకునేది, తన కడ్డొచ్చి తనమీదపడే దెబ్బలను ఒక్కోసారి తల్లి భరిస్తుంటే చూడలేక.

'నేను చెప్పలేదూ నాన్నగారొస్తారు కొడ్తారు' అని కదుము కట్టిన దెబ్బలకు కొబ్బరినూనె రాస్తూ చాటుగా కళ్ళు తుడుచుకునేది తల్లి.

'నాన్నకింత కోపమేమిటి?' అనుకునేది. ఎప్పుడైనా నాయనమ్మ 'మీ నాన్నకి ముక్కుమీదే వుంటుంది కోపం' అని మురుస్తూ చెప్తుంటె రత్నకి వళ్ళు మండిపోయేది. 'నాన్నగారి అకారణ కోపానికి నేను అమ్మా గురౌతుంటాము నీకేం బాధ నాయనమ్మా.' అనుకునేది ఏవగింపుగా. తన చదువు అర్ధాంతరంగా ఆగిపోవడానికికూడా ఈ నాయనమ్మే కారణం అనికూడా తెలుసు రత్నకి.

ఎదురింటి చౌదరిగారమ్మాయి సంగీతం చెప్పుకుంటుంటె నూ నేర్చుకుంటానని రాగాలు పెట్టింది. తండ్రి పేరు చెప్తేనే ఆ అమ్మాయికి కళ్ళల్లోంచి దడ వస్తుంది ఆయన మునుపట్లా చెయ్యెత్తి కొట్టకపోయినా కళ్ళెర్ర చేసి తీక్షణంగా చూస్తే చాలు భయంతో ఆపాదమస్తకమూ కంపించిపోయేది, గొంతులో తడి ఆరిపోయేది. తనకేది కావల్సి వచ్చినా తల్లిదగ్గరే ప్రాధేయపడేది. తల్లి నిస్సహాయురాలని ఆ యింట్లో ఆవిడ మాటకి చేతకి విలువ వుండదని, జీతం బత్తెంలేని నౌకరులా పడివుండటమే ఆమె కర్తవ్యమని తెలిసినా తన కోర్కెను తల్లిదగ్గరే బైట పెట్టేది.

తనింకా మాట ముగించే లేదు ఆ పక్కనే జపం చేసుకునే నెపంతో కూర్చునివున్న నాయనమ్మ గయ్ మంటూ లేచింది 'నీకు పాటలు కావల్సి వచ్చాయా పాటలు' అని వెటకారంగా సాగదీస్తూ ఆ రోజూ ఇలాగే గాలిదుమారంలా చుట్టేసింది. తను స్కూలుకి బైలుదేరుతుంటె 'ఎక్కడికే బైలుదేరావు? ఇంటా వంట లేని పనులుచేసి మాకు తలవంపులు తేవాలనా? పెద్ద మనిషైన పిల్ల తైమంటూ సానిపాపలా వీధుల్లో ఊరేగడం మనవంశంలోనే లేదు. ఈరోజుకి మవ్వాకర్తవి బైలుదేరావు వుద్ధరించడానికి' అని ఎడాపెడా దులిపేస్తుంటె కొయ్యబొమ్మలా నిల్చుండిపోయారంతా. వీధుల్లో జనం తొంగి తొంగి చూస్తుంటె రత్నమాలకు సిగ్గుతో ప్రాణం పోయినట్లనిపించి తల దించుకుని లోపలకెళ్ళిపోయిందంతె. మళ్ళీ ఆ గడప దిగడానికి ప్రయత్నించలేదు. గదిలో ముడుచుక్కూర్చున్న రత్నదగ్గర కొచ్చి తలనిమురుతూ 'మన అదృష్టంలో లేనిదానికోసం ఆక్రోశిస్తూ కూర్చుంటె లాభం ఏమిటమ్మా? అవకాశం లేని చోట ఆశలు పెంచుకోకూడదమ్మా' అని తల్లి అనునయిస్తుంటె రత్నకి దుఃఖం ఆగిందికాదు. 'ఇప్పుడు కాని కోర్కె ఏం కోరానని? ఇంట్లో ఖాళీగా కూర్చునేకన్న సంగీతం నేర్చుకుంటె మంచిదికదా, అని అడిగాను. అంతేకదూ దానికే అంత రాద్ధాంతమా' తల్లి ఒళ్ళో మొహం దాచుకుని కరువుతీరా ఏడ్చేసిందా పిల్ల.

'నీవు స్కూలు ఫైనల్దాకా చదవకపోవడమే మంచిదైంది' కొంటెగా నవ్వుతూ వెక్కిరించేవాడు గణపతి

'ఎందుకనబ్బా' దిగులుగా చూసేది రత్న.

'నేనూ స్కూలుఫైనే అయితే జోడు కుదరదుగ మరి నేను స్కూలుఫైనల్ గాడిని చేసుకోను బి. ఏ. [illegible] ఎమ్. ఏ. నో తీసుకురండి అని కలాయిస్తావు.'

'ఛీ పో' పైకి నవ్వినా, మనసులో కనీసం ఎస్సల్సీ అయినా పూర్తి చేయలేకపోయాను' అనుకునేది బాధగా.

గణపతి తండ్రి, రత్న తల్లి పెత్తండ్రి పినతండ్రి బిడ్డలు. నాలుగు వీధులవతలే వాళ్ళిల్లు. గణపతి తండ్రికి ఒక రైసుమిల్లుంది, కొన్ని మిల్లుల్లో షేరున్నాయి కూడా.

రత్న పుట్టినప్పటినుంచీ గణపతి పెళ్ళాం రత్నే అనుకునే వాళ్ళు పెద్దవాళ్ళు. సిగ్గుపడటం నేర్చుకున్నప్పటి నుంచీ రత్న గణపతిని మనసులోనే ఆరాధిస్తూ వచ్చింది.

ఎప్పుడన్నా సరదాపడి రెండుజడలు వేసుకుని నైలాన్ చీర కట్టుకుని వాళ్ళింటికెళ్ళేది రత్నమాల.

'కాలేజి అమ్మాయిని ఇమిటేట్ చేస్తున్నావేమిటోయ్' వేళాకోళానికి ఏడ్పించేవాడు గణపతి.

'వాళ్ళను ఇమిటేట్ చెయ్యాల్సిన ఖర్మ నాకేం?' కళ్ళు ఎరుపు చేసుకుని రోషంగా చూసేది రత్న.

'ఈ తర్డుఫారమ్ గ్రాడ్యుయేట్కి ఇంత సివిలిజేషన్ ఎప్పట్నుంచా అని?'

మరింత అల్లరిగా నవ్వేసేవాడు గణపతి. ఆపిల్ల ఉడికిపోయే కొలదీ అతనికి మరింత సరదా అనిపించేది. అతను ఎక్కిరించే కొలదీ రత్నకి ఉక్కురోషం ఆగేది కాదు. ముక్కు ఎగబీలుస్తూ గబగబ రెండుజడలు విప్పేసేది. ఆ అమ్మాయి ధోరణికి విస్తుపోయిన ఆ అబ్బాయి నొచ్చుకుంటూ 'పిచ్చిపిల్లా! ఇంత చిన్న పరిహాసానికే కోపమొచ్చిందా నిన్ను అనకపోతే ఎవర్ని అంటాను' అంటూ, రత్న వద్దంటున్నా వినకుండా ఆ పిల్లకి తిరిగి రెండుజడలు అల్లేసేవాడు. ఈ దృశ్యం చూసిన గణపతి తల్లి నవ్వుతూ 'అసి బడవా ఆ మూడుముళ్ళూ పడకుండానే మావాణ్ణి నీ చెంగుకి కట్టేసుకుంటున్నావా' అనేది. 'ఛీ పో అత్తా, మీ అబ్బాయి నెవరూ చేసుకోరు' గణపతిని క్రీగంట చూస్తూ పెదవి విరిచేది రత్న.

No. 62 - 18 CLUES

(1) Action is the pivot around which revolves the dialectic of the ideal and the **Actual / Practical**

(2) A will to **Civilization / Perfection** has existed, has never ceased to exist perhaps.

(3) Injustice and **Corruption / Exploitation** are amongst us, merely because we ourselves haved failed to resist their first inroads

(4) Among the factors that go to the building of a nation, **Education / Religion** is the one which is the most important, which is the foundation as well as the erown of the national life

(5) The crisis of our era is essentially **Emotional / Moral**

(6) We wax so passionate about systems of book-keeping that we forget that behind the figures three are **Faces / Facts**

(7) Nothing can expunge the right of the individual to be **Free / Happy.**

(8) There can be no **Happiness / Progress** for any of us unless it has been won for all.

(9) It is **Hate / Hunger** that drives people to desperation and to the destruction of all that has been bulit up for ordered progress

(10) **The Heartless / Homeless** man is the restless and unhappy man, for ever seeking what he cannot find

(11) No **Lie / Luck** ever lasts!

(12) It is easy to make a habit of **Living / Lying**

(13) Planned progress is necessary for effective social **Reform / Revolution.**

(14) In every man the primary **Social / Survival** instinct is nicely, though hot equally balanced against the primary aggressive instinct

(15) People all over the earth are beginning to realize more and more that there is a very intimate connection between **Strength / Truth** and freedom

(16) We are all living, so to speak, in a vast ocean of **Thought / Time**

(17) On every side look where we may, we see an almost brutal dominance of **Waste / Wealth**

(18) **Wealth Wisdom** is a very elusive thing and difficult to seize, And yet sometimes it comes suddenly and unawares

గమనిక: పై క్లూలు ప్రసిద్ధ గ్రంథకర్తల పుస్తకములనుండి తీసుకొనబడినవి అవి పూర్తి వాక్యములు మరియు వేరువేరుగా పూర్తి అర్థవంతమైనది ఒక్కొక్క క్లూ యందలి పదములు అక్షరవరుసక్రమములో వ్రాయుబడినది. క్లూలయందు మొదటి పదములు అక్షర వరున క్రమములో నున్నవి ఈ కొటేషనులు యే పుస్తకము నుండి తీసుకొన్నది అఫిషియల్ సొల్యూషన్‌తో పాటు లిట్‌క్విజ్ వీక్లీలో ప్రచురించబడును.

లిట్‌క్విజ్ నెం. 61 — 18 క్లూలు

1. కర్మ, ఆదర్శం మరియు వాస్తవం/వ్యవహారం యొక్క ద్వంద్వమందు తిరుగు చుండే కీలు త్రిప్పేచీల.

2 సభ్యత/పూర్ణతకోసం ఇచ్ఛ నిలిచియున్నప్పుడు బహుశా దాని (ఉనికి) అస్తిత్వం ఎప్పటికీ విడిపోదు!

3. అన్యాయం మరియు భ్రష్టాచారం/శోషణ మనలో గలవు, ఎందుకనగా కేవలం మనం స్వతహా వాటి ప్రథమ ఆక్రమణను ఎదుర్కొనజాలకపోతిమి,

4. రాష్ట్ర నిర్మాణమందు ఏ యంశములు ఉపయుక్తమైనవో, వాటిలో శిక్ష/ధర్మం చాల ముఖ్యమైనది. అది రాష్ట్రీయ జీవనానికి మూలం మరియు కిరీటంకూడ అయివున్నది

5. నవ యుగంలో సంకటం భావనాత్మక/నైతిక సారరూపమై యున్నది.

6. మనం జమాఖర్చు లెక్కలు తయారుచేసే విధానంలో ఎంతో తీవ్ర ఉద్రేకులవుతాము, అసలు అంకెల వెనుక ఆకృతులు/యదార్థములు ఉంటాయనే అంశం మరచిపోతాము.

7. వ్యక్తికిగల స్వతంత్రంగా/సుఖంగా వుండే అధికారమును ఏదిన్నీ ప్రతిరోధింప జాలదు.

8. సుఖం / వికాసం ఎల్లరికోసం సాధింపబడక పోయినచో మనలో ఎవ్వరికి లభించదు.

9. జనలను నిరాశకు మరియు వ్యవస్థిత అభివృద్ధి కోసం సేకరించిన దానినంతయు నాశమొనర్చుటకు నడిపించేది ద్వేషం / క్షుద్బాధయై వున్నది

10. నిర్దయుడు / గృహహీనుడు అయిన మానవుడు తనకు లభించని దానికోసం సర్వదా ఆశించుచుండే మనశ్శాంతిలేని, దుఃఖమైన మానవుడు.

11 ఎట్టి అనృతం / భాగ్యం సదా నిలిచియుండదు!

12. జీవించుటకు / అనృత మాడుటకు అలవాటుపడుట సులభం.

13 సార్థకమైన సామాజిక సంస్కారము/క్రాంతి నిమిత్తం నియమబద్ధ వికాసం అవసరం.

14. సమాన రూపమున గాకపోయినా, బాగుగా ప్రధాన సామాజిక / జీవించే ప్రతిమానవు యందు ను ప్రధానఆక్రమిక వృత్తికి ప్రతిగా సంతులితమై యున్నది

15. ప్రపంచమంతటా జనులు అత్యధికంగా శక్తి / సత్యం మరియు స్వతంత్రతలలో చాల సన్నిహిత సంబంధం గలదని గ్రహింప నారంభించారు.

16 అట్లు చెప్పకోవటంతో మనమందరమూ చింతన / కాలంయొక్క విశాల సాగరంలో జీవించుచున్నాము.

17. మనం ఏవైపుచూచినా అన్ని వైపులా మనం అతివ్యయ / సంపదయొక్క దాదాపు నిరంకుశ అధిపత్యమును గమనిస్తున్నాం.

18 సంపద / వివేకము చాల శ్రమకరమైనది మరియు లభ్యం దుర్లభం అయినప్పటికీ ఒకక్కొక్కప్పుడు అది అకస్మాత్తుగాను తెలియకుండా లభిస్తుంది.

అందని తారకలు

'అలా చూస్తూవుండు మామయ్య సవ్యంగా చేస్తాడా సరే, లేకపోతే క్రిష్ణుడు రుక్మిణి నెత్తుకెళ్ళినట్లు ఎత్తుకుపోయి పెళ్ళి చేసుకోవడం ఖాయం' ఉద్రేకంగా అనేవాడు గణపతి.

కాని వాళ్ళకేం తెలుసు? మానవ నిర్ణయాలు దైవాధీనాలని...

గణపతిని కాదని తండ్రి పై సంబంధాలు గాలిస్తుంటె రత్నమాల తల్లడిల్లి పోయింది. ఆ బాధను బైటికి గ్రక్కే సాహసం లేక లోపల యిముడ్చుకోలేక నరకయాతన అనుభవించేదామె తండ్రిని ఎదిరించే ధైర్యం లేదు గణపతిని మర్చిపోలేదు; తల్లిముందు కన్నీరు కార్చినా ఆ కన్నీటికి ఫలితమే వుండదు. రుక్మిణినిలా ఎత్తుకుపోతాను అని గప్పాలు కొట్టిన తను ఈ సమయంలో ఎలా ఊరుకుంటున్నాడు? తను ఏకాస్త సహాయం చేసినా చాలు అని ఆ క్షణాలకోసం ఎదురు చూస్తే రత్నకు గణపతినుంచి ఎటువంటి సహాయమూ లభించలేదు. రత్నకి సంబంధం కుదిరింది అని తెలిసినప్పటి నుంచీ గణపతి అజ లేకుండా పోయాడు 'నేను ప్రాణం వున్న బొమ్మను నాకు బొమ్మకు తేడా లేదు. మనం పెట్టిన చోట కదలకుండా వుంటుంది బొమ్మ. నిల్చో అంటే నిల్చుంటుంది, కూర్చో అంటె కూర్చుంటుందీ బొమ్మ, అంతే తేడా నాకూ ఆ బొమ్మకూను నన్ను క్షమించు గణపతి, జీవితంలో అపురూపమైన ఈ కోర్కెనూ తీర్చుకోలేకపోయాను' అని లోలో తే హాపోయింది రత్న నూరేళ్ళ పంటయిన పెండ్లి గాడా తన కోర్కె ప్రకారం జరిపించుకోలేకపోయింది చివరకామె

లభించిన జీవితానికే క్రమబద్ధురాలనౌతాను అనుకుందామె. భర్త తనతో మనసు విప్పి మాట్లాడుతాడని కాపురాన్ని నందన వనంలా చేసుకోవాలని తహతహలాడే రత్నకు దానిలో అనుభూతి లభించలేదు భర్త డబ్బు సంపాదన తప్పించి మరో ధ్యాస లేని మనిషి. అటువంటి జడపదార్థాన్ని తనవైపు ఆకర్షించుకోవాలంటె చాల కష్టం రత్నమాలకి రోజులు యాంత్రికంగా జరిగిపోతున్నాయి.

రు. 40,000 ఒక్కరే గెల్చుకొనిరి!

శ్రీ పి. కె. కుమరన్, గెడురట్స్ కాస్, ధాకూర్‌పల్లి రోడ్, అగర్తాలా పోస్టు (త్రిపుర)
వారికి నెం 60 కి 4 ఎంట్రీలు పంపినందుకు, రు 40,000 గెల్చుకొనిరి

LitQuiz NO. 62

Rs. 50,000

5TH COUPON FREE

1ST PRIZE Rs. 30,000

UP TO 3 ERRORS Rs. 20,000

లిట్‌క్విజ్ నెం 62 అధికార ఎంట్రీ ఫారము

బహుమతుల మొత్తం రు. 50,000 ఆఖరు ముగింపు తేదీ 4-3-70 బుధవారం

ADDRESS LITQUIZ No 62 ALANKAR BALARAM STREET. BOMBAY-7. (W B)

గమనిక 1) ఒక్కొక్క కాలంలో మీరు వద్దనే పదమును కొట్టివేయండి (2) ఒక కూపన్ మాత్రం పంపినచో ఇతర కూపనులను కొట్టి వేయండి (3) ఎంట్రీరుసుము M.O ద్వారా పంపినచో, పోస్టాఫీసునుండిపొందిన M.O రసీదును ఎంట్రీ ఫారమునకు తగిలించవలెను. M O రసీదు లేని ఎంట్రీలు నిరాకరింపబడును (4) I. P. O. క్రాస్‌చేయుచు లిట్‌క్విజ్ నెం 62 బొంబాయి—7 వారికి చెల్లించునట్లు ఉండవలెను.

	1	Re. 1	2	Re. 1	3	Re. 1	4	Re. 1	FREE	
1	ACTUAL	PRACTICAL	ACTUAL	PRACTICAL	ACTUAL	PRACTICAL	ACTUAL	PRACTICAL	ACTUAL	PRACTICAL
2	CIVILIZATION	PERFECTION	CIVILIZATION	PERFECTION	CIVILIZATION	PERFECTION	CIVILIZATION	PERFECTION	CIVILIZATION	PERFECTION
3	CORRUPTION	EXPLOITATION	CORRUPTION	EXPLOITATION	CORRUPTION	EXPLOITATION	CORRUPTION	EXPLOITATION	CORRUPTION	EXPLOITATION
4	EDUCATION	RELIGION	EDUCATION	RELIGION	EDUCATION	RELIGION	EDUCATION	RELIGION	EDUCATION	RELIGION
5	EMOTIONAL	MORAL	EMOTIONAL	MORAL	EMOTIONAL	MORAL	EMOTIONAL	MORAL	EMOTIONAL	MORAL
6	FACES	FACTS	FACES	FACTS	FACES	FACTS	FACES	FACTS	FACES	FACTS
7	FREE	HAPPY	FREE	HAPPY	FREE	HAPPY	FREE	HAPPY	FREE	HAPPY
8	HAPPINESS	PROGRESS	HAPPINESS	PROGRESS	HAPPINESS	PROGRESS	HAPPINESS	PROGRESS	HAPPINESS	PROGRESS
9	HATE	HUNGER	HATE	HUNGER	HATE	HUNGER	HATE	HUNGER	HATE	HUNGER
10	HEARTLESS	HOMELESS	HEARTLESS	HOMELESS	HEARTLESS	HOMELESS	HEARTLESS	HOMELESS	HEARTLESS	HOMELESS
11	LIE	LUCK	LIE	LUCK	LIE	LUCK	LIE	LUCK	LIE	LUCK
12	LIVING	LYING	LIVING	LYING	LIVING	LYING	LIVING	LYING	LIVING	LYING
13	REFORM	REVOLUTION	REFORM	REVOLUTION	REFORM	REVOLUTION	REFORM	REVOLUTION	REFORM	REVOLUTION
14	SOCIAL	SURVIVAL	SOCIAL	SURVIVAL	SOCIAL	SURVIVAL	SOCIAL	SURVIVAL	SOCIAL	SURVIVAL
15	STRENGTH	TRUTH	STRENGTH	TRUTH	STRENGTH	TRUTH	STRENGTH	TRUTH	STRENGTH	TRUTH
16	THOUGHT	TIME	THOUGHT	TIME	THOUGHT	TIME	THOUGHT	TIME	THOUGHT	TIME
17	WASTE	WEALTH	WASTE	WEALTH	WASTE	WEALTH	WASTE	WEALTH	WASTE	WEALTH
18	WEALTH	WISDOM	WEALTH	WISDOM	WEALTH	WISDOM	WEALTH	WISDOM	WEALTH	WISDOM

ఈ క్విజ్ ప్రవేశమునకుచెందిన నిబంధనలను, షరతులను పాటించుటకు అంగీకరిస్తున్నాను. మరియు కాంపిటీషన్ ఎడిటరుగారి నిర్ణయమును తుది నిర్ణయముగాను, న్యాయబద్ధమైనదిగాను అంగీకరించుటకు ఆమోదిస్తున్నాను. ప్రతి కూపనుకు ఎంట్రీ ఫీజు రు. 1/— ఈ పూర్తి ఎంట్రీఫారము (5 కూపనులకు) ఫీజు రు 4/— M. O. రసీదు/I P.O./లిట్‌క్విజ్ క్యాష్ రశీదు/క్రాస్ చేసిన కార్డు తగిలిస్తున్నాను. వాటి నెం.................

62 (ASVP)

CAPITAL LETTERS

NAME..

....

ADDRESS ....

....

....

POST......................DIST....................

ఈ పూర్తి ఫారమును కత్తిరించి పంపవలెను

విజేతలు ఈ క్రింద తెలిపిన ఏజంట్లను కలుసుకొని ఫ్రీ రశీదులు, ఎంట్రీ ఫారములు లిట్‌క్విజ్ టిక్కెట్లు పొందవచ్చును అనంతపూరు — శ. చెన్నకేశవులు, 5/383, పటేల్‌రోడ్ [2] ఏ వి రమణయ్య, 10/292, రాజాజీవీధి, పాత టవున్. [ ] వి ఎస్ లక్ష్మయ్య, బి ఎ (శ్రీకృష్ణా జనరల్ స్టోర్సు), డి నెం 6/180, గుల్జార్‌పేట [4] (శ్రీ జె వానకిరాం, (శ్రీ భాస్కర్) బేకరీ, కుల్కార్జిరావు బిల్డింగ్, రైల్వే పీడర్‌రోడ్ [5] సి వెంకటరాముడు, న్యూస్‌ఏజంట్, బస్‌స్టాండ్, గుత్తి [6] యు వెంకన్న, పెన్షనర్, ధర్మవరం, కడప (క్రెసెంట్ న్యూస్ ఏజన్సీ), మద్రాసు రోడ్. హైదరాబాదు · [1] ఎస్‌కే ఎంటర్‌ప్రైజెస్, 40, జి వి ఎస్ హైల్ కుమార్, 4-1-213, హనుమాన్ తెక్డి, [2] ఎస్ కే ఎంటర్‌ప్రైజెస్, C/o శ మల్లికార్జున్, 1-8 104, చిక్కడపల్లి ఎస్. వి అచారి, (శ్రీనివాస (టస్టు, ట్రంక్ రోడ్, నెల్లూరు ఏ ఉపేందర్, హెచ్. నెం. 7/981 1000 స్తంభముల దేవాలయం వద్ద, హనుమకొండ, వరంగల్లు-1.

ఆఖరు ముగింపు తేదీ 4—3—70

సొల్యూషన్ ఆంధ్రప్రభలో 8-3-70

* సొల్యూషన్ వెంటనే పొందుటకు 10 పైసల స్టాంపు, స్వంత అడ్రసుగల కార్డును వెంటనే పంపవలెను.

అందని తారకలు

ఆసక్తీ, అనురక్తీ లేని జీవితం నిస్తబ్దంగా గడిచిపోతున్నది.

వరసగా ఇద్దరూ ఆడపిల్లలే పుట్టారు 'అయ్యో! ఇద్దరూ ఆడపిల్లలేనా? ప్చ్...!' అని సానుభూతి చూపెట్టారు చుట్టాలు. వాళ్ల సానుభూతికి ఒళ్లు మండిపోయింది రత్నకి 'ఏం? నా పిల్లలకేం లోటొచ్చింది? మొగపిల్లవాడు ఉద్ధరించేదేవిటి ఆడపిల్ల ఉద్ధరించందీ ఏవిటి? ఈరోజుల్లో ఆడామగా సమానమే! సానబెట్టేకాని రత్నమైనా ప్రకాశించదు వీళ్లిద్దర్నీ రెండురత్నాలు చేస్తాను. తీరని నా కోర్కెల దాహాన్ని వీళ్లల్లో పండించుకుంటాను వీళ్లు నా కూతుళ్లు అనిపించుకుంటారు' పిల్లల భవిష్యత్తుకి బంగారు పునాదులు వేస్తూ ఊహాలోకాల్లో తేలిపోతూ మురిసిపోయేది రత్న. సంతోషకరము, ఆనంద ప్రదమైన భవిష్యత్తునే అంతా వూహించుకుని మురిసిపోతారు. వూహించిన భవిష్యత్తు దుఃఖపూరితంగా మారితే ఆ మనిషి ఆవేదనకి అంతే వుండదు

తన జీవితంలో తీరనికోర్కెలు పిల్లల ద్వారా అయినా తీర్చుకోవాలని రత్నమాల ఆశయం. ఆమె కోర్కెలు విన్న భర్త 'పిచ్చిదానా మనచేతుల్లో ఏమీ లేదే అంతా ఆ విధి నిర్ణయం ప్రకారమే జరుగుతుంది, అని వారించేవాడు కాని రత్నకి విశ్వాసం కుదిరేది కాదు, తన కోర్కెలకు నాయనమ్మ, తండ్రి అవరోధాలు కల్పించబట్టే అవి తీరకుండా పోయాయి. నా పిల్లలకా బాధలేదు వాళ్లు చదువుతాను అనాలేగాని ఎంతవరకైనా చదివించగలదు, ఆ శక్తి వుంది తనకి, అనే ధీమా వుంది పట్టుదల వుంది ఇంక లేనిదేవిటి? ఇదీ ఆమె ఆత్మవిశ్వాసం.

పెద్దపిల్ల మనోరమ చిన్నతనంలోనే గ్లాసులో నీళ్లు పోసి ఓ చీపురుపుడక వేసి తెచ్చి 'అమ్మ ఇంజీసనే' అని చేతి మీద చురుక్కున పొడిచేది. పుల్ల గుచ్చుకుని బాధనిపించినా వాళ్ల భవిష్యత్తు వాళ్ల చేష్టలమీదే ఆధారపడి వుంటుంది అనే అభిప్రాయంగల రత్న లోలోపలే పొంగిపోతూ 'దాన్ని తప్పకుండా డాక్టరీ చదివించాలి. డాక్టర్లకుండే చురుకుదనం, సహనం అన్నీ వున్నాయి దీనిలో,' అనుకుంటూ ఆ పిల్లని ఒళ్లోకి లాక్కుని 'నీవు పెద్దదానివయ్యాక నిజం ఇంజక్షనే ఇద్దువుగానమ్మా' అని చెక్కిళ్లు ముద్దుపెట్టుకునేది. అందుకు తగ్గట్టుగానే సన్నగా నాజూగ్గా దంతపు బొమ్మలా వుండేది మనోరమ. అంత చిన్నపిల్ల అమాంతంగా ఎదిగిపోయి డాక్టరమ్మలా మెడలో స్టెతస్కోపు, చేతికి వాచీ పెట్టుకుని పేషంట్లను చకచక చూస్తూ ప్రిస్క్రిప్షను రాసిస్తున్నట్లు 'ఈ అమ్మాయి ఎవరూ? రత్నమాలగారి అమ్మాయా అప్పుడే ఎంత పెరిగిపోయింది? ఇంత చిన్నవయసులో ఎంత పెద్దపని చేస్తున్నదే!' అని అందరూ అడుగుతున్నట్లు రాత్రిళ్లు కలలుగని పొద్దున్నే లేచి ఇదెప్పుడు నా కోర్కె తీరుతుందో అని నిట్టూర్చేది రత్న

చిన్నపిల్ల హేమలతకు పాటలంటె తగని పిచ్చి రాత్రిపూట తల్లి పాటపాడుతూ నిద్రపుచ్చితేనేగాని నిద్రపోయేది కాదు రేడియోలో సినిమా పాటలు వింటూ వాటికనుగుణంగా శరీరం కదిలిస్తూ కూడా పాడుతూ పరవశురాలయ్యే ఆపిల్లను 'ఇది సంగీత విద్వాంసురాలు అవుతుంది తప్పకుండా' అనుకునేది రత్న వాళ్ల భవిష్యత్తు తన చేతిలోనే వున్నది సుమా, అనే నిశ్చయంతో.

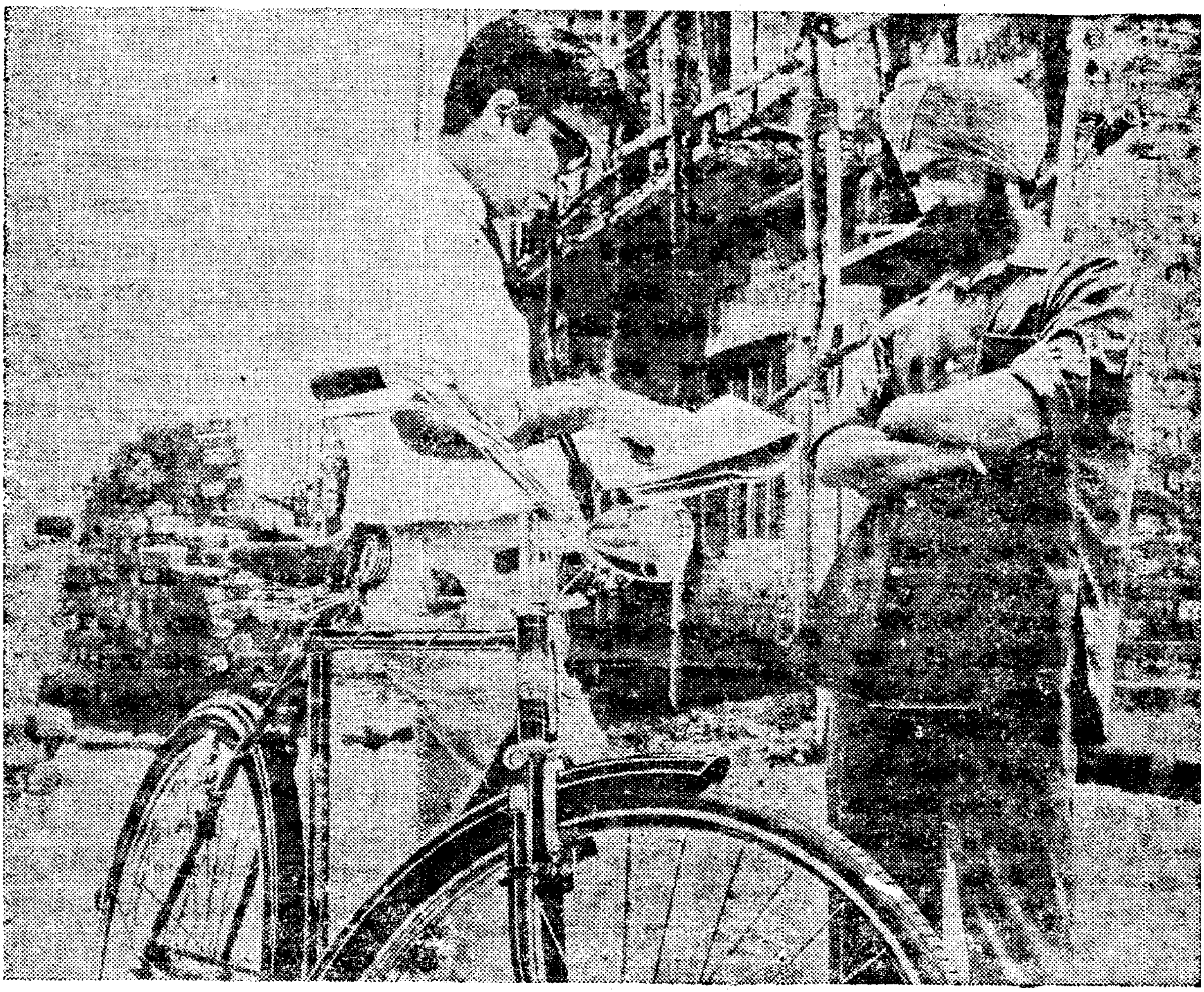
తన కాంక్షలు తప్పకుండా నిజమౌతాయన్నట్లు మనోరమ క్లాస్‌లో ఫస్టు మార్కులు తెచ్చుకునేది అన్ని సబ్జక్టుల్లోనూ 'నేను చదువుకోకపోతేనేం, నా కూతుళ్లు పెద్ద చదువులే చదువుతారు' అనుకునేది రత్న తృప్తి నిండిన మనసుతో. హేమలతకి సంగీతం ట్యూషన్ ఏర్పాటు చేసింది కూడా చదువులో అంత చురుకు లేకపోయినా సంగీతంలో మాత్రం చాలా శ్రద్ధ చూపేది హేమ తెల్లవారుజామున నాలుగ్గంటలకే లేచి సంగీతం సాధకం చేస్తూ కూర్చునేది అందుకు అనువుగా వుంటుందని ఆ పిల్లకి ఓగది కూడా కేటాయించింది

ఎస్సెల్సీవరకూ చదువులో మంచి శ్రద్ధ చూపెట్టిన మనోరమ ఎస్సెల్సీలో మందకొడిగా తయారయ్యింది. సరిగ్గా పుస్తకం తాకేదికాదు. అయినా తల్లి రాత్రిపూట, తెల్లవారుజామున పోరగా పోరగా మొక్కుబడిగా పుస్తకాలు ముందేసుకు కూర్చునేది.

క్వార్టర్లీలో చాల తక్కువ వచ్చాయి మార్కులు. ఆ పిల్ల ప్రోగ్రెస్ చూసి నీరుగారిపోయింది రత్న. 'దీనికేమయ్యింది ఈ సంవత్సరం? ఈ సంవత్సరంకూడా దానిలోనే కూర్చోవాలని ముచ్చట పడుతున్నదా' అని ఆమె ఆరాటం. కాని వినేదెవరు? సినిమాలకు షికార్లకు తరుచూ వెళ్లిపోయేది మనో — అదేమిటే, అంటే 'అబ్బ చదివి చదివి తల వేడెక్కి పోతున్నదమ్మా' అని జవాబిస్తూ దాటుకు పోయేది. అదీ నిజమే, చదివి చదివి మెదడు మొద్దుబారి పోతుంటుంది, మధ్యమధ్యలో ఈ వినోదాలు లేకపోతే పిల్లలిద్దరూ స్కూలు కెళ్లిపోగానే పుస్తకాలు చిందరవందరగా పడివున్నాయి వాటిని సర్దుతున్నది రత్నమాల. మనోరమ పుస్తకం తీస్తుంటె అది జారి కిందపడిపోయి దానిలోంచి ఓకవరు బైటపడింది. 'దీనికి ఉత్తరాలెక్కణ్ణుంచి వస్తున్నాయబ్బా!' ఆశ్చర్యసంభ్రమాలతో ఆ కవరు తెరిచి దానిని చదివేసింది గబగబ. అది చదువుతుంటేనే ఆమె వదనం వివర్ణమయ్యింది ఆ పాదమస్తకమూ కోపంతో దహించుకు పోతుంటే 'ఇదన్నమాట సంగతి. అందుకే ఈమధ్య చదువు వెగ్గట్టి షికార్లు ఎక్కువయ్యాయి' అనుకుంది పళ్లు కొరుకుతూ దానికి నెట్టుమని పదహారేళ్లన్నా లేవు అప్పుడే ఇది లౌ ఎఫైర్లో పడిందంటె దీని భవిష్యత్తు నాశనమైపోదూ, దీన్ని డాక్టరమ్మగా చేయాలని తను కలలు కంటుంటె ఇది తీరుబడిగా ప్రేమాయణం మొదలు పెట్టిందా? నేను దీనికిచ్చిన అలుసును స్వేచ్ఛని ఇలా దుర్వినియోగం చేస్తున్నదా' కూతురి విచ్చలవిడి ప్రవర్తనకు ఓప్రక్క కోపం ముంచుకొస్తుంటె మరోప్రక్క నా ఆశలు వాళ్లద్వారా పండించుకోవాలని తపిస్తుంటె 'ఇదిలా చేస్తున్నదే' అనే దుఃఖం ముంచుకొస్తున్న దామెకు

జీవితం ఓ దారిలో పడ్డాక పెళ్లి ఎలాగూ తప్పదుకాని ఈ వయసులోనే

దిగ్విజయానికి సమకట్టినవారిలో మీరొకరా?

కార్యసిద్ధులైన అదృష్టవంతులకు జీవితం
ప్రబోధపూర్వకమైన సమస్య దీనికి ప్రోత్సాహకశక్తి కార్యదీక్ష,
సంస్కారము అభ్యుదయేచ్ఛ దోహదంకల్పిస్తాయి.
మీ జీవితాశయం ఇదేనా?
ఫిలిప్స్ మీకు కావలసిన సైకిలు!
ఇది మీ సంతోషాతిశయాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది మీ ధైర్యాన్ని
చాటుతుంది. మీ ప్రగతికి కృతనిశ్చయాన్ని ప్రకటిస్తుంది
నాగరీకమైన మెషీను విశిష్టమైన ఉక్కు
కచ్చితమైన యింజనీరింగు నైపుణ్యము అతి సునాయాసంగా
తొక్కవచ్చు దిట్టమైనది.

ప్రగతిని పొందండి
ఫిలిప్స్*
సైకిల్‌తో

భారతదేశంలో తయారుచేయువారు టి ఐ సైకిల్స్ ఆఫ్ ఇండియా, అంబత్తూరు మద్రాసు 53
ప్రొప్రైటర్లు ట్యూబ్ ఇన్‌వెస్ట్‌మెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్, మద్రాసు-అనుమతిని పొందినవారు.
* రిజిష్టర్డ్ ట్రేడ్‌మార్కు ఆఫ్ జె ఎ ఫిలిప్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ యు కె.

T C/PH/5382

పెళ్ళిపేరుతో వాళ్ళ కోర్కెలకు ఆశయాలకు సంకెళ్ళు వేయడం తన కిష్టం లేదు. తన బాల్యమంతా భయంతో దిగులుతో గడిచిపోయింది. కనీసం మనసులో భావాన్ని యిష్టాయిష్టాలను వ్యక్తం చేసేపాటి స్వతంత్రతకూడా లేని నరకంగా గడిచిపోయింది. అటువంటి జీవితానికి తన పిల్లలు గురి కాకూడదన్నీ, బ్రతుకంటె భయము, దిగులు కావు. సంతోషానికి, ఉత్సాహానికి కూడా దానిలో చోటు వుంటుందనే సత్యాన్ని తనపిల్లల భవిష్యత్తులో నిరూపింప జేయాలన్నదే తన ధ్యేయంగా వాళ్ళకి పూర్తి స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలనిచ్చింది కాని ఆ స్వేచ్ఛని ఇలా దుర్వినియోగం చేస్తున్నదని తనకేం తెలుసు? నిరాశా నిస్పృహలతో మనసంతా నిండిపోగా మతిపోయిన దానిలా తిరిగిందామె. మనో ఎప్పుడొస్తుందా? జరిగే వ్యవహారం నిజమేనా అని తేల్చుకునేదాక ఆమె ఉద్వేగం ఆగడంలేదు. ఆడపిల్ల చదువు ప్రేమలేఖలు వ్రాయడానికేనా? మరెందుకూ పనికిరాదా? మనసుని కంట్రోల్ చేసుకునే శక్తి ఆడపిల్లకు లేదా? నాకూ ఈ వయసులో యిటువంటి తెగింపు చొరవా వుంటె జీవితంలో తీరని కోర్కెలతో తపించి పోయే దానినేనా? ఇలా పరిపరి విధాల పోతున్నది మనసు. 'ప్రేమలో పడినపిల్ల కుదురుగా చదువుతుందా? ఈ సంగతి నలుగురి నోళ్ళల్లో పడకముందే దీన్ని ఎవరికన్నా ముడిపెట్టేస్తే? ఇంత తీపితీపిగా వుత్తరం రాసిన ఆ అబ్బాయి పెళ్ళి అనగానే వెనకడుగేస్తాడేమో? అసలు కులం ఒకటో కాదో? ఈ రోజుల్లో కులాల ప్రసక్తే పోయింది తనలాంటిది కులం అంటూ కూర్చుంటే రాబోయే అప్రతిష్ట మాటో? పోనీ ఆ అబ్బాయినే బ్రతిమాలి ఒప్పిస్తే? ఒప్పుకుంటాడని భరోసా ఏమిటి? ఉత్తరాలు రాసుకునే వరకే నా స్వాతంత్ర్యం. పెళ్ళి పెద్దల అభీష్టప్రకారమే అంటె...' తలా తోక లేని ఆలోచనలతో స్థిమితంలేని మనసుతో ఆందోళన పడుతూనే గడిపిందామె.

ఆ రాత్రి మనోరమని దగ్గర కూర్చో పెట్టుకుని ఆరా తీసింది. పిస్సనభిన యిస్తూనే తన సంగతి ఆ అబ్బాయి సంగతి చెప్పేసింది. తనని తప్పనిసరిగా పెళ్ళి చేసుకుంటానని మాటిచ్చాడని, అతనింకా చదువుతున్నాడనీ అరమర్మం లేకుండా చెప్పేసిందా పిల్ల. నిన్న మొన్నటిపిల్ల అంత తెగువగా సిగ్గువిడిచి చెప్తుంటె ఆ తల్లే సిగ్గుపడింది. అప్పుడే ఇదెంత పెరిగిపోయిందో నాకే పాఠాలు చెప్తున్నది అని నిర్ఘాంతపడింది. ఇంకేం చేస్తుందామె? కూతురి మనసు చదువు మీద లేదని, దాన్ని బలవంతపెట్టి చదివించినా లాభం వుండదని గ్రహించిన రత్న నెమ్మదిగా భర్తతో అసలుసంగతి చెప్పి పెళ్ళి సెటిలు చేసుకు రండి ఇంత కంటె గత్యంతరంలేదు, అని తరిమింది అక్కడికి.

'మీ అమ్మాయిని చేసుకోవడం నా కిష్టమే కాని నా చదువు పూర్తవ్వాలి ముందు' కుండ బద్దలుకొట్టినట్లు సమాధాన మిచ్చాడు అబ్బాయి. లౌ లెటర్సు రాసుకోవడానికి అడ్డంలేని చదువు పెళ్ళి కడ్డొస్తుందా? పెళ్ళి చేసుకున్నా నిక్షేపంగా చదువుకోవచ్చు' బోధపర్చ బోయిందామె.

'మా అబ్బాయికి ఇంతలో పెళ్ళి చేయదల్చుకోలేదు. వాడికంటె పెద్దమ్మాయిలు ఇద్దరున్నారు. వాళ్ళకైతేగాని వాడి పెళ్ళి తలపెట్టం, పైగా మా అబ్బాయిని విదేశాలు పంపాలని అనుకుంటున్నాము, మీ పిల్లకి మరోచోట చూసుకోండ'ని నిక్కచ్చిగా చెప్పేసారు అబ్బాయి పెద్దలు.

ఇది నేటి చదువుకున్న అబ్బాయిల పరిస్థితి. కంటికి నచ్చిన అమ్మాయితో చొరవగా మాట కలిపి ప్రేమ కలాపాలు సాగిస్తారు— ఆ ప్రేమని వైవాహిక బంధంతో బిగించితే వీగిపోతారు.

వాళ్ళు అలా తేల్చేయగానే పై సంబంధాలు గాలించడం మొదలు పెట్టారు రత్న, రత్న భర్తాను. వచ్చిన ప్రతివారూ చదువుని మధ్యలో ఆపేసారేం? అని ఆరా తీసేవారు. అలా చాలా సంబంధాలే కాకుండా పోయాయి. చివరకో సంబంధం వాళ్ళు అడిగిన యక్షప్రశ్నలన్నిటికి అంగీకరిస్తే కుదిరింది. కాని ముహూర్తాని కొమ్ముకి మనోరమ స్లీపింగ్ టాబ్లెట్స్ మింగేసి ఆ బరువుని మోదేసుకోకుండానే జీవితాన్ని ముగించేసుకుంది.

రత్నకి మాతృశోకమే మిగిలింది చివరకు. ఆడపిల్లల చదువులమీదే నమ్మకం పోయిందామెకు. చదువువల్ల సంస్కారం, సరియైన నడవడిక, మంచి చెడు గ్రహించగల శక్తి రావడానికి బదులు మరింత అజ్ఞానంలో పడుతున్నారు ఆడపిల్లలు. పక్కదార్లు తొక్కడం ఉద్రేకంతో కాలుజారడం, జారిన కాలుని తీసుకోలేక బ్రతుకుని అంతం చేసుకోవడం ఇదే బోధిస్తున్నది ఆడపిల్లకు చదువు. జీవన పుష్పం పూర్తిగా వికసించి సౌరభం వెదజల్లకుండగానే మొగ్గలోనే నేల రాలిపోయే కుసుమ సుమాలెన్నో? అనుక్షణమూ ఇలా తలపోస్తూ కుమిలిపోయేదామె. మనోరమ బ్రతుకు అలా నాశనమై పోయిందని హేమను స్కూలు మానిపించి వేసిందామె. హేమ 'నేను చదువుకుంటానమ్మా' అని ప్రాధేయపడినా ఆమె మనసు మారలేదు. ఆడపిల్ల నిశ్చింతగా చదివేపాటి సంస్కారం రాలేదు. మగపిల్లల మనస్తత్వాలు మారితేనేగాని ఆడపిల్లల జీవితాలు నిర్మలంగా సాగవు. అంతవరకూ ఈ అనర్థాలు జరిగిపోతూనే వుంటాయి. ఆడపిల్లల భావి జీవితాలు బాగుపడే దెప్పుడో? తన కోర్కెలకు రూపకల్పన చేయలేక పోయిన రత్నమాల గాఢంగా నిట్టూర్చింది. అందంగా మెరిసే తారకలు ఊరిస్తూనే వున్నాయామెను. ఏదో పక్షి వికారంగా అరుస్తూ గగన నిశీధితో కలిసిపోయింది. ఆలోచనా ప్రపంచాన్నుంచి త్రుళ్ళిపడుతూ లేచింది. రాత్రి చాలా గడిచినట్లు తారకలు మరింత ఉజ్వలకాంతితో మెరుస్తూ ఆకాశమంతా అలుముకుని వున్నాయి. పేద వాని ఆశల్లా...

ఒక వారం విపరీతం

ఫాలాక్షుడు

17 ఏళ్ళ అమ్మాయి ఆత్మహత్య

ఢిల్లీలో ఓ ఉన్నత ప్రభుత్వోద్యోగి కూతురు 17 ఏళ్ళ అమ్మాయి ఇంట్లోని స్నానాల గదిలో ఉరి పోసుకు నిండు ప్రాణాలు తీసుకుందట. స్నానాలగదిలోకే ఝామనగా వెళ్ళిన పిల్ల —యింకా పూడిరాలేదేం అని ఆమె తల్లి తలుపు తట్టేసరికి తలుపు తెరుచుకుని ఎదుట భయంకర దృశ్యం కనబడిందట. తన చావుకి కారణం ఎవరూ కాదని (రివాజుగా) సనాతన ఆచారాల పద్ధతిలోగాక, ఆధునిక కరెంటు పద్ధతిలో తనను దహనం చేయాలని ఆమె ఓ ఉత్తరంలో రాసిందట. ఆ ఉత్తరంలో అంతకు మించిన వివరాలేమీ లేవట.

ముద్దుకి హద్దు

"ముద్దు చాలిక" అందట అరబ్ ప్రభుత్వం. అరబ్ విమానాశ్రయంలో ప్రయాణం చేసేవారిని సాగనంపేవారూ, సాగనంపేవారిని చూడవచ్చిన వారూ వెళ్ళొస్తానంటే—వెళ్ళిరా అంటూ సాగనంపేటప్పటి ముద్దులాటలు విస్తరిస్తూ, యీ ముద్దులాటలు ఎక్కువై వచ్చే పోయే జనాన్ని రకరకాలుగా యిబ్బందులు పెడుతున్నాయి. "కనుక ముద్దులొద్దిక" అందట. అయితే సనాతనాచారంగా వస్తోంది కనుక ముస్లిమ్ జంటలు మాత్రం ముద్దులు పెట్టుకోవచ్చునీ, అది కూడా పబ్లికున వరండాల్లో కాదని, ప్రయాణికులకోసం ప్రత్యేకించిన హాలులో అట్టే ముద్దులు పెట్టుకోవచ్చునీ సూచించిందట. ఆహాలులో తోటి ప్రయాణికులు, ప్రభుత్వోద్యోగులే ఉంటారు గనుక ఫర్లేదని అభిప్రాయపడిందట ప్రభుత్వం. ముద్దెంత చక్కనిదయినా అన్నిచోట్లా అచ్చిరాదు.

అక్రమ సంబంధం-హత్యా-ఆత్మహత్య

మద్రాసు కొరుకుపేటలో 20 ఏళ్ళ జాన్ అనే అతను 20 ఏళ్ళ థెరిసా అనే ఆమెను ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నాడట. అయితే, తీరా పెళ్ళి చేసుకున్నాక ఆమె తననుగాక, పక్కింటాయన్ని ప్రేమిస్తున్నట్టు గ్రహించి, ఆ యిల్లువిడిచి, తన అత్తగారింట్లోనే మకాం ఏర్పాటు చేసుకున్నాడట. అప్పటికీ థెరిసా ఆ పక్కింటాయనతో అక్రమ సంబంధం పెట్టుకుందట. ఈ పక్కింటి వారిని ప్రేమించే స్వభావానికి ఒళ్ళుమండి, జాన్ తన భార్యను చంపితీరాలని నిశ్చయానికి వచ్చాడట. ఓ పథకం వేసి, ఆ ప్రకారంగా "మా నాన్న సమాధికి దండం పెట్టుకుని వద్దాంరా" అని భార్యను తీసుకుని బయల్దేరి, మధ్యే మార్గంలో ఆమెను హత్యచేసి, హంతకుడిగా తను పట్టుబడటం యిష్టం కొడవలితో పీక నరుక్కున్నాడట కూడా, ప్రమాద పరిస్థితిలో యీతన్ని స్టాన్లీ ఆసుపత్రిలో చేర్చారట. పరిస్థితి యింకా ఆ స్థితిలోనే వుందట.

* * *

హాలిసాహర్ అనే రైల్వే స్టేషనులో (ఒక రైలు ప్రయాణం చేస్తున్న) బోల్షివిక్ పార్టీకి చెందిన బారాద ముక్తామణి అనే ఆయన్ని అపహరించేశారట. ఆయన్ని కొట్టి గుర్తు తెలీని చోటుకు తీసుకుపోయారని ఆ వ్యక్తు లెవరో యింతకూ తెలీలేదని అధికార వార్తలు వచ్చాయి. అంత పబ్లికున, రైలులో ప్రయాణంచేస్తున్న ఆయనను తస్కరించిన వారు ఆ పార్టీకి చెందిన మరో నాయకుని ముఠాదారులని అనుమానించుతున్నారట.

కరెంటు వేయకపోతే గడ్డాలు!

తమ ఊరిలో గనుక కరెంటు వేయించకపోతే తాము క్షురకర్మకు స్వస్తి చెప్పి, గెడ్డాలు మీసాలతో సహా పెంచి తీరుతామని ధార్వార్ జిల్లాలోని తువారికాప్ అనే ఊరు ప్రజలు రాష్ట్ర విద్యుచ్ఛక్తి అధికారులకు అర్జీ విన్నపం ద్వారా తెలియపరచారట. ఎన్ని అర్జీలు పంపినా ఏవిధమైన చర్యా తీసుకోలేదని, కనుక తామీ నిర్ణయానికి వచ్చామనీ వారన్నారట—ఆ అర్జీలో.

* * *

నరేంద్రకుమార్ అనే ఓ 30 ఏళ్ళ డాక్టరుగారు 16 ఏళ్ళ అమ్మాయిని ఎత్తుకుపోయి, ముబారక్‌పూర్‌లోని ఆర్య సమాజంలో గుడిలో ఆ సమాజ విధులు ప్రకారం పెళ్ళి చేసుకున్నాడట మొన్న 14 వ తేదీన. కానీ ఆయన పెళ్ళి చేసుకున్న పిల్ల మైనారిటీ తీరనిది అయినందువల్ల చట్టం ఆయన్ని ఘట్టిన పట్టేసింది.

హోటల్‌లో నిర్వాత శవం

దక్షిణ భారత దేశానికి సంబంధించిన చలన చిత్ర నిర్మాత మిస్టర్ ఏ. కృష్ణారావు శవం ఇండోరులో ఒక హోటల్లో దొరికిందట. నవంబరు 19 నుంచీ తన హిందీ చిత్రం "ఉస్కేనహిర్—ఉస్కేకదమ్" నిర్మాణంకోసం ఆయన ఆ హోటల్లో బస చేశారట. ఆరూములోని నాప, పరుపు వగైరా తగులబడిపోయి వున్నాయని, రూములోంచి పొగ రావడం చూసి, రూము తలుపు తెరిస్తే ఆయన చనిపోయివున్నాడని తేలింది. ఊపిరాడక యీాయన చనిపోయారని పోస్ట్‌మార్టమ్ రిపోర్టు తెల్పింది.

* * *

కలకత్తా ఆలీపూర్‌లోని వైభవోద్యానంలో ఫ్రెంచి కాన్సల్ కుటుంబాన్ని వారింట్లో ఎవరో దారుణంగా పొడిచి పారిపోయారట. 8వ తేదీ సాయంత్రం ఆయన ఒక స్నేహితునికి విందు ఏర్పాటు చేశాడట. కథనం ప్రకారం ఆరోజ రాత్రి 2—30 3—00 గంటల మధ్య ఒక ముగ్గురు దుర్మార్గులు నీటి గొట్టాల మూలంగా మేడమీదికి ఎక్కారట. ఈ అలికిడికి నిద్రపోతున్న భార్యాభర్తలు లేచేసరికి, కత్తులతో వారిని ఎదుర్కొని శక్తికొద్దీ పొడిచారట. ఈ శబ్దాలకు పక్క రూములో నిద్రపోతున్న వారి కొడుకు 21 ఏళ్ళ రోనాల్డ్ పెద కత్తితో తన తల్లిదండ్రులను హింసించిన వారిమీద పడ్డాడట. వారు ముగ్గురూ అతన్ని కూడా గాయపరిచి పారిపోయారట. వీరి ముగ్గుర్నీ ఆసుపత్రిలో చేర్చారట. తండ్రి కొడుకుల స్థితి చాలా ప్రమాదంగా వుందని, కాన్సల్ భార్య చనిపోయిందని అధికారులు తెలియజేశారట.

నిండ నూలుపోగు లేకుండా విశ్వవిద్యాలయంకివచ్చినసుందరి!

మెస్సినా (సిసిలి) యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసరు మార్టినిస్ అనే ఆయన క్లాసులో పాఠం చెప్తుండగా గుమ్మందగ్గర అలికిడై, ఎవరో ఆలస్యంగా వచ్చివుండి వుంటారనుకుని, "యస్. లోపలికి రమ్మ" అనేసి పాఠంలో మునిగిపోయాడట. రమ్మన్నారన్న ధీమాతో ఓ అందమైన బంగారు వెంట్రుకల చిన్నది ఎత్తుమడమల జోడు టకటకలాడించుకుంటూ వచ్చిందట. ఆమె వంటి మీద శాస్త్రానికో నూలుపోగు కూడా లేదట. ఆ నగ్నసుందరిని చూసిన విద్యార్థులు ఆనందం పట్టలేక వుక్కిరిబిక్కిరై పోయారట. ఈ కలకలానికి తలెత్తిన ప్రొఫెసరుగారు ఆ సీను చూసి హడలిపోయి, "ఫెటనర్" అని అరిచి, "అయ్యో: ఎవరైనా యీమెకు వస్త్రదానం చేయండు" అని పొలికేక వేశాడు. ఉత్తరక్షణంలో ఓ కోటు గాలిలో ఎగిరివచ్చి ఆమె మీద పడిందట. ఈ విడ్డూరం చూడ్డానికి విద్యార్థులంతా అక్కడికి చేరేరట. విద్యార్థులుగాని, విద్యార్థినిలుగానీ దిగంబరంగా విద్యాశాలలకు రావచ్చా అనే విషయం తేల్చుకోడానికిదో చిన్న ప్రయోగం అన్నారట కొందరు. ఇలాటి బరితెగిన పని ఫాసిస్టులే చేయగలరనీ, కనుక యిది వారిపనే అయ్యుంటుందని లెఫ్టిస్టులన్నారట. గొడవ సద్దుమణిగాక అసలాసుందరి ఎక్కడ అని చూస్తే ఎక్కడా కనబడలేదట— ఏమైనట్టు! మైనవేమి!

'అలీబాబా నలభై దొంగలు'లో జయలలిత, రామారావు

సినిమా

మాయని మమతలో తీయని కల

'ప్రజాయుధం' పత్రికా సంపాదకుడు ధూళిపాళ—ఆయన కుమార్తె సరోజాదేవి, ప్రముఖ రచయిత, వ్యాసకర్త ఎన్. టి. రామారావును దీపావళి తమ యింట్లో గడపవలసిందిగా ఆహ్వానించారు. వారి ఆహ్వానాన్ని మన్నించి ఎన్. టి. రామారావు దీపావళి పండుగను వారితో సరదాగా గడిపి యింటికి వెళ్ళబోతుంటే, ఆ రాత్రికి అక్కడే బస చెయ్యమని ధూళిపాళ అడగడం, ఆయన ఒక గదిలో విశ్రమించడం జరిగింది

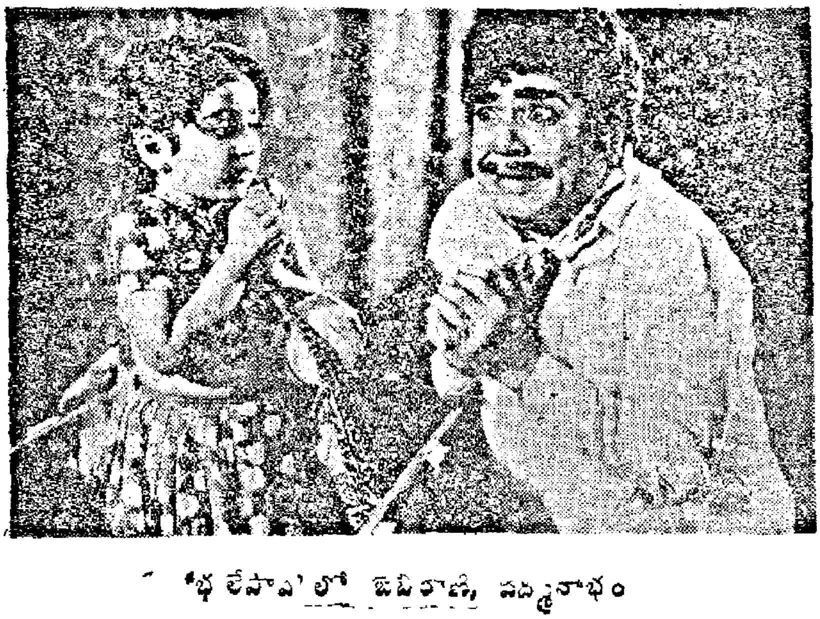
ఎన్. టి. రామారావుయొక్క రూపు రేఖా విలాసాలను తన మనస్సులో ముద్రించుకున్న సరోజాదేవికి ఆ రాత్రి ఒక తియ్యటి కల వచ్చింది. తను, తన ప్రియుడు కలసి విహరించినట్లు కలలో కనిపించింది.

'తనువులు మాట లాడునని
మనసు పాట పాడునని
కవిత లల్లితి యిన్నాళ్ళు
అవి కనుగొన్నాను యీనాడు.'

అంటూ సరోజాదేవి, రామారావులు తమ మనస్సులో ఒకరిపై మరొకరికి యేర్పడ్డ గాఢానురాగాన్ని వ్యక్తపరుచుకున్నారు. ఈ ప్రేమికుల భావోద్వేగాన్ని కవి నారాయణ రెడ్డి కుసుమ కోమలంగా తన పాటలో కుదించారు. ఈ పాటను సుశీల, ఘంటసాలలు అశ్వత్థామ సారథ్యంలో సుమధురంగా ఆలపించారు. ఈ తియ్యటి సన్నివేశాన్ని కమలాకర కామేశ్వరరావు భవాని ఫిలింస్ 'మాయని మమత'కు గాను, ఎ వి ఎం. స్టుడియోలో కెమెరామెన్ ఎల్లప్ప సహాయంతో చక్కగా చిత్రీకరించారు

భవాని ఫిలింస్ 'మాయని మమత' చిత్రంలో 'వాసవదత్త' బాలె ఒక ప్రత్యేక ఆకర్షణగా వుండడమేగాక, కథా గమనానికి ఆయువుపట్టు అని కూడా అనిపిస్తుంది 'వాసవదత్త' దృశ్యానికి టి వి ఎస్. శర్మ సమకూర్చిన కళా వైభవం విందుదనాన్ని ఇచ్చింది.

బాలయ్యపధతులు నిర్మిస్తున్న యీ సాంఘిక చిత్రానికి మద్దిపట్ల సూరి మాటలను, కృష్ణశిల్పాన్ని, అశ్వత్థామ సంగీతాన్ని, ఎల్లప్ప ఛాయాగ్రహణాన్ని, మార్తాండ్ కూర్పును నిర్వహిస్తున్నారు. ఎస్. ఎల్. ఎన్. శాస్త్రి నిర్మాణ నిర్వహణాధికారులలో నిర్మించబడుతున్న 'మాయని మమత'లోని ప్రధాన పాత్రలను ఎన్. టి. రామారావు, కాంతారావు, సరోజాదేవి, లక్ష్మి, నాగభూషణం, హేమలత, రాజబాబు, రమాప్రభ, ధూళిపాళ, త్యాగరాజు, ప్రసన్నరాణి, రుక్మిణి, సాక్షి రంగారావు, ప్రభావతి, సారథిగార్లు పోషిస్తున్నారు. ప్రొడక్షన్ వ్యవహారాలను శ్రీనాథ్, పంతులు దర్శకత్వంలో సహాయకులుగా కృష్ణమూర్తి, రామస్వామి, రవిగార్లు తమ సేవలను అందిస్తున్నారు.

'భలేపాప'లో బేబీరాణి, పద్మనాభం

మీరు త్రాగే కాఫీ చిక్కగా, కమ్మగా, స్ట్రాంగ్‌గా మరియు క్షణంలో కావాలంటే...

బ్రూ

మీకు కావల్సింది అదే

చిక్కని, స్ట్రాంగ్
కాఫీ చికరి బ్లెండ్
క్షణంలో తయారౌతుంది!
సేద దీర్చి, ఉల్లాసాన్నిచ్చుటలో
దాన్ని మించినది లేదు.

బ్రూక్ బాండ్

బ్రూ ఇన్‌స్టెంట్

కాఫీ చికరి బ్లెండ్

"జైజవాన్"లో నాగభూషణం, సూర్యకాంతం.

సినిమా

దేవుడికి మిఠాయి పెడ్తానన్న పాపాయి

అన్నెం పున్నెం ఎరుగని బేబిరాణికి కన్నతల్లి ప్రేమకరువయింది; కన్నతండ్రి ఆదరణ అందకుండా పోయింది. బేబిరాణికి కావలసినవాళ్ళు, బంధువులు కానెడుచోటు యివ్వడానికి నిరాకరించారు. ఆఖరికి ఎస్వీరంగారావు గుడిసెలో, గుండెలో చోటుదొరికింది. బేబిరాణిని అల్లారుముద్దుగా పెంచుకుంటూ, ఆమె తల్లిదండ్రులకన్నా మిన్నగా రంగారావు కంటికి రెప్పగా కాపాడుతుంటాడు, ఒక రోజు పాప మనస్సులో దిగులు మొదలసాగింది. దేముడి పటంముందు నిలబడింది. తన మనస్సులోని బాధను ఆ ఏడుకొండలవాడి పటానికి తెలియ చేసింది. యస్వీరంగారావు పాపయొక్క చేష్టలను, మాటలను తలుపుదగ్గర నిలబడి చూస్తూ, వింటూవున్నాడు.

బేబిరాణి : దేవుడా, నిన్న నాన్న దగ్గరకెళ్తే ఛీ, పో అని కసిరికొట్టాడు. నేనేం తప్పుచేసాను ? చెప్పు దేవుడా. మానాన్నకు నేనంటే అసహ్యమా ? లేక కోపమా? తప్పుచేసేవాళ్ళనే దేముడు శిక్షిస్తాడని మా అమ్మ చెప్తుండేది. నేనేం పాపంచేసాను. అమ్మ కనిపించిందనుకో. నేను వెళ్ళి కనిపించి పలకరిస్తే ఆమెకూడా నన్ను గెంటేస్తుందా! నేను నీకు ప్రతిదినం దణ్ణంపెడుతున్నాగా. నీకు రోజూ మిఠాయిపెడ్తాలే. అలా అనొద్దనిచెప్పు. (అంటూ కన్నీరు కారుస్తుంది).

రంగారావు : పాపా. ఏడవకమ్మా మీ అమ్మ నిన్నేమీ అనదులేమ్మా. మీ అమ్మ చాలామంచిదై వుంటుందమ్మా. నాబుజ్జివి గదూ అంటూ బేబిరాణిని ఎత్తుకుని ఓదారుస్తాడు.

ఈ హృదయాన్ని కదలించే సన్నివేశం నటి వాసంతి నిర్మిస్తున్న 'భలేపాప'లో కనిపిస్తుంది.

శ్రీ కల్పనాలయ నిర్మించే యీ 'భలేపాప' చిత్రంలో బేబిరాణి అద్భుతంగా నటిస్తోంది. ఈ చిత్రానికి ఆరుద్ర మాటలను, సుదర్శనం (ఎ. వి. ఎం.) సంగీతాన్ని, కుమార్ శిల్పాన్ని, స్వామి ఛాయను, రామచంద్రరావు దర్శకత్వాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు. నటి వాసంతి నిర్మిస్తున్న యీ చిత్రంలోని ప్రధానపాత్రలను ఎస్వీరంగారావు, పద్మనాభం, హరనాథ్. కె. ఆర్. విజయ, కె. వి. చలం, రావికొండలరావు. అల్లురామలింగయ్య, రాధాకుమారి ధరిస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి శ్రీ ఫిలింస్ పంపిణీదారులు.

* * *

నటజీవితంలో 25 సంవత్సరాలు నిండిన శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావుకు 'అబట్స్బరీ'లోని రిపబ్లిక్‌పిన సన్మానం మరపురానిది; మరువలేనిది. ఈ సన్మానం శ్రీ అక్కినేని తెరజీవితాన్ని తీర్చిదిద్దిన పాత్రికేయులు చెయ్యడం గమనార్హం. శ్రీ అక్కినేని ప్రసంగంలోని ముఖ్యాంశాలను కొన్నిటిని యిక్కడ పొందు పరుస్తున్నాను.

సినిమా డైరీ

● అశోకమూవీస్ వారి తెలుగుచిత్రం షూటింగు జనవరి 31 నుండి ఫిబ్రవరి 9 వరకు వీనస్, విజయ స్టుడియోల్లో జరిగింది. శ్రీ వి మధుసూదనరావు దర్శకత్వంలో నాగేశ్వరరావు, వాణిశ్రీ, కాంచనలు నటించారు

● "కథానాయిక మొల్ల" రీ-రికార్డింగు ఫిబ్రవరి 6కు పూర్తయింది ఈ చిత్రాన్ని మార్చి 5 న విడుదల చేస్తారని తెలుస్తోంది. శ్రీపద్మనాభం దర్శకత్వాన్ని, కోదండపాణి సంగీత సారథ్యాన్ని నిర్వహించారు.

● పి. ఎస్. ఆర్. పిక్చర్స్ "లక్ష్మీకటాక్షం" చిత్రం ఫిబ్రవరి 12న జయలక్ష్మి పిక్చర్స్ ద్వారా విడుదలయింది

● పద్మశ్రీ పిక్చర్స్ "అల్లుడే మేనల్లుడు" షూటింగు శారదా స్టుడియోలో శ్రీ పి పుల్లయ్య దర్శకత్వంలో ఫిబ్రవరి 7, 8, 9 తేదుల్లో జరిగింది. సత్యనారాయణ జ్యోతిలక్ష్మి పాల్గొన్నారు

● అన్నపూర్ణావారి 'జై జవాన్' ఫిబ్రవరి 26న విడుదలవుతుంది.

'జగత్ జెట్టీలు'లో వాణిశ్రీ

కుడు శ్రీ ఘంటసాలకు ఫిబ్రవరి 1 న భాగ్యనగరంలో ఘనసన్మానం జరిగింది. భారతదేశం నలుమూలలనుండి ప్రముఖులనేకులు ఈ సభలో పాల్గొని శ్రీ ఘంటసాల గాన మాధుర్యాన్ని, సాంఘిక సేవా నిరతిని ప్రశంసించారు. ఈ సభలో జరిగిన విశేషం ఆంధ్ర ప్రేక్షకుల అభిమాన కథానాయకు లయిన శ్రీ నాగేశ్వరరావు, శ్రీ రామారావులు ఆప్త మిత్రులవలె ప్రవర్తించడమే ఇద్దరూ కుశలప్రశ్నలు వేసుకోవడం, శ్రీ అక్కినేని యిచ్చిన సిగరెట్టును శ్రీ నందమూరి ముట్టించడం వారిద్దరి మధ్యగల ఆత్మీయతను, సఖ్యతను నిరూపించింది.

* * *

పండరీబాయి, శివాజీగణేశన్ భార్యాభర్తలు. శివాజీకి సుందరరాజన్ ప్రాణమిత్రుడు; తనకు పుట్టిన కుమారుణ్ణి పుట్టగానే చంపెయ్యమని తన స్నేహితుడిని శివాజీ ఆదేశిస్తాడు కానీ, అతగాడు అలా చెయ్యక ఆ పాపను తనే పెంచి పెద్దవాడ్ని చేస్తాడు; అతనికి ఉన్న కన్నతల్లి

సినిమా

ఎవరో తెలిసింది. ఆమెను చూడాలనుకున్నాడు. ఒకరోజు కోవెలలో తన తల్లిని చూస్తాడు. పండరీబాయికి అతడు తన కుమారుడని తెలియదు. కానీ అతన్ని అలాగే చూస్తూండి పోయింది.

ఈ సన్నివేశం బాలకృష్ణా మూవీస్ 'కోటీశ్వరుడు'లో కన్పిస్తుంది. ఆర్. వెంకటేశ్వర్లు, బి. సుశీలాదేవిగార్లు నిర్మాతలైన ఈ చిత్రంలో జయలలిత కథానాయిక. చాలకాలం తర్వాత జగ్గయ్యగారి కంచుకంఠం (శివాజీ రూపంలో) ఈ డబ్బింగు చిత్రంలో వినబోతున్నాం. పూర్ణాపిక్చర్స్ విడుదలచేసే ఈ చిత్రంలో శివాజిగణేశన్ మూడు విభిన్న పాత్రలను పోషించారు.

* * *

శ్రీ ఎన్. టి. రామారావుకు తమ్ముడిగా శ్రీ జగ్గయ్య ఒక ప్రముఖ నిర్మాణ సంస్థ నిర్మించనున్న సాంఘిక చిత్రంలో నటించనున్నారని విశ్వసనీయంగా తెలుస్తోంది. వీరిద్దరి కాంబినేషన్‌లో యిటీవలి కాలంలో యే చిత్రం రాలేదు. ఈ సంస్థ ప్రేక్షకుల అభిమానాన్ని విపరీతంగా చూరగొన్న ప్రముఖ నిర్మాణ సంస్థ అని మాత్రం యిప్పటికి చెప్పగలను. ఈ చిత్రంలో జయలలిత నాయిక పాత్రను పోషించగలదని కూడా తెలుస్తోంది.

ఒకే చిత్రంలో మూడు గెటప్‌లు

ఉత్తమచిత్ర నిర్మిస్తున్న సాంఘిక చిత్రంలో శ్రీ నాగేశ్వరరావు మూడు గెటప్స్‌లో కనిపిస్తారట. శ్రీ కుటుంబరావు నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రం యొక్క మొదటి షెడ్యూలు జనవరిలో జరిగింది. మూడు రీళ్ళ పిక్చరు వచ్చింది. శ్రీ ప్రత్యగాత్మ వారి హిందీపిక్చరు షూటింగులో (ఔట్‌డోర్, 35 రోజులు) నిమగ్నులు కావడంవల్ల ఫిబ్రవరిలో రెండవ షెడ్యూలు జరుగలేదు. మార్చి 19 నుండి ప్రతినెలా పదిరోజులపాటు సారథిస్టుడియోలో షూటింగు జరుగగలదని, ఫిబ్రవరి నెలాఖరుకు పాటలను రికార్డు చెయ్యదలచానని ఉత్తమచిత్ర అధినేత కుటుంబరావు వెల్లడించారు. శ్రీఫిలింస్ విడుదలచేసే ఈ చిత్రానికి ఆత్రేయ మాటలను, రామకృష్ణ ఛాయను, జి. వి. సుబ్బారావు శిల్పాన్ని, పెండ్యాల సంగీతాన్ని, శ్రీహరిరావు కూర్పును నిర్వహిస్తున్నారు. శ్రీ ప్రత్యగాత్మ దర్శకత్వంలో నిర్మితమయ్యే ఈ చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను నాగేశ్వరరావు, జగ్గయ్య, పద్మనాభం, రామకృష్ణ, రమణారెడ్డి, చంద్రమోహన్, జమున, అంజలీదేవి, గీతాంజలి, సూర్యకాంతంగార్లు పోషిస్తున్నారు

అవార్డు విజేతలకి అభినందన సభలు

ఒక ఆతిథ్యసంఘంగా నిర్మాతలు (14 మంది) పూనుకుని ఫిబ్రవరి పదవరోజున తమిళనాడు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కరుణానిధి అధ్యక్షతన అశోకా హోటల్‌లో రిపబ్లిక్‌డే బిరుదాంకితులకు, జాతీయ అవార్డు విజేతలకు బ్రహ్మాండమయిన సత్కారసభ నేర్పాటు చేసారు. విజేతల ప్రజ్ఞా ప్రాభవాలను, పటనా

వైదుష్యాన్ని సాంఘికస్సేనా నిరతిని గూర్చి శ్రీయుతులు సుందరలాల్‌నహతా, జగ్గయ్య, డి వి ఎస్ రాజు, ఎన్. టి. రామారావు మాట్లాడారు తమిళనాడు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కరుణానిధి తమ ప్రసంగంలో విజేతలకు అభినందనలర్పిస్తూ కళారంగంలో జాతి, మత, భాషాభేదాలకు తావులేదని నొక్కిచెప్పారు తానుకూడా యిూ సినిమా పరిశ్రమలో ఒకడ్నేనని చెప్తూ, రాజకీయ కార్యక్రమాలతో సతమతమయ్యే తనకు యిలాంటి సభల్లో పాల్గొనడంవల్ల కాస్సేపయినా విశ్రాంతి, ప్రశాంతి గల్గుతుందని అన్నారు శ్రీ డి వి ఎస్ రాజు స్వాగతం పలికారు. శ్రీ విశ్వేశ్వరరావు వందన సమర్పణ గావించారు.

* * *

ప్రముఖ దర్శకుడు శ్రీ వి మధుసూదనరావు ఊర్వశి అవార్డు నందుకున్న చిరంజీవి శారదకు శ్రీ పి పుల్లయ్యగారి అధ్యక్షతన అభినందనసభ నేర్పాటు చేసారు ఈ సభకు 'మనుషులు మారాలి' మాతృక 'తులాభారం' చిత్ర రచయితను, దర్శకుడ్ని, నిర్మాతను, గేయ రచయితను వేదిక నలంకరింపచేసి ఒక సత్సంప్రదాయాన్ని నెలకొల్పారు శ్రీమతి శారద నటనా నైపుణ్యాన్ని మాట్లాడిన ప్రతి ఒక్కరూ ప్రశంసించారు శ్రీ గుమ్మడి చెప్పినట్లు 'దర్శకుడు మధుసూదనరావుగారు, నటి శారద అమాయకులు+పిచ్చివాళ్లు' అనే చెప్పాల్సి వస్తుంది మళయాళ భాషా చిత్రంలో నటించినందుకు అవార్డునందుకున్న శారదకు 'ఊర్వశి' రాగానే, అది తనకు వచ్చినట్లు భావించి యిూ సన్మాన సభ నేర్పాటు చేసిన మధుసూదనరావుగారిని అమాయకుడనే చెప్పాల్సి వస్తుంది అలాగే ఊర్వశి గ్రహీత శారదకు గర్వమూ లేదు, అహం అంతకన్నా లేదు — యివి లేకపోగా వినయాన్ని, విధేయతను మరింత పెంపొందించుకుంది. సినిమా లౌక్యం తెలియని పిచ్చిపిల్ల శారద' అని అన్నారు

* * *

ప్రకృతి నాటక కళా పరిషత్తు (సూళ్ళూరుపేట) యొక్క సాంస్కృతిక వార్షికోత్సవాన్ని ఫిబ్రవరి 8 వ శ్రీ ఎన్. టి రామారావు ప్రారంభించారు ఆనాటి సాయంకాలం శ్రీ రామారావుకు ఘన సన్మానం జరిగింది సుమారు పదివేల మంది శ్రీ రామారావును చూడడానికి వచ్చారు అరోజే శ్రీ మార్కండేయరాజు (పుత్తూరు)ను కూడా ఘనంగా సన్మానించారు ప్రారంభోత్సవానికి నెల్లూరు జిల్లా పోలీసు సూపరింటెండెంట్ శ్రీ విజయరామారావు అధ్యక్షత వహించారు సావనీరును 'విచిత్ర కుటుంబం' నిర్మాత శ్రీ సుంకుపల్లి ఆవిష్కరించారు నటి రాజశ్రీ ఎం బ్లమ్ ను రిలీజ్ చేసింది శ్రీయుతులు పుండరీకాక్షయ్య, ఎం ఎన్. రెడ్డి, పేకేటి శివరాం ప్రసంగించారు

—శ్రీనివాస్

అవీ-ఇవీ

కుమారి షీలా కూచిపూడి నృత్యం

కుమారి షీలాపతి కూచిపూడి ఆర్ట్స్ ఎకాడమిలో శ్రీ వెంపటి చినసత్యం వద్ద కూచిపూడి నృత్య శిక్షణని విజయవంతంగా పూర్తిచేసిన సందర్భాన్ని పురస్కరించుకుని ఆమెకి నాట్యవిశారద డిప్లొమా యివ్వడానికి యిటీవల స్థానిక కృష్ణగానసభలో కూచిపూడి నృత్య ప్రదర్శన జరిగింది ఆనాటి సభాధ్యక్షులైన శ్రీ టి ఎల్ వెంకట్రామయ్యర్ కూచిపూడి ఆర్ట్స్ ఎకాడమీ తరపున కుమారి షీలాకి డిప్లొమాని అందజేశారు. ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన ప్రొఫెసర్ పి సాంబమూర్తి కుమారి షీలా నృత్యరీతులని, భావప్రకటనని ప్రశంసించారు పదిహేనేళ్ల ప్రాయంకల కుమారి షీలాకి భరతనాట్యంలో కూడా మంచి ప్రవేశం ఉన్నది ప్రఖ్యాత వైణిక విద్వాంసుడు శ్రీ చిట్టిబాబు వద్ద వీణ వాయించడంలో శిక్షణని పొందింది.

—(ఒ వి.)

* * *

ఫిబ్రవరి 3 వ తేదీన మహాకవి శ్రీ శ్రీని శ్రీకాకుళం యువభారతి సాహిత్య, సాంస్కృతిక సంస్థ ఘనంగా సన్మానించి సత్కరించింది ఈ సందర్భంగా జరిగిన శ్రీ శ్రీ షష్ఠిపూర్తి అభినందన మహాసభకు వేలాది ప్రజలు విచ్చేశారు సన్మాన మహాసభకు శ్రీమతి ప్రభావతీ యుగంధర్ అధ్యక్షత వహించారు శ్రీ వేమకోటి సీతారామశాస్త్రి యువ భారతినివేదిక చదివారు కార్యదర్శి శ్రీ సున్నా అచ్యుతరావు శ్రీశ్రీకి సన్మాన పత్రం, పర్సులు బహూకరించారు బొబ్బిలి సాహిత్య సమితి, శ్రీకాకుళం స్త్రీ సమాజం, బరంపురం తెలుగు విజ్ఞాన సమితి సన్మాన పత్రాలు సమర్పించాయి.

సన్మానసంతరం జరిగిన యువ కవి సమ్మేళనంలో శ్రీ బి సి శాస్త్రి, శ్రీ టి కూర్మారావు, వి ఎస్ ఆర్ మౌళి, శ్రీలక్ష్మీనాథ్, వి సౌభాగ్యలక్ష్మి, శ్రీ వసుమతీనాథ్, శ్రీ చంద్రశేఖరరావు, శ్రీ సున్నా అచ్యుతరావు, శ్రీ టి వి శివరావు పాల్గొన్నారు శ్రీయుతులు శ్రీ రోణంకి అప్పలస్వామి, మొదలైనవారు ఉపన్యసించారు. ప్రముఖ చిత్రకారులు శ్రీ బి ఎస్ స్వామిని శ్రీ శ్రీ సత్కరించారు శ్రీ శ్రీ తనకు జరిగిన సన్మానానికి ఉచిత రీతిని సమాధాన మిచ్చారు. శ్రీ సున్నా అచ్యుతరావు వందన సమర్పణ చేశారు

—(ఒ వి)

* * *

'నటనాలయ' తృతీయ వార్షికోత్సవ సందర్భంగా 1970 జూన్ నెలలో భారీ యెత్తున నాటక పోటీలు నిర్వహించనున్నారు ఎంట్రీలు ఆఖరు తేదీ 1970 మార్చి 15 వివరాలకు కార్యదర్శి నటనాలయ, 4/21 యూనిట్ నెం4, వోల్డ్ సెటిల్‌మెంట్, ఖరగ్‌పూర్

—(ఒ వి)

కుమారి షీలా

'ప్రశ్నావళి' శీర్షికకి ప్రశ్నలను పంపేవారు కవరుమీద స్పష్టంగా "ప్రశ్నావళి,' ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక, మద్రాసు — 1.' అని వ్రాయకోరుతున్నాము.— సం॥

పుస్తకాలు

మాతృమందిరము

వేంకటపార్వతీశ కవులచే రచియింపబడ్డది. వెల రు. 2 పేజీలు 257.

ఈ పుస్తకం ఎప్పుడో 1920 ల్లోనే మొదటగా రచించబడ్డది గ్రంథకర్తలు ఈ విధమైన పుస్తకాలను చాలా రచించారు 1920—30 వరకు మన ఆంధ్రదేశంలో చాలా గ్రంథమాలలు వుండేవి ఆంధ్ర ప్రచారిణి గ్రంథమాల, వేగుచుక్క గ్రంథమాల, సరస్వతీ గ్రంథమాల, విజ్ఞాన చంద్రికా గ్రంథమండలి వగైరా వగైరా. కొందరు శాస్త్ర పుస్తకాలను ఇంగ్లీషు నించి తెలుగులోకి అనువదించి ప్రజానీకానికి అందచేసేవారు ఆంధ్ర ప్రచారిణి వారు నవలలను బెంగాలి నించి ఇంగ్లీషు నించి తెలుగులోకి తర్జుమా చేయించి చందాదారులకు రెగ్యులర్‌గా పంపుతూ వుండేవారు కొంతకాలానికి ఆ గ్రంథమాలలకు తగిన ప్రోత్సాహం లేకపోవడం వల్ల క్షీణదశలోకి వచ్చినయ్. ఈ కాలపు వారికి ఆ పుస్తకాల విలువ తెలియదు. ఆ రోజుల్లో చక్కగా నిర్వహించబడేవి. అదేవిధంగా ప్రస్తుతం యం. శేషాచలం అండ్ కో వారు పుస్తకాలు ప్రచురించి, ఏజెన్సీల ద్వారా చౌకగా మనకి ఇస్తున్నారు పుస్తకం చక్కగా, నీటుగా, కన్నులకింపుగా అచ్చువేయించారు.

ఈ పుస్తకంలో కథ పటిష్టంగా సాంప్రదాయాలకు అనుగుణ్యంగా నడుస్తుంది దేశభక్తి, సత్యనిష్ఠ, అహింసావ్రతం, మొదలగు వానిని సూచిస్తూ తమ తమ బాధ్యతలను విశదపరుస్తుంది దుష్టత్వం, పశుబలి, బాల్యవివాహాలు వగైరాల చెడుపు ఫలితాలు మద్యపాన నిషేధం, అంతర్వర్ణ వివాహాలు, హరిజనోద్ధరణ మొదలగు విషయాలను గురించి చిత్రించారు. గాంధిగారు అనుకోనప్పుడే మనదేశంలో ఈ విషయాలను గురించి రచయితలు ప్రతిపాదించారు ఈ సవలప్రస్తి తలుచుకుంటే చేయలేని పని లేదని చూపించి ప్రకృతికి ప్రాధాన్యమిచ్చారు

ఈ మాతృమందిరంలో దుష్టులను సన్మార్గులుగా చేయుడం దేశానికి పనికివచ్చే లాగున మంచి వాళ్ళుగా మార్చడం జరుగుతుంది

1920 లో ఆగా శుద్ధ గ్రాంథికం ఎక్కువగా, వున్న రోజుల్లో ఈ పుస్తకాన్ని ప్రజలకు ఇవ్వడం, అనేది పెద్ద సాహసమనక తప్పదు

గ్రాంథికస్సైలి—కాని చదువుతున్నవారికి ఆ పట్టింపు రాదు. చక్కగా చదివిపోతుంది వర్ణనలు బ్రహ్మాండంగా వుంటవి. గోదావరి ప్రాంతంవారి జీవితం ప్రతిబింబిస్తూ వుంటుంది.

1920 రోజుల్లో పుస్తకాలు ఏవిధంగా వుండేవో, ఎంత గొప్పగా రాసేవారో ఆధునిక చదువరులు తెలుసుకోవాలంటే ఈ పుస్తకాన్ని తప్పకుండా చదివి తీరాలి. —సాధారణ

మూడు జైనమత పుస్తకాలు

(1) వీర్చంద్ రాఘవజీ గాంధిగారి ఉపన్యాసములు. తెలుగు రచన : శ్రీ చంద్రుపట్ల హనుమంతరావు, క్రౌను 14+164 పుటలు. వెల : రు. 1.

విదేశాల్లో హిందూమత ప్రచారం చేసిన వివేకానందస్వామి వలెనే గత శతాబ్దిలో ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పర్యటించి జైనమత ప్రచారం చేసినవారు శ్రీ వీర్చంద్ రాఘవజీ ఈయన కూడా షికాగోలోని సర్వమత మహాసభలో తమ మతాన్ని గురించి ఉపన్యసించినవారే ఈ పుస్తకంలో ఆ ఉపన్యాస పాఠంతో పాటు జైనుల తత్త్వశాస్త్రం, మనశ్శాస్త్రాలు, జైనధర్మం, హిందూ, బౌద్ధ జైనమతాల తులనాత్మక పరిశీలన, కర్మ సిద్ధాంతం, ప్రపంచతత్త్వ శాస్త్ర సాహిత్యం పైని జైనమత ప్రభావం సులభమైన భాషలో వివరించబడ్డాయి. శ్రీ వీర్చంద్ గాంధీగారి జీవిత చరిత్ర సంగ్రహం, ఆయనను గురించిన పాశ్చాత్య తత్త్వవేత్తల ప్రశంసలు ఇందులో చేర్చబడినవి. జైనమతాన్ని గురించి సులభంగా తెలుసుకోదలచిన వారికి ఇది ప్రయోగకరమైనది.

(2) జైనధర్మము—క్రౌను సైజు 32 పుటలు వెల 25 పై. ఇది ఆంగ్ల మూలానికి అనువాదం. ఇందులో శ్రీ ఘనశ్యాం జోషి జైనధర్మము—విశ్వశాంతి అనే వ్యాసమూ, శ్రీ యం. జి. మర్చెంటు, 'జైనమతమున ఆత్మను గూర్చిన అభిప్రాయము' అనే వ్యాసమూ ఉన్నాయి విశ్వశాంతికి జైనధర్మం ఎలా దోహదమిస్తున్నదీ మొదటి వ్యాసంలో వివరింపబడి ఉన్నది రెండవ వ్యాసంలో జైనమతరీత్యా ఆత్మతత్త్వమూ, జనన మరణాల స్వభావమూ తెల్పబడినవి ఈ వ్యాసాలు సంగ్రహరూపాలయినా విశేష విషయాలను తెలుపుతూ ఉన్నాయి.

(3) సిద్ధచక్ర— (నాలుగంకాల నాటిక) రచయిత—భాషా ప్రవీణ, ఆచార్య శ్రీ చల్లా రామగణపతి ప్రసాదశాస్త్రి, క్రౌను 36 పుటలు, వెల 15 పై.

ఇది శ్రీ మునిచంద్ర హరీశ్వరుడనే జైన సన్యాసి ఉదారగుణం, సిద్ధచక్రం మహత్యం తెలిపే దృశ్యం ఉజ్జయిని నగరాన్ని పరిపాలిస్తున్న ప్రజాపాలుడు, తన కుమార్తె సిదుషీమణి అయిన మయణా సుందరి జైనమతాభిమానంతో వాదించి ఎదిరించినందున కోపం వచ్చి, ఆమెను ఒక కుష్ఠురోగికిచ్చి వివాహం చేస్తాడు జైనసన్యాసి మునిచంద్ర హరీశ్వరుడు చెప్పిన రీతిగా సిద్ధచక్రయంత్రారాధనం చెయ్యగా, ఆ రోగం పోతుంది. అంతే కాదు. ఆ యంత్రాభిషేక జల ప్రభావం వల్ల కుష్ఠురోగులందరూ రోగ విముక్తులవుతారు. సులభమైన వ్యావహారిక భాషలో రచన చక్కగా సాగింది. పుస్తకం చివర సిద్ధచక్రాష్టకం, కథా సంగ్రహం చేర్చబడి ఉన్నవి

పై మూడు పుస్తకాలకూ ప్రచురణకర్తలు: జైన్ ఆధ్యాత్మిక కేంద్రము, గుంటువారి వీధి, రాజమండ్రి—1.

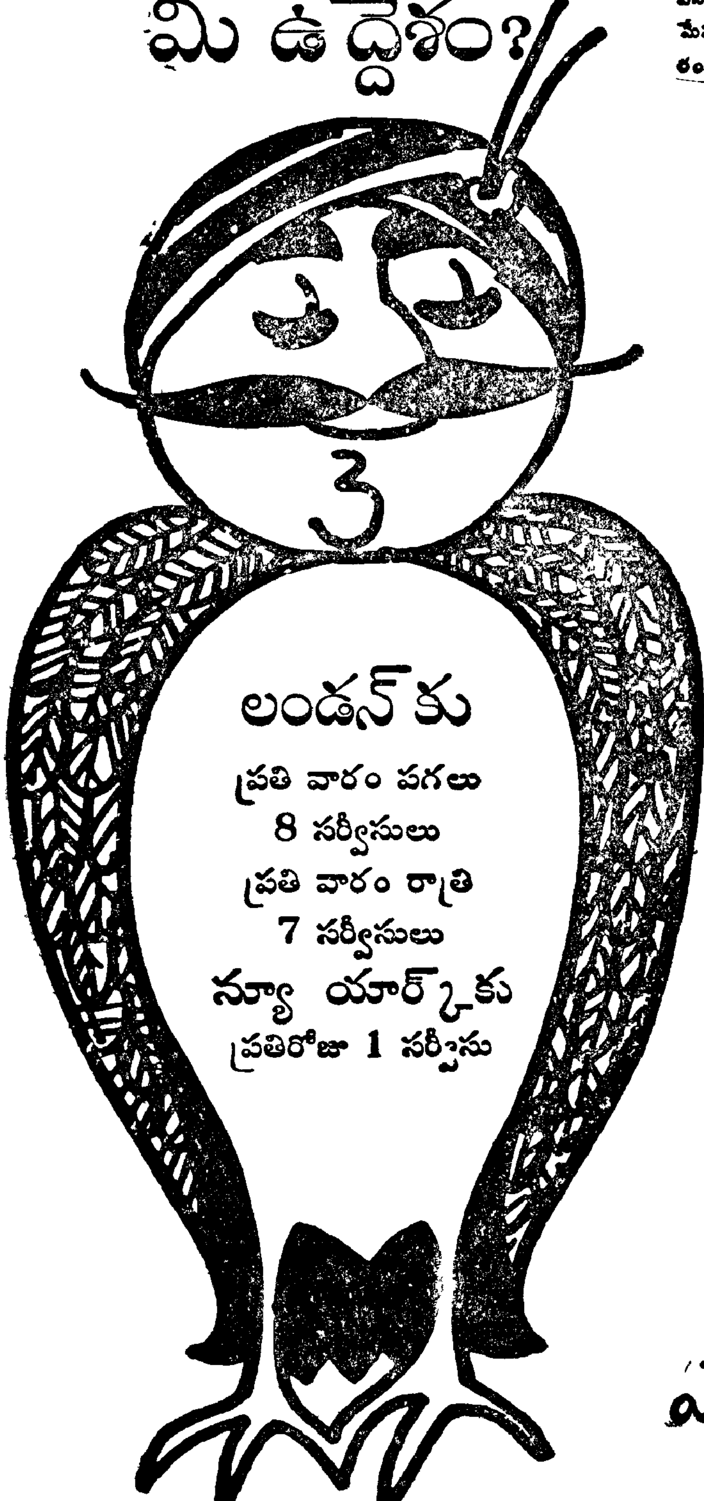
—ఆంగీరస

Edited, Printed and Published by S. Radhakrishna at the Andhra Patrika Press; 6 & 7, Thambu Chetty Street, Madras-1. Chief Editor: S. Sambhu Prasad.

రాత్రి ఎక్కడ గడుపుదామని మీ ఉద్దేశం?

మెత్తని పరుపు మీద తీయని రాత్రి గడిపి, ప్రొద్దున్నే హుషారుగ బోయింగ్ ఎక్కి, ప్రొద్దు గ్రుంకక ముందే లండన్ చేరుకోవాలని ఉద్దేశిస్తున్నారా?

లేదుపో. ఒక బోయింగ్‌లో వెచ్చగా, హాయిగా నిద్రపోయి, మరుసటి రోజు పగలు లండన్ నగరంలో పని చూసుకొందామని అనుకొంటున్నారా?
మేము దేనికైనా "సై" అంటాము.
రండి, మా ఆతిథ్యము స్వీకరించండి!

ఎయిర్-ఇండియా

సహకారులు: బి.ఓ.ఏ.సి. మరియు క్వాంటాస్

Regd. No. 4479 ANDHRA SACHITRA VARA PATRIKA

